

پنحوس وجې

مالک عیسیٰ مسیح ولې په
سولۍ کړې شو؟

ولې؟ ولې؟ ولې؟

مالک عیسیٰ 'مسیح' ولې په سولې کړې شو؟

هغه دومره درد او مصیبت ولې برداشت کړو؟

د دې صلیبې مرگ زما د پاره څه مطلب (معنی) دے؟

کوم خیزونه د هغه د صلیبې مرگ سبب جوړ شول؟

خدای پاک زموږ د پاره څه حاصل کړل کله چې هغه خپل زوی زموږ ګناه ګارانو د

پاره مرگ له را واستولو؟

په دې ښکلی کتاب کښې لیکونکي د داسې قسمه سوالونو د تسلی او ایمان نه ډک

جوابونه ورکړي دي.

پنځوس وجې

مالک عیسیٰ 'مسیح' ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو

د مالک عیسیٰ مسیح په خدمت کښې

هغه درد او کړاؤ برداشت کړل. او هیڅا به په هغه باندې نظر نه کولو، مونږ هغه داسې رد کړو چې گنې د هغه هیڅ حیثیت نه وی. خو زموږ د گناه په وجه هغه زخمی شو، مونږ چې کوم بد عمل کړې وو د هغې په وجه هغه ووهلې شو. هغه له چې کومه سزا ورکړې شوه نو د هغې په وجه مونږ ته شفا ملاؤ شوه، هغه چې کوم وهل وخوړل نو د هغې په وجه مونږ ټیټک شوو. مونږ د ورکو گډو په شان وو، مونږ هر یو کس په خپله مخه باندې روان وو. خو مالک خدای هغه سزا په هغه باندې تېره کړه، دا هغه سزا وه چې مونږ ټول د هغې حقدار وو. د هغه سره ډېر بد سلوک وکړه شو، خو هغه دا سلوک په عاجزۍ سره برداشت کړو. هغه په خله باندې هیڅ هم نه وئیل. لکه چې یو گډور د حلالولو د پاره شمولې شوې وی، لکه چې یوه گډه د وړۍ کلولو د پاره شمولې شوې وی، دغه شان هغه د خپلې نه یوه خبره هم نه ویستله. هغه ونيولې شو، سزا ورته واورولې شوه او هغه د مرگ د پاره روان کړې شو، او هیڅا د هغه د قیمت پرواه ونه کړه. د خلقو د گناه په وجه هغه ووژلې شو. هغه د بد عملو خلقو سره په قبر کښې کېښودلې شو، او هغه د مالداره خلقو سره ښخ کړه شو، اگر چې هغه هیڅ کله هم خه جرم نه وو کړه او نه یې کله دروغ وئیلې وو. مالک خدای وائی، دا زما رضا وه چې هغه ته تکلیف ملاؤ شی د هغه مرگ د معافۍ د پاره یوه قربانۍ وه. او هغه به خپل اولاد وگوری هغه به یو اوږد عمر تېر کړی، او د هغه په ذریعه به زما مقصد پوره شی.

پیژندگلو

مالک عیسیٰ مسیح او د قید مصیبتونه

فهرست

عنوان

صفحه

- د مالک خدای (غضب) غصه یخولو د پاره ۱
- د خپل آسمانی پلار خوشحالولو د پاره ۴
- د فرمانبردارۍ زده کولو د پاره او د کامل جوړیدلو د پاره ۷
- د مړونه د ژوندۍ کیدو هغه مقام ته د رسیدلو د پاره ۹
- د گناه کارو د پاره د مالک خدای مینه، او د فضل اهمیت څرگندولو د پاره
..... ۱۱
- مونږ ته د خپلې مینې څرگندولو د پاره ۱۴
- د حکمونو هغه لیکلو (ریکارډ) ختمولو د پاره کوم چې زمونږ خلاف دی ۱۷
- د ډیرو خلقو په بدله کنبې د قربانۍ ورکولو د پاره ۲۰

۲۳ زمونږ د گناهونو د معافۍ د پاره

۲۶ زمونږ د صادق کیدو د بنیاد ایښودلو د پاره

د هغه فرمانبردارۍ سر ته رسولو د پاره کومه چې زمونږ د صداقت سبب
۲۹ گرځي.

۳۲ زمونږ د سزا ختمولو د پاره

سنت او هغه ټولو رسم رواجونه کوم چې به د خلاصون بنیاد گڼلې کیدل د هغې
۳۵ ختمولو د پاره

په مونږ کښې د ایمان پیدا کولو د پاره او د وفاداره کیدو د توفیق راکولو د
۳۸ پاره

۴۱ زمونږ د پاکولو، د بې الزامه کولو او د کامل کولو د پاره

۴۴ مونږ له د پاک زړه راکولو د پاره

۴۷ ټول ښه څیزونه کوم چې زمونږ د پاره ښه دی د هغې حاصلولو د پاره

۵۰ مونږ له د اخلاقي او د جسماني بیمارو نه د شفا ورکولو د پاره

خوک چې په هغه باندې ایمان لری هغوی له د ابدی ژوند ور کولو د پاره ۵۳

مونږ له د دې موجوده بدې زمانې نه د خلاصون ور کولو د پاره ۵۶

د مالک خدای پاک سره زمونږ د صلح او د بیا ملاویدو د پاره ۵۹

د دې د پاره چې مونږ خدای پاک ته ورسوی ۶۲

زمونږ د خپلولو د پاره ۶۵

مونږ له حوصله را کولو د پاره چې په بهادری سره د مالک خدای په پاک ترین

مقام کښې داخل شو ۶۸

هغه مقام جوړولو د پاره کوم خای کښې چې مونږ د مالک خدای سره ملاقات

کوو ۷۱

د زړې لوظ نامې د امامت ختمولو د پاره او د ابدی سردار کاهن جوړیدو د

پاره ۷۴

په غم درد کښې د شریکیدو او مرستیال کاهن جوړیدو د پاره ۷۷

د پلار نیکونو د بدو لارو نه د خلاصون ور کولو د پاره ۸۰

مونږ له د گناهونو د غلامۍ نه د خلاصون د پاره ۸۳

د پاره د دې چې مونږ د گناه د پاره مړه شو او د صداقت د پاره ژوندی شو ۸۶

د پاره د دې چې مونږ د شريعت د پاره مړه شو او د مالک خدای د پاره میوه پیدا کړو..... ۸۹

د دې لائق جوړولو د پاره چې مونږ خپل ژوند د مالک عیسیٰ مسیح د پاره تیر کړونه چې د خپل ځان د پاره ۹۲

خپل صلیب زموږ د فخر بنیاد جوړولو د پاره ۹۵

زمونږه د دې قابل جوړولو د پاره چې په هغه باندې د ایمان نه ډک ژوند تیر کړو ۹۸

د ښځې خاوند رشتې له اصل مقصد او مفهوم ورکولو د پاره ۱۰۱

مونږ په نیک کارونو کښې یو محنتی امت جوړولو د پاره ۱۰۴

د پاره د دې چې مونږ د مالک عیسیٰ مسیح په نرم مزاج او د مینې په نمونه باندې روان شو ۱۰۷

د سولې او چتونکو خلقو جماعت جوړولو د پاره ۱۱۰

مونږ له د مرگ د ويرې نه د خلاصون د پاره ۱۱۳

زمونږ د مرگ نه پس سمدستی مونږ د خپل ځان سره په رفاقت کښې شاملولو

د پاره ۱۱۶

د مړو نه زموږ د دوباره ژوندون یقیني جوړولو د پاره ۱۱۹

حکومتونه او د اختیار خلق بې وسلې کولو د پاره ۱۲۲

د پاره د دې چې د انجیل په وسیله د خدای پاک قدرت ډیر په ښه اندازه

کار وکړي ۱۲۵

د قومونو په مینځ کښې د جنگونو ختمولو د پاره ۱۲۸

هره یوه قبيله، هره یوه ژبه، اُمت او د قوم خلق په بیعه اخستلو د پاره. ۱۳۱

د ټولې دنیا نه د خپلو گډو راغونډولو د پاره ۱۳۴

مونږ د آخری عدالت نه د بچ کولو د پاره ۱۳۷

خپله او زمونږ خوشحالي حاصلولو د پاره ۱۴۰

د جلال او د عزت تاج حاصلولو د پاره ۱۴۳

د دې خبرې څرگندولو د پاره چې خدای پاک د انسان د بدو کارونه نه ښه پيدا

کولای شی ۱۴۶

دعا ۱۴۹

مالک عیسیٰ مسیح او د قید مصیبتونه

د یویشتمې صدۍ د ټولو نه اهم سوال دا دے: مالک عیسیٰ مسیح دې دنیا ته ولې راغلو او مړ شو؟ د دې سوال د اهميت د پیژندگلو د پاره لازم دی چې مونږ د انساني وجوهاتو نه وړاندې وگورو. د دې سوال چې "مالک عیسیٰ مسیح چا مړ کړو؟" آخری جواب دا دے: خدای پاک. دا خو داسې جواب دے چې په مونږ یې سر وگرزولو. مالک عیسیٰ مسیح د خدای پاک زوی وو! خو د کلام مقدس ټول پیغام هم دې نتیجې ته رسی.

د مالک خدای مقصد دا وو چې د دې نه ښه والی پیدا کړي

یو عبراني نبي حضرت یسعیاہ د مالک عیسیٰ مسیح نه په سوونو کالو مخکې دا وویل، "مالک خدای وائی، دا زما رضا وه چې هغه ته تکلیف ملاؤ شی د هغه مرگ د معافۍ د پاره یوه قربانی وه. او هغه به خپل اولاد وگوري هغه به یو اوږد عمر تېر کړي، او د هغه په ذریعه به زما مقصد پوره شی" (یسعیاہ ۵۳: ۱۰). نوې لوظ نامه مونږ ته ښودنه کوي "هغه خو خپل زوی هم پرې نه ښودو او زمونږ ټولو د پاره ئې قربان کړو" (روميان ۸: ۳۲). "د هغه (مالک عیسیٰ مسیح) د قربانۍ په کفارو او په هغه د ایمان په وسیله گناهونه ووينځي او چې خپل صداقت ښکاره کړي..." (روميان ۳: ۲۵).

د حد نه زیات په گناهونو باندې لرلی انسان څنگه د مالک خدای پاک سره سمون خورلی شو. چا چې مالک عیسیٰ مسیح مړ کړی وو؟ د دې جواب په اولنۍ دعا کېنې مونږ ته ملاوړې "هیرودیس او پونطوس پيلاطوس د غیرو قومونو او اسرائیلیانو سره په دې ښار کېنې ستا د پاک خادم عیسیٰ چې تا مسح کړی دے په خلاف یو ځانې شول، چې هغه هر څه وکړي کوم چې ستا د لاس لاندې او ستا په حکم د مخکېنې نه مقرر شوی

وو. (اعمال ۴: ۲۷، ۲۸). د مالک عیسیٰ مسیح د سولې مرگ زمونږ د خلاصون په خاطر د مالک خدای منصوبه وه، کومه چې هغه د خرابو خلقو په وسیله سر ته ورسوله. هغوی خو د بدی کولو اراده کړې وه، خو مالک خدای پاک هغه خپله مرضی او مقصد وگرزول. (پیدایښت ۵۰: ۲۰)

ځکه چې د خدای پاک مقصد په دې کښې ښه والی پیدا کول وو. نو د دې د پاره مونږ له پکار دی چې مونږ د انساني وجوهاتو په ځای د مالک خدای مقصد ته وگورو. د مالک عیسیٰ مسیح د مرگ بنیادی مرکز وجه نه وه بلکه یو مقصد وو. مالک عیسیٰ مسیح د لارې نه لرې کولو د پاره د هغه وخت خلقو سره کیدو شې چې خپلې څه وجې وې. خو صرف مالک خدای هغه هستی ده کوم چې د انسان خرابو منصوبو نه د دنیا د پاره ښه والی پیدا کول شې. په حقیقت کښې د مالک عیسیٰ مسیح په مرگ کښې د خدای پاک بې شمیره مقصدونه دی. زه د هغه مقصدونه نه صرف د پنځوسو مقصدونو د بیانولو کوشش کوم. خو د دې پنځوسو مقصدونو نه علاوه نور مقصدونه هم بیانیدو شې. زما اراده دا ده چې کلام پاک خبرو کولو ته پرېږدم ځکه چې مونږ هم داسې د مالک خدای آواز ته غوږ ایښودل شو. امید لرم چې دا خبرې به د خدای پاک د زوی د مرگ او د مالک خدای د لویې منصوبې په باره کښې د پوهیدو د پاره ستاسو زیاته مرسته وکړي.

د مالک عیسیٰ مسیح مرگ بلکل بې مثاله وو

د مالک عیسیٰ مسیح مرگ دومره زیات طاقتور او اثر ناک ولې وو؟ هغه مجرم وگڼل شو، هغه باندې دا الزام ولگول شو چې هغه د رومی تاج او د تخت دعوه دار دی. خو د راتلونکو درې سوو کالو په مینځ کښې د مالک عیسیٰ مسیح د مرگ غم زغملو نه پس او د هغه سره د مینې لرلو هغه قوت داسې څرگند کړی شو چې د رومی بادشاهت نقشه یې بدله کړه. او تر نن ورځې پورې دنیا ته نوې شکل ورکوي. جواب یې دا دی چې د مالک عیسیٰ مسیح مرگ بلکل بې مثاله وو. پس د مرگ نه درې ورځې پس هغه د مړو

نه بيا ژوند ۽ کړۍ شو. او د خپل دې کار نه خدای پاک مونږ ته دا خبره ثابتوله چې د مالک عیسیٰ مسیح د مرگ نه مونږ ته څه څه ملاؤ شوی دی.

د مالک عیسیٰ مسیح مرگ بې مثاله وو ځکه چې هغه نه صرف یو انسان وو بلکه د انسان نه ډیر زیات لوی وو. د نقایه د زرې عقیدې په مطابق هغه "د خدای پاک نه خدای" وو. دا د هغه کسانو شهادت د ۱۰۰۰ چا ته چې د هغه حقیقت څرگند شو ۱۰۰۰ وو او هغوی د هغه نه دومره زیات متاثره شول چې هغوی دې ته مجبوره شول چې د هغه بیان په داسې قسمه لفظونو سره وکړي. یوحنا رسول مالک عیسیٰ مسیح د خدای پاک د "کلام" په طور بیان کړو او وې لیکل چې "په ازل کبې کلام وو او کلام د خدای څخه وو او کلام خدای وو، ... دغه په ازل کبې د خدای څخه وو. ... نو کلام جسه شو او هغه زمونږ سره اوسیدو. ... " (یوحنا ۱: ۱، ۲، ۱۴). نور دا چې هغه د درد او غم زغملو د پاره بالکل بې گناه وو. په هغه باندې د کفر وئیلو الزام هم ولگول شو. هغه نه صرف د کفر وئیلو په دې الزام کبې بې قصوره وو، بلکه هغه د ټولو گناهونو نه پاک وو. د هغه یو شاگرد کوم چې د هغه زړه ته ډیر نژدې وو دا ووئیل ((نه هغه څه گناه وکړه، او نه د هغه د خپلې نه د څه فریب خبره ووتله.)) (اول پطروس ۲: ۲۲). حقیقت خو دا د ۱۰۰۰ چې هغه په ډیره رضا مندئ او شوق سره په پوره اختیار باندې مرگ ته تر غاړې وتلو. د مالک عیسیٰ مسیح حیرانوونکو خبرو کبې یوه خبره د هغه د مرگ او د قیامت په باره کبې ده: "... زه خپل ځان قربانوم د دې د پاره چې بیا بې وموم. دا زما نه څوک په زور نه آخلی، زه دا په خپله مرضی قربانوم. دا زما اختیار د ۱۰۰۰ چې ځان قربان کړم او دا مې هم اختیار د ۱۰۰۰ چې بیا ئې هم وموم. دا اختیار ما ته خپل پلار راکړې د ۱۰۰۰ (یوحنا ۱۰: ۱۷، ۱۸). مالک عیسیٰ مسیح مرگ په خپله غوره کړې وو. دا د هغه د آسماني پلار منصوبه وه او هغه مالک خدای ته ووئیل زه حاضر یم.

د مالک عیسیٰ مسیح د مرگ مقصد د قیامت ثابتول وو

مالک خدای حضرت عیسیٰ مسیح د مړو نه د دې د پاره ژوند ۽ کړو چې هغه ټولو ته څرگنده کړي چې هغه په حقه وو او دا خبره ثابته کړي چې هغه په ټولو وعدو کبې

رېښتينې دے. هغه درې ورځې پس د قبر نه پاڅيدو. د اتوار په ورځ سحر وختی هغه د قبر نه ژوند ډر راوتلو. او د دوباره ژوندی کيدو نه پس او د آسمان ته د تلو نه وړاندې تر څلويښتو ورځو پورې خپلو مريدانو سره ملاويدو (اعمال ۱: ۳).

د مالک عيسی 'مسيح' مريدانو د هغه د بيا ژوندی کيدو په باره کښې سمدستی يقين ونه کړو. هغوی ډير ساده نه وو. هغوی حقيقت خوښوونکی خلق وو. هغوی ته معلومه وه چې مړی نه ژوندی کيږی. په يوه موقعه باندې هغوی مالک عيسی 'مسيح' ته د مهيانو خوړلو په باره کښې وويل د پاره د دې چې دا خبره ثابته کړی چې هغه په حقيقت کښې بت خو نه دے. (لوقا ۲۴: ۳۹-۴۳). دا د يو مړی ژوندی پاڅيدل نه وو دا د هغه بشر غير فانی نوی ژوندون کښې د مړو نه بيا ژوندی کيدل وو کوم چې الهی ذات هم وو. اولنی جماعت به دا وعظ کولو چې هغه د زمکې او د آسمان خدای دے. او مالک عيسی 'مسيح' هغه کار سرته ورسولو کوم چې مالک خدای هغه له ورکړی وو، او د هغه قيامت دا ثبوت وو چې خدای اوس مطمئن دے. د مالک عيسی 'مسيح' مرگ چې د ټولې دنيا د پاره څه وکړل دا کتاب د هغې په باره کښې دے.

د مالک عيسی 'مسيح' مرگ او د مالک خدای مقصد

دا يوه درد ورکوونکې واقعه ده چې د مالک عيسی 'مسيح' د مرگ واقعه د يهوديانو سره د دشمنی لرلو او د اسلام خلاف د صليبي جنگونو سبب وگرځيده. په دې خبره زمونږ سرونه د شرم په وجه ټيټ شى ځکه چې زمونږ د مشرانو يعنی د پلار نيکه زړونه د مالک عيسی 'مسيح' د روح نه خالی وو. بې شکه چې د دې وبا ښې زمونږ په روحونو باندې هم موجودې دی. خو حقیقی مسيحيت د مذهب په لړ کښې د ظلم او د رېږولو بلکل خلاف دے او د هر قسم ظلم مخالفت کوی. مالک عيسی 'مسيح' وفرمائيل "زما بادشاهی د دې دنيا نه ده. که چرې زما بادشاهی د دې دنيا وے، نو زما خادمانو به د يهوديانو نه زما د بچ کولو د پاره د هغوی سره جنگ کړی وو. زما بادشاهی د دې دنيا نه ده" (يوحنا ۱۸: ۳۶). د سولې لاره د غم اوچتولو لاره ده. مسيحيان د دې د پاره راغوښتلې شوی دی چې خپل ځانونه د بل د پاره قربان کړی، نه چې د نورو خلقو ژوندونونه واخلي، د پاره د دې چې هغوی خلقو دا وښائی چې مالک عيسی 'مسيح' د خلقو سره څومره زياته مينه کوی. رېښتینی مسيحيان

مینه د ټولو خلقو په وړاندې خلقو ته داسې پېش کوی چې مالک عیسیٰ 'مسیح خدای ته د رسیدو واحد لار ده. او دا هغه کار دے کوم چې د نرمۍ سره او بهادری سره سرته رسول دی که د دې د پاره هغوی هر څنگه قربانی ورکړي. مالک عیسیٰ 'مسیح وئیلی دی "زه لاریم، زه حق یم او زه ژوندون یم. هیڅوک هم زما د وسیلې نه بغير پلار ته نه شی راتلے" (یوحنا ۱۴: ۶). خو دا خبره بلکل په واضحه طور څرگندول پکار دی چې د چا سپکاو کول یا ورپورې خاندل یا ترې نه نفرت کول یا ورته څه نقصان رسول یا د یهودیانو قتل کول یا صلیبی جنگونه وغیره وغیره د عیسایت مذهب نه دے. دا ټول خراب حرکتونه د مالک عیسیٰ 'مسیح ښکاره نافرمانی وه او اوس هم ده. هغه په سولۍ باندې خپلو دښمنانو د پاره دعا وکړه، " پلاره! دوی معاف کړه! ځکه چې هغوی نه پوهیږي چې څه کوی " (لوقا ۲۳: ۳۴).

د مالک عیسیٰ 'مسیح مرگ په تاریخ کښې یوه ډیره مهمه واقعه ده او په یویشتمه صدی کښې د ټولو نه لویه دهماکه خیزه سیاسي او شخصي مسئله ده. د مالک عیسیٰ 'مسیح د سولۍ نه انکار کول هم داسې دی لکه څنگه چې د سونامي د طوفان نه انکار کول دی. د چا د پاره خو دا قبولول د ویرې خبره ده. د نورو خلقو په نزد مذهبي همدردی په زور حاصلولو د پاره دا په مکمل طور یو سازش او منصوبه ده. خو څوک چې د دې نه انکار کوی نو هغوی په تاریخي دنیاوی خوبونو کښې ژوند تیروي. مالک عیسیٰ 'مسیح بې شمیره غموڼه او تکلیفونه وزغمل او په سولۍ شو.

خو هغوی څوک چې صرف په نوم عیسایان دی او د عیسائیت په نوم جنگونه کوی، نو هغوی د مالک عیسیٰ 'مسیح د مینې نه نا خبره دی کومې مینې چې مالک عیسیٰ 'مسیح گولگته نومې ځای ته بوتلو. هغوی هغه عیسیٰ 'مسیح نه پیژندلو چا چې د یو تهذیب بچ کولو په خاطر د انسانانو د وینې بهیولو په ځای د پوره دنیا د خلاصون د پاره خپل ځان قربان کړو. خو څه داسې عیسایان هم شته دے رښتیني عیسایان . . . چا چې د مالک عیسیٰ 'مسیح د مرگ مقصد او مطلب پیژندلے دے او د هغه تکلیفونو د هغوی زړونه مات کړل او هغوی ئې نرم مزاجه او حلیمان جوړ کړل.

دا څومره عجيبه خبره ده چې عيسايان د يهوديانو او د مسلمانانو د بنمنان پاتې شوى دى. مالک عيسى' مسيح او د هغه اولنى مريدان هم يهوديان وو. د عيسى' مسيح په سولئ باندې خيژولو کښې د فلسطين د اوسيدونکو خلقو هم لاس وو (نه صرف يهوديان)، او په سولئ باندې د نه خيژولو کوشش هم ډيرو کسانو کړى وو (په هغې کښې هم يهوديان شامل وو). خپل يک يو زوى قربانولو کښې د ټولو نه لوى کردار خداى پاک په خپله ادا کړى وو. حالانکه د ټولو نه مهم سوال دا نه دى چې "کومو خلقو عيسى' مسيح په سولئ کړو؟" بلکه دا دى چې "د عيسى' مسيح مرگ د دنيا هر يو کس د پاره کوم پيغام او ميوه لري؟"

د هر څه وئيلو نه پس د ټولو نه ضرورى سوال دا دى چې: ولې؟ ولې عيسى' مسيح د قربانيدو د پاره دې دنيا ته راغلو؟ د دې "ولې" نه پس مونږ له دې "سبب" لټون نه دى کول پکار، بلکه "مقصد" معلومول دى. مالک عيسى' مسيح د مرگ په نتيجه کښې څه حاصل کړل؟ هغه ولې دومره زيات تکليف برداشت کړو؟ په گولگته کښې د ټولې دنيا د پاره کومه لويه واقعه وشوه؟

دا کتاب هم د دې سوالونو د جوابونو د پاره ليکلى شوى دى. ما د نوې لوظ نامې نه ۵۰ وجې غوره کړې دى د څه د پاره چې مالک عيسى' مسيح د مرگ د پاره دې دنيا ته راغلو. پنځوس وجې نه بلکه پنځوس مقصدونه "چا عيسى' مسيح قتل کړو؟" د دې سوال نه ډير اهم سوال دا دى چې: خپل يک يو زوى د قربانولو د پاره رالېږلو نه خداى پاک زمونږ گناه گارو د پاره څه حاصل کړل؟

پنځوس وجی

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۱

د مالک خدای (غضب) غصه یخولو د پاره

" مسیح مونږ په بیعه واخستو او د شریعت د لعنت نه یې راخلاص کړلو
ځکه چې هغه زموږ د پاره لعنتی شو، ځکه چې په صحیفه کښې
لیکلی دی چې ((څوک چې په لرګی ځوړند کړی شو
هغه لعنتی دے)) " (ګلتیان ۳: ۱۳) .

" ځکه چې خدای مسیح د دې د پاره مقرر کړی وو چې د هغه د قربانۍ
په کفاره او په هغه د ایمان په وسیله ګناهونه وویښځي او چې خپل
صداقت ښکاره کړي. ځکه چې خدای صابر د مړنو په تیرو شوو
ګناهونو یې څه غرض ونه لرو
(رومیان ۳: ۲۵) .

" مینه په دې کښې نه ده چې مونږ له خدای سره مینه وکړله بلکه په دې
کښې ده چې هغه مونږ سره مینه وکړله، او زموږ د ګناهونو د کفارې د
پاره یې خپل زوی راوړلو " (۱ - یوحنا ۴: ۱۰) .

که چېرې خدای پاک انصاف کوونکې او انصاف خوښوونکې نه و نو بیا به د دې
خبرې ضرورت هم نه وو راپېښ شو چې د هغه زوی دومره مصیبتونه وزغمی او قربانی
ورکړي. که چېرې مالک خدای پاک مینه نه و نو هغه به په دې خبره باندې هیڅ کله هم

راضی شوې نه وو چې د هغه زوی مصیبت وزغمی او خپل ځان مرگ ته حواله کړی. خو مالک خدای مینه دې او هم انصاف کوونکې دې. نو په دې وجه د هغه مینه د هغه د انصاف د غوښتنې پوره کولو د پاره رضامنده ده.

د مالک خدای د شریعت غوښتنه دا وه چې " د مالک خدای سره د زړه په راستنې، په پوره روح او په پوره عقل سره مینه لرئ " (استثنا ۲: ۵). خو مونږ د خدای پاک په ځای د نورو څیزونو سره زیاته مینه لرو. او هم دا گناه ده یعنې د خدای پاک د ذات په نسبت مونږ نورو څیزونو ته اهمیت ورکوو او هم د دې اهمیتونو په مطابق مونږ خپل ژوند تیروولو سره د خدای پاک سپکاوی کوو. نو هم په دې وجه کلام پاک مونږ ته ښودنه کوی چې " ځکه چې ټولو گناه کړې ده او د خدای پاک د لویۍ نه محروم دی " (رومیان ۳: ۲۳). مونږ د هغه څیزونو ډیر زیات قدر کوو کومو نه چې مونږ د هر څه نه زیات خوند اخلو. او دغه څیزونه د خدای پاک ذات نه دې.

حالانکه گناه وړه یا معمولی نه وی، ځکه چې دا د یوې وړې هستۍ خلاف نه وی. که یو سړی خومره لوی یا د قدر او عزت والا وی نو د هغه سړی ذهن او حکمت هم د هغه هومره غټ وی. د دې دنیا جوړونکې بې انتها د عزت، تعریف او د تابعدارۍ حق دار دې. نو هم په دې وجه د هغه سره په مینه کولو ناکامه پاتې کیدل یوه معمولی شان خبره نه ده، بلکه دا د خدای پاک خلاف بغاوت دې.

خدای پاک انصاف کوونکې دې، نو په دې وجه مالک خدای پاک دا گناهونه او خطا گانې نظر اندازه کولې نه شي، بلکه د دې خبرې په خلاف هغه د خپل غضب څرگندونه کوی. او د دې گناه قصور وار خلق د سزا حق دار دی او مالک خدای په کلام پاک کښې په واضح طور باندې مونږ ته دا وئیلی دی چې " ځکه چې د گناه بدل مرگ دې " (رومیان ۲: ۲۳). " کوم یو کس چې گناه کوی هم هغه به مری " (حزقی ایل ۱۸: ۴).

په هره یوه گناه باندې مالک خدای لعنت وائی. گناه له سزا نه ورکول بې انصافی ده. د خدای پاک د سپکاوی دا عمل به مخ په وړاندې ترقی کوی. او دې سره به دروغ په رښتیاو

باندې غالب راشی. نو هم د دې هر څه په وجه مالک خدای فرمائی " . . . هر هغه څوک چې د شریعت په کتاب کښې لیکلې شوو په ټولو خبرو عمل نه کوی هغه لعنتی دے " (گلتیان ۳ : ۱۰ او استثنا ۲۷ : ۲۲).

خو په ګناه ګار انسانیت باندې د خدای پاک مینه دا لعنت نه شی لیدلې. خدای پاک خپل غضب څرګندولو سره مطمئن نه شو د دې هر څه په باوجود هغه خپل زوی راواستولو د پاره د دې چې هغه د خدای پاک غصه یخه کړی او څوک چې په هغه باندې ایمان راوړی نو هغه په خپل ځان باندې د هغوی ګناهونه اوچت کړل. " مسیح مونږ په بیعه واخستو او د شریعت د لعنت نه یې راخلاص کړلو ځکه چې هغه زموږ د پاره لعنتی شو . . . " (گلتیان ۳ : ۱۳).

د رومیانو په دریم باب ۲۵ آیت کښې چې کوم "کفار" ټکې لیکلې شوي د دې هغې هم دا مطلب دے. "کفار" دې خبرې ته اشاره کوی چې زموږ په بدله کښې د بل کس بندوبست وکړی شو چا چې د خدای پاک غصه یخه کړه. دا کفار خدای پاک مونږ له په خپله راکړه. د مالک عیسیٰ مسیح کفار نه صرف د خدای پاک غصه یخوی بلکه هغه ختموی او هغه دا زموږ نه لرې کوی او په خپل ځان باندې یې کیږدی. د خدای پاک غصه په ناجائزه باندې نه ده او نه د دې مخ نیوې وشو، بلکه نازله کړی شوه. مونږ له د خدای پاک او د هغه د مینې سپکاوی او بې قدری نه دی کول پکار، بلکه د دې د پاره مونږ له فکر منده کیدل پکار دی. تر کومې پورې چې مونږ د خپلو ګناهونو مخ نیوې ونه کړو او په خپلو زړونو کښې د خدای پاک د غضب احساس ونه کړو، تر هغه وخته پورې مونږ د خدای پاک د مینې حاصلولو حیرانونکو انعامونو باندې نه شو پوهیدي. خو کله چې مونږ ته د فضل په وسیله د خپل نالائقه کیدو احساس وشي نو هله مونږ د مالک عیسیٰ مسیح په تکلیف او مرګ باندې خپل نظر اچولی شو او دا وئیلې شو " مینه په دې کښې نه ده چې مونږ له خدای سره مینه وکړله بلکه په دې کښې ده چې هغه مونږ سره مینه وکړله، او زموږ د ګناهونو د کفارې د پاره یې خپل زوی راولېږلو " (۱ - یوحنا ۴ : ۱۰).

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو ۲

د خپل آسماني پلار خوشحالولو د پاره

"مالک خدای وائی، دا زما رضا وه چې هغه ته تکلیف ملاؤ شوی. هغه (

خدای پاک) هغه غمژن کړلو." (یشعیا ۵۳: ۱۰).

"او داسې مینه کوئ لکه چې مسیح تاسو سره وکړله او زموږ د پاره یې

خپل ځان د خوشبوئ په شان خدای ته نذرانه کړو او قربان شو."

(افسیان ۵: ۲).

مالک عیسیٰ مسیح د خپل غضب ناک پلار خوشحالولو د پاره خپل ځان په خوشحالی او رضا مندی سره هغه ته حواله کړلو. هغه خپل پلار مجبور نه کړو چې په بنی نوع انسان باندې رحم وکړي. نو بیا خدای پاک هم د گناه کارانو د پاره د هغه مرگ صرف قبول نه کړو، نا، بلکه د عیسیٰ مسیح تکلیفونه او مرگ د خدای پاک منصوبه وه. دا منصوبه خو خدای پاک د کائناتو د جوړولو نه وړاندې او هم د انسانانو د جوړولو نه وړاندې جوړه کړې وه. د دې په باره کښې په کلام پاک کښې لیکلې شوی دی. "چې مونږ ته یې خلاصون راکړو او را وې بللو چې د هغه خلق شو. . . بلکه په خپله خاص اراده او د هغه فضل په مطابق چې د مسیح عیسیٰ په وسیله په مونږ د ازل نه وشو" (۲ - تیموتیوس ۱: ۹).

د یهودیانو په صحیفو کښې د اول نه د دې منصوبې څرگندونه شوی ده. یشعیا ۵۳: ۱۰ دا پېشن گوئی کړې وه چې مالک عیسیٰ مسیح به زموږ گناهونه اوچتوی او زموږ کفاره به ورکوي. هغه مونږ ته وویل چې خدای پاک به مسیح زموږ د پاره "ووهی"

"خو زموږ د گناه په وجه هغه زخمی شو، مونږ چې کوم بد عمل کړی

وو د هغې په وجه هغه ووهلې شو. هغه له چې کومه سزا ورکړې شوه نو

د هغې په وجه مونږ ته شفا ملاؤ شوه، هغه چې کوم وهل وخورل نو د

هغې په وجه مونږ ټيک شو. مونږ د ورکو شوو کليو په شان وو، مونږ هر يو کس په خپله مخه باندې روان وو. خو مالک خدای هغه سزا په هغه باندې تېره کړه، دا هغه سزا وه چې مونږ ټول د هغې حقدار وو" (يشعيا ۵۳: ۴-۶).

خو د مالک عیسیٰ مسیح په کفاره ورکولو کښې د ټولو نه لویه د حیرانتیا خبره دا وه چې دا د خدای پاک خپله منصوبه وه. د گناه گارو کسانو د سزا زغملو د پاره چې د خدای پاک کومه منصوبه وه، نو عیسیٰ مسیح په هغې کښې بې ځایه مداخلت ونه کړو. د عیسیٰ مسیح تکلیف زغمل د خدای پاک په منصوبه کښې شامل وو د زړې لوظ نامې یو پیغمبر داسې ووئیل، "مالک خدای وائی، دا زما رضا وه چې هغه ته تکلیف ملاؤ شی. هغه (خدای پاک) هغه غمژن کړلو." (يشعيا ۵۳: ۱۰).

په نوې لوظ نامه کښې خو په واضحه طور باندې د دې خبرې مخالفت کیږي. یو طرف ته خو د عیسیٰ مسیح تکلیف په گناه باندې د خدای پاک د غضب ښکارنه کوی، خو بل طرف ته د عیسیٰ مسیح تکلیف د خدای پاک د مرضی پوره کولو د پاره او هغه پسي د تلو او د هغه د فرمانبردارۍ کولو یو ښکلی عمل ظاهره وی. حالانکه مالک عیسیٰ مسیح په سولۍ باندې چغې ویستلو سره دا ووئیل چې " ((ایلی! ایلی! لما شبقتنی!)) یعنې "اے زما خدایه! اے زما خدایه! زه دې ولې پریښودلم؟" (متی ۲۷: ۴۶). او د دې په باوجود کلام پاک مونږ ته وائی چې عیسیٰ مسیح درد او تکلیف داسې وزغملو چې خپل ځان یې د خوشبوی په شان خدای ته نذرانه کړو او قربان شو. "او داسې مینه کوی لکه چې مسیح تاسو سره وکړله او زموږ د پاره یې خپل ځان د خوشبوی په شان خدای ته نذرانه کړو او قربان شو" (افسیان ۵: ۲).

مونږ له د خدای پاک د دې حیرانوونکې عجیبه او بې مثاله مینې د پاره د هغه حمد و ثنا کول پکار دی. دا څه جذباتی او یو ساده شان خبره نه ده. ځکه چې خدای پاک زموږ د پاره یو ناممکنه کار تر سره کړو: هغه خپل غضب په خپل زوی باندې راولېږلو. . . . په هغه زوی باندې کوم چې بې حده فرمانبردار وو. داسې بې مثاله فرمانبردارۍ کولو والا زوی د

داسې قسمه غضب بلکل حقدار نه وو. او کله چې یې په خپله مرضی دا غضب په خپل
خان واخستلو، نو هغه د خدای پاک په نظر کښې ډیر اوچت شو او د لویې مرتبې خاوند شو.
او داسې کولو سره هغه ته ډیره زیاته مینه ملاؤ شوه.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۳

د فرمانبردارۍ زده کولو د پاره او د کامل جوړیدلو د پاره

"اوسره د زوی والی هغه تکلیفونو زغملو سره فرمانبردارۍ زده کړله"

(عبرانیان ۵: ۸).

"ځکه چې ټول څیزونه د خدای د پاره دی او چې د خدای په وسیله ټول

څیزونه دی نو هغه له هم دا مناسب وو چې هرکله چې ډیر زامن په جلال

کښې داخل کړي نو د هغوی د خلاصون بانی، یعنې عیسیٰ، د

تکلیفونو په وسیله کامل کړي"

(عبرانیان ۲: ۱۰).

د بائبل مقدس کوم کتاب چې دا وائی چې هغه تکلیفونو زغملو سره "فرمانبردارۍ زده

کړله" او هغه د تکلیفونو په ذریعه "کامل کړی شو" نو هغه کتاب مونږ ته دا ښودنه هم کوی

چې هغه "بې گناه" وو.

"هغه په ټولو خبرو کښې زموږ په شان و آزمایلی شو خو بیا هم بې گناه پاتې شو" (

عبرانیان ۴: ۱۵).

کتاب مقدس پرله پسې مونږ له د دې خبرې تعلیم راکوی چې د عیسیٰ مسیح ذات د

گناه نه پاک وو. اگر چه هغه د خدای پاک زوی وو او هم په مکمله توگه باندې انسان هم وو.

زموږ په شان هغه بشر هم هر قسمه آزموینتونو، لوړې تندې، او بدنی کمزوریاو سره

مخامخ شو. هغه وږی شو (متی ۲۱: ۱۸) هغه له غصه ورتله او هغه هم غمژن شو

(مرقوس ۳: ۵) هغه تکلیف او درد وزغملو (متی ۱۷: ۱۲). خود دې هر څه په باوجود د

هغه په زړه کښې د مالک خدای د پاره کامله مینه وه، او هغه خپل ټول ژوند د دې مینې

سره په زمکه باندې تیر کړو. " (نۀ هغه څۀ گناه وکړه، او نۀ د هغه د خلې نه د څۀ فریب خبره ووتله.) " (اول پطروس ۲: ۲۲).

خو چې کله بائبل مقدس مونږ ته دا وائی چې مونږ د مالک عیسی 'مسیح' تکلیفونو زغملو سره فرمانبردارۍ زده کړله " نو د دې خبرې دا مطلب دے چې هغه د هر یو نوی آزمینبت او تکلیفونو په دوران کښې په عملی طور سره تابعدارۍ کول زده کړل. او کله چې کتاب مقدس مونږ ته دا وائی چې حضرت عیسی 'مسیح' د تکلیفونو په ذریعه کامل کړے شو " نو د دې دا مطلب نۀ دے چې هغه له د عیبونو او کمزورو نه درجه په درجه خلاصون ورکړے شو. بلکه د دې مطلب دا دے چې هغه ورو ورو هغه کامل صداقت پوره کولو کوم چې زموږ د خلاصون د پاره هغه ته پکار وو.

او هم دا خبره هغه د بیتسمې اخستلو په وخت باندې کړې وه. هغه ته د بیتسمې اخستلو حاجت د دې د پاره نۀ وو چې گنې هغه گناه گار وو. بلکه یحیی بیتسمه ورکونکې په واضحه طور باندې وویل چې " . . . مونږ له دغه شان د خدای صداقت پوره کول مناسب دی . . . " (متی ۳: ۱۵).

اهم خبره دا ده چې : که چرې د خدای د زوی د صداقت او د مینې د آزمائیلو د پاره د هغه ژوند د پیدایښت نه واخلې تر سولې کیدو پورې د آزمینبتونو نه تیر شوې وو، نو بیا هغه د گناه گار انسان د پاره یو مناسب خلاصونکے نۀ شو جوړیدے. د هغه تکلیفونو نۀ صرف د خدای پاک غصه یخه کړه بلکه هغه په انسانی طور هم داسې جوړ شو چې د خدای منصوبه یې پوره کړه. او هغه د دې قابل جوړ شو چې مونږ ته خپل وروڼه او خویندې ووائی (عبرانیان ۲: ۱۷).

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو ۴

د مړونه د ژوندی کیدو هغه مقام ته د رسیدلو د پاره

"مالک عیسیٰ چې د ګناه وړوئ شپونکې د مې چې هغه د خپلې وینې په وسیله د تل وعده ترلې ده، هم هغه خدای چې د سلامتې سرچینه د مې، له مړونه بیا ژوند مې پورته کړو. اوس هم هغه خدای تاسو په هره خبره کنبې تیار کړئ چې د هغه مرضی پوره کړئ. . . ."

(عبرانیان ۱۳: ۲۰، ۲۱.)

مالک عیسیٰ مسیح د مړونه د ژوندی کیدو د پاره قیمت ادا کړو او هغه قیمت د ده د سولې مرګ د مې. نو د دې د پاره د عبرانیانو په ۱۳ باب او د هغې په شلم آیت کنبې لیکلې شوی دی "مالک عیسیٰ د خپلې وینې په وسیله د تل وعده ترلې ده، هم هغه خدای چې د سلامتې سرچینه د مې، له مړونه بیا ژوند مې پورته کړو."

"د لوظ وینه" د مالک عیسیٰ مسیح وینه ده، څنگه چې هغه په خپله خله ووئیل "ځکه چې دا زما وینه ده چې د خدای وعده قائموی او د ډیرو خلقو د ګناهونو د معافۍ د پاره توپیری" (متی ۲۲: ۲۸.)

کله چې کلام پاک د مالک عیسیٰ مسیح د وینې په باره کنبې خبره کوی نو دا د مالک عیسیٰ مسیح مرګ ته اشاره کوی. د مالک عیسیٰ مسیح صرف وینې توپولو سره د خلاصون کار سر ته نه شو رسیدلې. بلکه تر مرګه پورې وینه توپول دا کار ترسره کوی. د څه په باره کنبې چې کلام مقدس مونږ ته وائی.

د مالک عیسیٰ مسیح وینه بهیدل او د هغه دوباره د مړونه ژوندی کیدل دواړه یو بل سره څه تعلق لری؟

کلام پاک مونږ وائی چې عیسیٰ مسیح د مړونه راژوند مې کړ شو، ځکه چې هغه خپله وینه د یو کاملې قربانۍ په طور توئ کړه. د دې خبرې مطلب دا د مې چې د عیسیٰ

مسیح مرگ چې خه وکړل د هغې انجام دومره طاقت ور او کامل وو چې په قیامت، او په مرگ باندې د مسیح د فتح انعام او ثبوت وو.

د مالک خدای غصه د عیسیٰ مسیح د مرگ او د تکلیفونو په وسیله یخه شوه. د گناه خلاف چې کوم لعنت وو هغه په مکمله توگه باندې ختم کړه شو. د مالک عیسیٰ مسیح فرمانبرداری د کاملیدو تر آخری حده پوره ورسیده. د معافۍ پوره پوره قیمت ادا کړه شو. د خدای پاک د صداقت ټولې غوښتنې پوره شوې. اوس صرف یو کار پوره کیدل وو او هغه کار دا وو چې خدای پاک د ټولو بنی آدمو په وړاندې د دې خبرې اعلان وکړي چې هغه د ټولو وړاندینو خبرو تصدیق کړه دے. دا اعلان هغه د مالک عیسیٰ مسیح د ژوندی کیدو نه پس وکړو.

کله چې کتاب مقدس وائی "او که چرې مسیح نه وو راژوندی شوه نو ستاسو ایمان بې فائدې دے او تاسو هم هغه شان په خپلو زړو گناهونو کښې راگیر یئ" (اول کورنتیان ۱۵ : ۱۷). دا اهم خبره نه ده چې گنې مالک عیسیٰ مسیح د مړو نه ژوندی پاخیدو بلکه دا هغه قیمت وو کوم چې زموږ د گناهونو د پاره ورکړه شو. اهم خبره خو دا ده چې دا د مالک عیسیٰ مسیح د قیامت ثبوت دے او د مالک عیسیٰ مسیح مرگ کافی او کامل قیمت دے. که چرې مالک عیسیٰ مسیح د مړو نه بیا ژوندی شوه نو د هغه مرگ به ناکامه شوه وو او د هغې نه به هیڅ هم نه وو حاصل شوی. او خدای چې کومه منصوبه د گناه گارو د پاره لرله هغه به نیمگړې پاتې شوې وه، او موږ به لا تر اوسه پورې د خپلو گناهونو په دلدل کښې پراته وو.

حقیقت خو دا دے چې " عیسیٰ د پلار په جلال کښې له مړو نه راپورته کړه شو " (رومیان ۲ : ۴). خدای پلار د هغه مرگ او تکلیف کامل وگرځول. او که موږ په مالک عیسیٰ مسیح باندې بهروسه کوو نو بیا به موږ په خپلو گناهونو کښې راگیر نه یو. ځکه چې لوی شپونکې، د ابدی لوظ د وینې په سبب ژوندی کړه شو، او هغه اوس تر ابدې پورې ژوندی دے.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو ۵

د گناه گارو د پاره د مالک خدای مینه، او د فضل اهمیت
څرگندولو د پاره

"د یو صادق د پاره به په مشکله څوک مړ شي. کید مے شي چې د یونبه
سړي د پاره څوک ځان مرگ ته حواله کړي. خو خدای خپله مینه مونږ ته
داسې ښکاره کړه، کله چې مونږ لا گناه گار وو نو مسیح زموږ د پاره
مړ شو!" (روميان ۵: ۷، ۸).

"خدای د دې دنیا سره داسې مینه وکړله چې خپل یک یو زوی یې هم
ورکړو چې هر هغه څوک چې په زوی یې ایمان راوړي هغه هلاک نه شي
خو د تل عمری ژوندون بیا مومي"
(یوحنا ۳: ۱۶).

"مونږ ته د مسیح د وینې په وسیله خلاصون، یعنې د گناهونو معافی،
د هغه د هغه فضل د دولت په مطابق حاصله ده"
(افسیان ۱: ۷).

کله چې مونږ د خپل خدای پاک د مینې انتها باندې پوهیدل غواړو نو مونږ دوو خبرو نه
اندازه لگولې شو.
اولنۍ خبره دا ده چې زموږ د گناهونو اوچتولو د پاره هغه قربانی ورکړه.
دویمه خبره دا ده چې کله مونږ لا گناه گار وو نو هغه د خپل رحم په وسیله مونږ له خلاصون
راکړو.

د خدای پاک له طرفه مونږ له د راکړې شوې قربانۍ اندازه د دې خبرې نه لگیدلې شې. "_____ خدای د دې دنیا سره داسې مینه وکړله چې خپل یک یو زوی یې هم ورکړو_____". (یوحنا ۳: ۱۶). لفظ "مسیح" هم د دې خبرې څرگندونه کوی. په یوناني ژبه کښې د مسیح د پاره لفظ خړستوس (Christos) راغلې دے. "مسح کړې شوې" یا "مسیحا" هم د مسیح د لفظ د پاره استعمالیږي. دا ټول نومونه د لویې قابل دی. مسیح له د اسرائیل بادشاه جوړیدل وو. هغه له په رومیانو فتح حاصلول وو د پاره د دې چې بنی اسرائیلو له امن او سلامتی او حفاظت ورکړي. نو د دې د پاره خدای پاک د گناه گارو د خلاصون د پاره چې کوم یو کس را واستولو هغه د هغه خپل زوی وو. د هغه یک یو زوی او د اسرائیل بادشاه... بې شکه چې د دنیا بادشاه (یشعیا ۹: ۶، ۷).

کله چې مونږ د دې په باره کښې سوچ کوو نو بیا زموږ په سوچونو کښې اضافه کیږي چې د هغه د سولې مرگ څومره زیات د لږزان وو او د دې نه دا خبره څرگندیږي چې پلار او زوی چې کومه قربانۍ ورکړه هغه د بیان نه بهر ده بلکه د هغه قربانۍ هیڅ حد نشته، او خاص طور باندې کله چې تاسو د خدای پاک او د انسان په مینځ کښې د لرې والی په حقله سوچ کوئ. خو خدای پاک مونږ له د خلاصون راکولو د پاره د دې قربانۍ بندوبست وکړو.

کله چې مونږ د خپلې کمزورۍ او د ناقابلیت په باره کښې سوچ کوو نو هله مونږ د خدای پاک د مینې د احساس نه مزه اخستلې شو. "د یو صادق د پاره به په مشکله څوک مړ شي. کیدې شي چې د یو ښه سړي د پاره څوک ځان مرگ ته حواله کړي. خو خدای خپله مینه مونږ ته داسې ښکاره کړه، کله چې مونږ لا گناه گار وو نو مسیح زموږ د پاره مړ شو!" (روميان ۵: ۷، ۸).

مونږ د خدای پاک د سزا حقدار وو، نه چې د هغه د ورکړې شوې قربانۍ.

چا د دې قربانۍ په باره کښې داسې وئیلی دی چې "د خدای پاک قربانۍ د یو ځناور نه وه. د هغه په نزد د انسان قدر او قیمت دومره زیات دے چې هغه په خپله د خپل ځان قربانولو د پاره دې دنیا ته راغلو". د دې نه دا څرگندیږي چې مونږ د ځناورو نه نور زیات خراب یو. هغوی گناه ونه کړه. او نه یې د خدای پاک خلاف بغاوت وکړو. د هغوی ژوند د

نفرت او د خرابو کارونو نه پاک د م. خدای پاک له د هغوی د پاره د قربانۍ کولو هیڅ ضرورت نه وو پېښ شو هغوی خراب نه وو بلکه مونږ خراب یو. زمونږ قرض دومره زیات شو چې صرف د خدای پاک قربانۍ دا قیمت ادا کولې شو.

زمونږ د پاره د خدای پاک د قربانۍ صرف یو حل د م. او هغه حل مونږ نه یو. بلکه هغه "د هغه د فضل دولت" د م (افسیان ۱: ۷). دا فضل بلکل مفت د م. دا زمونږ د یو بڼه عمل په وجه او یا د یو خوبي په وجه نه د م بلکه دا د خدای پاک د لاروالې مینې ښکارنه ده. په حقیقت کښې د خدای پاک مینه هم دا ده: د ډیر قیمت ادا کولو سره هغه گناه گاران خپلول څوک چې د دې حقدار نه وو، او دا هغه خواهش د م چې مونږ له یو نه ختمیدونکې سلامتی راکوی.

مالک عيسى 'مسيح ولى دې دنيا ته د سولې كيدو د پاره راغلو ۲

مونږ ته د خپلې مينې څرگندولو د پاره

"او داسې مينه كوي لكه چې مسيح تاسو سره وكړله او زموږ د پاره يې خپل ځان د خوشبوي په شان خدای ته نذرانه كړو او قربان شو"
(افسيان ۵: ۲)

"مسيح د جماعت سره مينه كړې ده او خپل ځان يې د هغه د پاره مرگ ته سپارلې دى." (افسيان ۵: ۲۵).

"(عيسى 'مسيح) چا چې زما سره مينه كړې ده او خپل ځان يې زما د خاطره وركړو." (گلتیان ۲: ۲۰).

د مالک عيسى 'مسيح مرگ نه صرف د خدای پاک د مينې څرگندونه ده (يوحنا ۳: ۱۶)، بلکه دا د هغه ټولو خلقو د پاره دى کوم چې دا د قيمتى خزاني په طور باندې قبلوى او دا د مالک عيسى 'مسيح د مينې د ټولو نه ښکله عمل دى. اولنو گواهانو چا چې په مسيح د ايمان راوړلو په وجه باندې ډير تکليفونه وزغمل او هم د دې حقيقت غلامان شول چې "... (عيسى 'مسيح) چا چې زما سره مينه كړې ده او خپل ځان يې زما د خاطره وركړو." (گلتیان ۲: ۲۰). هغوى دا عقیده لرله چې مالک عيسى 'مسيح د هغوى د پاره قربان شولو. هغوى به دا وئيل چې "عيسى 'مسيح چا چې زما سره مينه كړې ده او خپل ځان يې زما د خاطره وركړو".

مونږ له هم داسې د مالک عيسى 'مسيح په مرگ او په تکليفونو باندې پوهيدل پکار دى. دا ټول هر څه ما سره تعلق لري. مالک عيسى 'مسيح ما سره مينه وكړه. دا زما گناه ده چې ما د مالک خدای پاک نه جدا كوى. دا زما سخت زړه دى او زما روحانى كمزورى ده

کوم چې د مالک عيسى 'مسيح' د قدر و قيمت سپکاوې کوي. زه ورک شوم يم او برباديږم. او کله چې د خلاصون خبره راشي نو د انصاف د پاره ما سره هيڅ دعوه نه وي. اوس زه د رحم د التجا نه علاوه نور هيڅ هم نه شم کولې.

بيا زه مالک عيسى 'مسيح' په تکليف زغملو او په مړ کيدو باندې وينم. د چا په خاطر؟ په کلام پاک کښې ليکلې شوي دي، "څنگه چې مسيح د جماعت سره مينه کړې ده او خپل ځان يې د هغه د پاره مرگ ته سپارلې دے" (افسيان ۵: ۲۵). "د دې نه زياته نوره مينه نشته چې يو سړې دې د خپل دوست د پاره خپل ځان ورکړي" (يوحنا ۱۵: ۱۳).

"لکه چې ابن آدم د دې د پاره نه دے راغلي چې د هغه خدمت دې وکړي شې بلکه د نورو خدمت دې وکړي او خپل ژوند دې د ډيرو د پاره قربان کړي" (متي ۲۰: ۲۸).

او زه دا معلومولې شم چې په هغه ابن آدمو کښې زه هم شريک يم؟ آيا زه د هغه په دوستانو کښې يو دوست جوړيدم؟ شم؟ آيا زه هم د جماعت يوه حصه جوړيدم؟ شم؟ بيا ما ته دا جواب ملاويږي "په مالک عيسى 'باندې ايمان راوړه او ته او ستا کورنۍ به خلاصون ومومي" (اعمال ۱۲: ۳۱). "هر هغه څوک چې د مالک په نوم زاری کوي، هغه به خلاصون بيا مومي" (روميان ۱۰: ۱۳). "د هغه په حقله ټولو نبيانو دا شهادت کړې دے چې هر هغه څوک چې په هغه ايمان لري نو د هغه په نوم به د گناهونو نه معافي بيا مومي" (اعمال ۱۰: ۴۳). "خو کومو خلقو چې قبول کړو هغوی ته يې دا حق ورکړو چې د خدای اولاد شي يعنی هغوی چې د هغه په نامه ايمان راوړي" (يوحنا ۱: ۱۲). "... چې هر هغه څوک چې په زوی يې ايمان راوړي هغه هلاک نه شي خو د تل عمری ژوندون بيا مومي" (يوحنا ۳: ۱۶).

زما زړه چې زخمی شي نو زه د مالک عيسى 'بنکلي' د رحم او کرم خزانه ځان ته تر غاړه باسم. او زما په زړه کښې د دې حقيقت چينه په بهيدلو شي. ... او هغه حقيقت زما د پاره د مالک عيسى 'مسيح' مينه ده. زه هم د هغه د اولنو مريدانو په شان دا وييلې شم چې "عيسى 'مسيح' چا چې زما سره مينه کړې ده او خپل ځان يې زما د خاطره ورکړو"

د دې نه زما مطلب څه دے؟ دا چې هغه زما د پاره بې حده بنسټې او د ټولو نه لويه تحفه راکړه عن دې چې هغه زما د پاره ډير لوی قيمت ورکړو. هغه تحفه څه وه؟ هغه تحفه دا وه چې د څه د پاره چې مالک عیسیٰ مسیح په دې زمکه باندې دعا کړې وه. "اے پلاره! دا خلق چې تا ما له راکړی دی زه غواړم چې دوی دې زما سره وی چرته چې زه یم، چه دوی زما جلال وویښی کوم چې تا ما له راکړی دے ځکه چې تا د ازل نه ما سره مینه کړې ده" (یوحنا ۱۷ : ۲۴). هغه د "فضل او د حقیقت نه معمور" وو د هغه په تکلیفونو او په مرگ کښې مونږ "داسې لوی ولیده لکه چې د پلار د یوزوی چې په فضل او حقیقت معمور وی" (یوحنا ۱ : ۱۴). اوس مونږ صرف د هغه د جلال جهلک لیدلې دے. پوره جلال لیدل خولا باقی دی. هغه زمونږ په خاطر د دې محفوظ ساتلو د پاره په سولې باندې د خپل ځان قربانی ورکړه. دا ده د مالک عیسیٰ مسیح مینه!

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۷

د حکمونو هغه لیکلو (ریکارډ) ختمولو

د پاره کوم چې زمونږ خلاف دی

"اوهغه تاسو هم چې د خپلو گناهونو او د وجود د ناست والی په وجه مړه وئ، د هغه سره ژوندی کړئ او زمونږ ټول گناهونه یې وبخښل. هر څه چې مونږ د شریعت د حکمونو په خلاف قصورونه کړي وو، هغه په یوه روزنا مچه کښې لیکلې شوی وو، هغه هغه د روزنا مچې لیک په خپله وړان کړو، یعنې هغه یې په سولې ټک وهلو، او زمونږ د مخې نه یې لرې کړلو" (کولوسیایان ۲: ۱۳، ۱۴).

دا خیال کول خومره د ناپوهۍ خبره ده چې یوه ورځ به زمونږ نیک عملونه زمونږ د بدو عملونو نه زیات شی. دا د دوو وجو په سبب باندې د نا پوهۍ خبره ده. اوله، دا حقیقت نه دے. د دې د پاره چې زمونږ نیک عملونو هم بې عیبۍ نه وي، ځکه چې په کوم سوچ سره مونږ هغه نیک عملونه کوو هغې سره خدای پاک ته عزت او جلال نه ملاوېږي. آیا مونږ په خوشحالی سره او پوره زړه سره په خدای پاک بهروسه لرو او نیک کار کوو د پاره د دې چې د هغه نیک عمل نه د خدای پاک نوم ته جلال ملاؤ شی؟ آیا مونږ د خدای پاک هغه حکم پوره کوو کوم چې مونږ ته د نورو د خدمت د پاره وئیلے شوی دے "د هغه طاقت په مطابق دې یې کوی کوم چې خدای ورکړی وی، د پاره د دې چې په ټولو خبرو کښې د عیسیٰ مسیح په وسیله د خدای جلال ظاهر وی. . . (اول پطروس ۴: ۱۱).

نو بیا مونږ به د خدای پاک د کلام پاک په جواب کښې څه وایو "خو څوک چې په کوم خیز کښې شک لری، که چېرې هغه وخورۍ نو هغه پرې مجرم کیږی، ځکه چې که هغه دا عقیده لری چې هغه ته داسې کول په کار دی او که مونږ په یقین سره یو کار ته ښه نه شو

وئیلے نو د هغه کول گناه ده" (روميان ۱۴: ۲۳)؟ زما خو دا خیال دے چې هیڅ به نه وایو. "... چې د شریعت ټول کلام د هغه چا د پاره دے څوک چې د شریعت د لاندې دے، د دې د پاره چې یو سره هم څه عذر ونه لری." (روميان ۳: ۱۹). مونږ سره به د وئیلو د پاره هیڅ هم نه وی. دا وئیل کم عقل توب دے چې د خدای پاک په وړاندې د نیک عملونو تله به د بدو عملونو د تلې نه درنه وی. په عیسیٰ مسیح باندې د ایمان راوړلو نه بغیر، زمونږ عملونه د بغاوت او د بد عملی نه ډک دی.

دویم، په خپلو نیکو عملونو امید لرل هم په دې وجه باندې ناپوهی ده چې خدای پاک د نیکو عملونو په وجه مونږ ته خلاصون نه راکوی. مونږ ته به د خپلو بدو کارونو د سزا نه خلاصون په دې وجه نه ملاوېږی چې زمونږ دا بد کارونه د نیکو کارونو په مقابله کښې لږ دی. دا په دې وجه باندې وشول چې زمونږ نومونه د قرضدارو په کاته کښې وو او هغه د مسیح په سولۍ باندې ټک وهلې شول. خدای پاک د گناه گارو د خلاصون د پاره د هغوی د نیکو عملونو ټول نه کوی، بلکه هغه هغوی له بلکل په جدا طریقې باندې خلاصون ورکوی. مونږ خپلو عملونو نه هیڅ امید نه شو ساتلے. مونږ صرف او صرف د مسیح د تکلیفونو او د هغه د مرگ نه دا امید ساتلے شو.

د روزنامچې برابر ساتلو سره مونږ ته خلاصون نه ملاوېږی. بلکه د روز نامچې وړاندو سره مونږ ته خلاصون ملاوېږی. دا خبره اهم ده چې زمونږ د بد کارونو تفصیل (سره زمونږ د خرابو نیکو عملونو) د مناسب سزاگانو سره د کومې چې بد عمل حقدار وو، ټول دې وران کړے شی. ... نه چې په تله باندې دې وتللے شی. د دې کار سر ته رسولو د پاره مالک عیسیٰ مسیح تکلیفونه وزغمل او قربانی یې ورکړه.

دا لیک هغه وخت وران کړے شو کله چې زمونږ د عملونو تفصیل په "سولۍ باندې ټک وهلے" شو (کولوسیان ۲: ۱۳). د لعنت په کروړو د وھلو دا تفصیل څنگه په سولۍ باندې ټک وهلے شو. لیک په سولۍ باندې نه وو ټک وهلے شوه بلکه په سولۍ باندې عیسیٰ مسیح ځوړند کړے شوه وو. نو بیا مالک عیسیٰ مسیح د بدو عملونو او د ښو عملونو هغه لیک جوړ شو کوم چې د لعنت او د سزا حق دار شو. هغه زما لعنت او زما سزا

په خپل ځان باندې اوچته کړه هغه زما خلاصون بلکل په جدا بنیاد باندې کینودو.
 هغه زما یک یو اُمید د مے. او صرف په هغه ایمان راوړلو سره مونږ خدای پاک ته رسیدلے
 شو.

۸ مالک عيسى 'مسيح' ولې دې دنيا ته د سولې کيدو د پاره راغلو:

د ډيرو خلقو په بدله کښې د قربانۍ ورکولو د پاره

" ځکه چې ابن آدم هم د دې د پاره نه د مې راغلي چې خدمت واخلې
بلکه د دې د پاره راغلي د مې چې د مې د نورو خدمت وکړي او چې خپل
ژوندون د ډيرو په بدل کښې په فديې ورکړي" (مرقوس ۱۰: ۴۵).

په کلام مقدس کښې يو ځای هم دا خبره نه ده ليکله شوی چې د گناه کارانو د
خلاصون د پاره به د شيطان په حضور کښې قربانۍ ورکړې کيږي. کله چې مالک عيسى
مسيح په سولې کړې شو نو دا شيطان ته قربانۍ نه وه کړې شوی، بلکه هغه ته شکست
ورکړې شوی وو. د خدای پاک زوی د انسان په شکل کښې دې دنيا ته راغلو د پاره د دې
چې " . . . د مرگ په وسيله هغه څوک چې په مرگ يې قدرت حاصل وو، يعنې ابليس، تباہ
کړي" (عبرانيان ۲: ۱۴). هيڅ قسمه بحث ونه شو.

کله چې مالک عيسى 'مسيح' دا وائی چې ما خپل ځان د ډيرو په فديې ورکړې
د مې نو په دې خبره کښې هغه کس ته توجه نه ده ورکړې شوې چا ته چې قربانۍ پيش کيږي
بلکه د توجه مرکز هغه د مې چا چې خپل ژوند ورکړو، خدمت اخستل نه بلکه خدمت کول
دی، او هغه "ډير" دی څوک چې د ده د قربانۍ نه فائده اخلي.

که چېرې دا تپوس وکړې شي چې فديې چا ته ورکړې شوه، نو د بائبل مقدس جواب به
يقيناً هم دا وی چې خدای پاک ته.

بائبل مقدس مونږ ته وائی چې " . . . مسيح . . . زمونږ د پاره يې خپل ځان د
خوشبوی په شان خدای ته نذرانه کړو او قربان شو" (افسيان ۵: ۴).

" . . . مسيح . . . خپل ځان د يو بې عيبه قربانۍ په طور د خدای په مخکښې پيش کړو .
" (عبرانيان ۹: ۱۴). زمونږ د خاطر د فديې ورکولو حاجت د دې د پاره د مې، ځکه چې

ټولو گناه کړې ده او د خدای پاک د لویې نه محروم دی. (روميان ۳: ۲۳). زمونږ د گناهونو په وجه ".... ځکه ټوله دنيا يو شان د گناه په ولقه کښې ده" (روميان ۳: ۱۹). پس مالک عیسی مسیح چې خپل ځان زمونږ د گناهونو د پاره په فديہ کښې ورکړو نو کلام پاک وائی چې بیا مونږ د هغه سزا نه آزاد شو کومه چې خدای پاک زمونږ په عمل نامه کښې لیکلې وه. " لنډه دا چې څوک چې د عیسی مسیح سره یووالی لری، د هغوی مجرم کیدل نشته" (روميان ۸: ۱). آخری قید د کوم نه چې مونږ ته د خلاصون ضرورت د هغه د خدای پاک آخری عدالت د (روميان ۲: ۲، مکاشفہ ۱۴: ۷).

د خدای پاک د عدالت او د سزا نه د خلاصیدو د پاره چې کوم د قرباني قیمت ورکړې شوی د هغه قیمت د مالک عیسی مسیح ژوند د هغه خپل ژوند د مرگ د پاره ورکړو. مالک عیسی مسیح خپلو شاگردانو ته څو څو ځله ووئیل " ابن آدم به اوس بنی آدمو ته سپارلې کیږی او هغوی به یې وژنی. " (مرقوس ۹: ۳۱). مالک عیسی مسیح به د خپل ځان د پاره د خپلې خوښې لقب ابن آدم استعمالولو (په انجیلونو کښې د ۲۵ ځلو نه زیات ابن آدم لقب راغلی د) ، او د داسې کولو د پاره یو حقیقی وجه دا وه چې دې به د هغه د مرگ پیشن گوئی کوله. انسان له به مرگ راشی. نو هم په دې وجه هغه د انسان په جسه کښې راغلو. صرف ابن آدم دا قربانی ورکولې شوه، ځکه چې قربانی ژوند وو کوم چې د مرگ په صورت کښې ادا کول وو.

د فديہ ورکولو د پاره هغه مجبوره شوی نه وو. نو هم په دې وجه هغه ووئیل " ابن آدم د دې د پاره نه د راغلي چې د هغه خدمت دې وکړې شې بلکه د نورو خدمت دې وکړی ". هغه ته د خدمت ضرورت نه وو هغه مالک جوړ نه شو هغه خادم شو، یعنې ورکړې واله، نه چې د اخستلو واله. " (زما ځان) دا زما نه څوک په زور نه اخلی، زه دا په خپله مرضی قربانوم " (یوحنا ۱۰: ۱۸). قیمت په زوره نه د ادا کړې شوی بلکه په رضا مندی باندې ورکړې شوی د. دا خبره بیا مونږ د هغه مینې له راوولی. هغه زمونږ د خلاصون د پاره په خپلې خوشحالی سره خپل ځان زمونږ د پاره قربانول قبول کړل.

د مالک عیسی مسیح فديہ د څومره خلقو د گناهونو د پاره فائده منده ده؟ هغه ووئیل چې هغه د دې د پاره راغلي د چې "خپل ژوندون د ډيرو په بدل کښې فديہ

ورکړې". خو د دې په باوجود به هم هريو د خدای د غضب نه بچ نه شی. بې شکه چې دا دعوت د هريو کس د پاره دے. "خدای یو دے او د خدای او د انسان په مینځ کښې مینځگړے هم یو، یعنی عیسیٰ مسیح چې انسان دے، چا چې خپل ځان د ټولو د پاره په فدیة کښې ورکړلو. " (اول تیموتیوس ۲ : ۵، ۲). هر هغه څوک چې د مالک عیسیٰ مسیح قربانی قبوله کړی هغه به هیڅ کله هم د خلاصون نه محروم نه شی.

۹ مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو:

زمونږ د گناهونو د معافۍ د پاره

" مونږ ته د مسیح د وینې په وسیله خلاصون، یعنې د گناهونو معافۍ،

د هغه د هغه فضل د دولت په مطابق حاصله ده"

(افسیان ۱: ۷).

" ځکه چې دا زما وینه ده چې د خدای وعده قائموي او د ډیرو خلقو د

گناهونو د معافۍ د پاره توئیرې"

(متی ۲۲: ۲۸).

کله چې مونږ د چا قرض، قصور او یا بد سلوک معاف کوو نو د دې په بدل کېنې مونږ د څه طمع نه لرو. که چېرې مونږ د څه طمع ولرو نو بیا به دا د معافۍ التیه عمل وی. کله چې مونږ له زمونږ د نقصان قیمت را کړې شی نو بیا د معافۍ حاجت هم پاتې نه شی، ځکه چې مونږ ته خپل حق ملاؤ شی.

معافۍ د فضل په صورت ده. که چېرې تا ما سره څه بد سلوک کړې وی نو فضل بڅښنه یعنې معافۍ کوی. زه ستا په خلاف مقدمه نه کوم بلکه زه تا معاف کوم. فضل هر چا ته هغه څه ورکوی د څه چې هغه حق دار نه وی. معافۍ د اخستلو عمل نه د بلکې د ورکړې عمل د.

هم دا عمل مالک خدای مونږ سره کوی کله چې مونږ په مالک عیسیٰ مسیح باندې یقین کوو: "... چې هر هغه څوک چې په هغه ایمان لری نو د هغه په نوم به د گناهونو نه معافۍ بیا مومی" (اعمال د رسولانو ۱۰: ۴۳). که چېرې مونږ په مالک عیسیٰ مسیح باندې ایمان راوړو نو مالک خدای پاک زمونږ گناهونه زمونږ په عمل نامه کېنې قایم نه ساتی. کلام پاک کېنې مالک خدای په خپله فرمائیلی دی چې "زه هم هغه یم چې د خپل

نوم په خاطر ستا گناهونه معاف کوم. " (يشعيا ۴۳: ۲۵). "خومره چې نمر خاته د نمر پريواته نه لرې دې نو هم هغه هومره هغه زمونډ نه زمونډ گناهونه لرې کړي دي" (زبور ۱۰۳: ۱۲).

خو دې سره يوه مسئله مينځ ته راځي. مونډ ټولو ته معلومه ده چې صرف معاف کول کافي خبره نه ده. مونډ دا حکم په واضحه طور باندې هغه وخت صفا ليدلې شو کله چې مونډ سره بد سلوک وشي او مونډ ته څه صدمه راپيښه شي. . . لکه قتل يا زنا يعني ډير غټ جرم چې د زور زياتي سره وي. نه خو به دا زمونډ معاشره قبلوي او نه به زمونډ دنيا دا قبلوي او که چري جج (يا خدای پاک) يو قاتل يا بد سلوک کوونکی ته صرف دا ووايي چې "آيا ته په خپلو کړو باندې افسوس کوې؟ ټيک ده عدالت تا معاف کوي. اوس ته آزاد ئې" په دې حالاتو کښې بې شکه چې په کوم کس باندې ظلم زياتي شوی وي هغه دې معاف کولو د پاره تيار شي، عدالت (مملکت) انصاف سره هيڅ کله هم تعلق نه شي ختمولی.

د خدای پاک انصاف هم بلکل داسې دې. هر يوه گناه غټه وي ځکه چې هغه د خدای پاک خلاف وي (وگورئ اولنې باب). کله چې مونډ په خدای پاک ځان ناغرضه کوو يا نافرمانی کوو يا بې سپکاوه او بې عزتي کوو نو د هغه لويې او جلال ته غم ورکوو. د هغه انصاف هغه له دا اجازت نه ورکوي چې هغه دې مونډ يواځې او مايوسه پريږدي. دا خبره لازمي ده چې زمونډ گناهونو خدای پاک ته تکليف ورکړي دې نو د دې د پاره دې قيمت ادا کړي شي، او د هغې بدل دې ورکړي شي، د پاره د دې چې د دې انصاف په وجه د هغه د جلال نور په لوی والی سره وځليږي. او که چري مونډ مجرمان خلاصون او معافي حاصلول غواړو نو زمونډ د پاره دا خبره ضروري ده چې د دې حکم صفا ښکارنه وکړو چې که چري هغه مجرمان چا ته چې معافي ملاؤ شوې ده او هغوی خلاصیږي، نو د خدای پاک عزت او جلال ته دې لږ شان نقصان هم ونه رسي.

هم دا وجه ده چې مالک عیسی مسیح تکليف وزغملو او په سولې شو. "مونډ ته د مسیح د وینې په وسیله خلاصون، يعني د گناهونو معافي، د هغه د هغه فضل د دولت په مطابق حاصله ده" (افسیان ۱: ۷). د معافي د پاره مونډ له د څه قيمت ادا کول نه دی پکار، زمونډ فرمانبرداری د معافي حاصلولو ميوه ده، د معافي اخستلو وجه نه ده. نو هم

په دې وجه مونږ دې ته فضل وايو. خو زمونږ د پاره د دې معافئ قيمت زمونږ مالک عيسی 'مسیح ورکړې دے. . . . د خپل مرگ په وسيله. نو هم په دې وجه مونږ دې عمل ته انصاف وايو. واه خومره لويه خوشحالی ده چې زمونږ مالک خدای زمونږ گناهونه زمونږ په عمل نامه کښې زمونږ خلاف نۀ درج کوی! او مالک عيسی 'مسیح خومره لوی او عظيم دے ځکه چې د هغه د وينې په وسيله مالک خدای داسې کوی!

مالک عیسیٰ 'مسیح ولى دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۱۰

زمونږ د صادق کیدو د بنياد ايښودلو د پاره

"اؤ اوس چې مونږ د مسیح د مرگ په وسیله صادق کړې شونو بې
شکه چې مونږ به د هغه په وسیله د خدای د غضب نه هم بچ شو."
(روميان ۵: ۹).

"اؤ ټول د خدای په رحم ویریا صادق کیرې ولى چې عیسیٰ مسیح
هغوی خلاص کړی دی" (روميان ۳: ۲۴).

"انسان د ایمان په وسیله صادق کوی، نه چې په شریعت د عمل کولو"
(روميان ۳: ۲۸).

د خدای پاک په وړاندې زموږ صادق کیدل اؤ د خدای پاک مونږ له معافی راکول یو
شان نه دی. په عدالت کښې صادق کیدل، د معاف کیدو نه فرق عمل دے. د معاف کولو
نه مطلب دا وی چې زه قصور وار یم اؤ اوس زما جرم په حساب کښې نه شمارلې کیرې. خو
د صادق کیدلو مطلب دا وی چې د تفتیش نه پس معلومه شی چې زه بې قصوره وم. اؤ زه
بې گناه ثابت شم اؤ بری کړم شم. اؤ جج دا اعلان کوی چې "ته بې قصوره یې" د صادق په
باره کښې چې کومه فیصله شوې وی دا فیصله هغه کس نه صادقوی بلکه د هغه د صادق
کیدو اقرار کوی. اؤ د دې بنیاد په اصل کښې د چا صادق کیدو سره وی.

صادق کیدل یا صادقول یو قانونی عمل دے. د دې مطلب دا دے چې د چا په
خرگنده توگه باندې د صادق کیدو اعلان کول. د قانون په ژبه کښې ورته فیصله وئیلې
کیرې. د دې بنیاد د یو کس په حقیقت کښې صادق کیدو باندې وی. دا خبره مونږ د خلقو
هغه رد عمل ته بوځی کوم چې هغوی د مالک عیسیٰ 'مسیح په تعلیم خرگند کړم وو.

مونږ دا خبره په واضحه طور باندې ليدۍ شو ليكلۍ شوى دى " . . . هغوى هم، خدائ ربښتيني وگڼلو . . . " (لوقا ۷: ۲۹). د دې مطلب دا نه دۍ چې هغوى مالک خدائ پاک صادق کړو (ځکه چې هغه د اول نه صادق وو). د دې مطلب دا وو چې هغوى د مالک خدائ د صادق کيدو اعلان کړۍ وو.

کله چې مونږ په مالک عيسى مسيح باندې ايمان راوړو نو مونږ د يو عجيبه اخلاقي تجربې نه تيريږو او هغه صادق کيدل نه دى. کلام پاک دې عمل ته يو پاک نوم ورکوى، يعنى د نیک او د مقدس کيدو يو عمل. صادق کيدل د دې په شان عمل نه دۍ بلکه داسې خو هرگز نه ده. دا خو يو اعلان دۍ کوم چې هم په هغه وخت باندې کيږي. دا يوه فيصله وى چې ته صادق يې او ته نیک يې.

په انساني عدالت کښې د قانون منلو او عمل کولو په بنياد باندې مونږ صادقان کيږو. جج يا هغه ډله کوم چې په عدالت کښې وى هغوى د حکم کولو اعلان کوى کوم چې ستا په باره کښې حقيقت وى، يعنى دا چې: "تا د قانون تابعدارى کړې ده." هغوى ستا د صادق کيدو اعلان کوى. خو د خدائ پاک په عدالت کښې مونږ د هغه د قانون تابعدارى نه ده کړې نو هم په دې وجه بيا مونږ په عامو شرطونو او ثبوتونو باندې د صادق کيدو اُميد نه شو ساتلۍ. په کلام پاک کښې ليکلۍ شوى دى چې "بې گناه له سزا وركول، بد عمله هم داسې پريښودل مالک خدائ پاک د دې دواړو نه نفرت کوى" (امثال ۱۷: ۱۵). خو د حيرانتيا خبره دا ده چې کتاب مقدس هم دا وائى چې څوک د مالک خدائ پاک په فضل باندې اُميد لري نو خدائ پاک به هغه "بې دينه" خلق د مالک عيسى مسيح په وسيله باندې "صادق" کړي (روميان ۴: ۵). مالک خدائ هغه کار کوى کوم چې د نفرت نه ډک ښکاري.

اوس دا ولې د نفرت نه ډک پاتې نه دۍ؟ يا لکه څنگه چې کلام پاک مونږ ته وائى چې څنگه خدائ "انصاف کوونکى" هم پاتې کيدۍ شى. "د دې د پاره چې په دې زمانه کښې صداقت ښکاره کړي او دا ښکاره کړي چې هغه په خپله صادق دۍ او هر هغه سړى صادق گڼي چې په عيسى مسيح ايمان لري" (روميان ۳: ۲۲). په مالک عيسى مسيح باندې ايمان راوړلو واله هغه بې دينه خلق د دوو وجو په سبب د خدائ پاک د نفرت قابل نه دى.

اولنۍ وجه خو دا ده چې "زمونږ سزا ختمولو د پاره مالک عيسى مسيح خپله وينه توي کړه. حالانکې ليکلې شوی دی". . . . مونږ د مسيح د مرگ په وسيله صادق کړې شو نو بې شکه چې مونږ به د هغه په وسيله د خدای د غضب نه هم بچ شو " (روميان ۵ : ۹). خو دا وينه زمونږ جرم (گناه) صرف ختموی. دا زمونږ د صادق کيدو اعلان نه کوی. د قانون فرمانبرداري کولو سره زمونږ د ناکامۍ رد کول او د دې خبرې اعلان کول چې مونږ د قانون تابعداري کړې ده دا يو شان نه دی. په ايف گريډ کښې د پاس شوی طالب علم د امتحان تفصيل رد کړې شى او په اې گريډ کښې د پاس شوی طالب علم د بنو نمبرو اعلان کول دا دواړه يو برابر خبرې نه دی. د يو بينک قرض پيسې کومې چې چا له ورکول پکار دی او هغه قرض هغه ته معاف شى او دې سره دا اعلان هم وکړې شى چې زه يو مال داره سړى يم نو دا دواړه خبرې يو شان نه دی. بلکل هم داسې زمونږ گناه ختمول او زمونږ صادق کيدل دواړه يو شان نه دی. دا خبره بلکل لازمی ده چې د گناه د ختمولو عمل وشى، ځکه چې دا د صادق کيدلو د پاره ډير ضرورى دی. خو خبره دلته ختمه نه شى. د خدای پاک د پاره بې دينه خلق صادق کول ولې د نفرت لائق نه دی، د دې يوه بله وجه هم ده. او د هغه وجې پيژندلو د پاره به مونږ د راتلونکي باب اړخ ته ځو.

۱۱ مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو:

د هغه فرمانبردارۍ سر ته رسولو د پاره کومه چې
زمونږ د صداقت سبب گرځي.

"(مالک عیسیٰ مسیح) په انساني جسه کښې ښکاره شو، خپل ځان
ئې عاجز کړ او د دومره تابعدار شو چې مرګ، بلکه د سولې مرګ ئې
وزغملو" (فیلیپیان ۲: ۸).

"ځکه چې د یو سړي په نافرمانۍ ډیر ګناه ګار شول نو هم دغه شان د یو
سړي په فرمانبردارۍ به ډیر صادق کرې شی"
(رومیان ۵: ۱۹).

"هغه چا چې ګناه نه پېژنده خو خدای هم هغه زمونږ د پاره ګناه وګڼلو
چې مونږ په هغه کښې د خدای صداقت شو"
(دویم کورنتیان ۵: ۲۱).

"نه چې د خپل صداقت سره چې د شریعت په وسیله د مې بلکه د هغه
صداقت په وسیله کوم چې په مسیح د ایمان د راوړلو په وسیله د مې"
(فیلیپیان ۳: ۹).

صادق کیدل صرف زما بد عملی ختمول نه دی، بلکه دا د عیسیٰ مسیح صداقت هم
زما په نامه کوی. زما جولې د هغه صداقت نه خالی ده کوم چې ما د خدای پاک په نظر
قبلوونکې جوړوی. د خدای پاک په وړاندې زما دعوه دا ده: "..... نه چې د خپل صداقت

سره چې د شريعت په وسيله د ې بلکه د هغه صداقت په وسيله کوم چې په مسيح د ايمان د راوړلو په وسيله د ې " (فيلپيان ۳: ۹).

دا د مالک خدای صداقت د ې کوم چې زما د نوم د پاره غوره شوی د ې. مطلب دا چې عیسیٰ مسیح ټول صداقت په صحیح طریقہ پوره کړی د ې، او بیا دا چې کله ما په هغه باندې ايمان ولرلو نو هغه صداقت زما په عمل نامه کښې وليکلې شو. نو زه بیا په صادقانو کښې شمارلې شم. مالک خدای د عیسیٰ مسیح په کامل صداقت باندې خپل نظر وکړو او هغه د عیسیٰ مسیح د صداقت په سبب موږ صادقان وکړو او زموږ د صداقت اعلان یې وکړو.

د دې دوه وجې دی چې د خدای پاک په نزد د بې دینه خلقو صادق کیدل ولې د خدای پاک په وړاندې د نفرت لائق نه دی (روميان ۴: ۵). اولنۍ وجه دا ده چې، د مالک عیسیٰ مسیح وینې زموږ د ټولو گناهونه په بیعه واخستل. (وروستونی باب ته وگورئ). دویمه وجه دا ده چې، د مالک عیسیٰ مسیح فرمانبردارۍ د هغه صداقت بندوبست وکړو کوم چې د خدای پاک په عدالت کښې موږ له د صادق جوړیدلو د پاره پکار وو. په ابدی ژوند کښې د داخلیدو د پاره خدای پاک صرف دا نه غوښتل چې زموږ گناهونه لرې کړي بلکه دا هم چې دې سره زموږ صداقت هم کامل پاتې شی.

د مالک عیسیٰ مسیح مرگ د دې دواړو خبرو بنیاد د ې. د هغه تکلیفونه هغه تکلیفونه وو د خه حقدار چې زموږ گناهونه وو. . . . خو زموږ د گناه په وجه هغه زخمی شو، موږ چې کوم بد عمل کړی وو د هغې په وجه هغه ووهلې شو. . . " (یشعيا ۵۳: ۵). خو د هغه تکلیفونه زغمل او په سولۍ کیدل د هغه د هغه فرمانبردارۍ کاملیدل وو کومه چې زموږ د صداقت بنیاد جوړه شوه. هغه. . . خپل ځان یې عاجز کړو او دومره تابعدار شو چې مرگ، بلکه د سولۍ مرگ یې وزغملو " (فيلپيان ۲: ۸). د هغه مرگ د هغه د فرمانبردارۍ آخری نقطه ده. کلام مقدس هم د دې خبرې طرف ته اشاره کوی او موږ ته وائی چې " ځکه چې د یو سړی په نافرمانۍ ډیر گناه گار شول نو هم دغه شان د یو سړی په فرمانبردارۍ به ډیر صادق کړی شی " (روميان ۵: ۱۹).

د مالک عیسیٰ مسیح مرګ زمونږ د معافۍ او د کامل کیدو یو بنیاد جوړ کړو " هغه چا چې ګناه نه پیژنده خو خدای هم هغه زمونږ د پاره ګناه وګڼلو چې مونږ په هغه ګڼې د خدای صداقت شو " (دویم کورنتیان ۵: ۲۱).

خدای پاک بې ګناه عیسیٰ ګناه ګار کړو ، د دې مطلب څه دے؟ د دې مطلب دے چې مونږ (څوک چې ګناه ګار یو) په عیسیٰ مسیح ګڼې د خدای پاک صادقان شو؟ د دې مطلب هم هغه شان دے چې د مالک عیسیٰ مسیح صداقت زمونږ د پاره حساب شو او داسې هغه مسیح زمونږ کامل کوونکې جوړ شو. داسې مالک عیسیٰ مسیح تکلیف زغملو سره او په سولۍ کیدو سره دوه کارونه سر ته ورسول : یعنی زمونږ د ګناهونو د معافۍ کار او زمونږ د صادق کولو کار. راحۍ چې د هغه د دې لویو کارونو سر ته رسولو د پاره د هغه تعریف او ثنا صفت وکړو او په هغه باندې بهروسه ولرو. کاش چې مالک عیسیٰ مسیح په سولۍ باندې کوم تکلیف زغملے دے او کومې معجزې یې کړې دی نو د هغې په وسیله دې هغه ته عزت او جلال ملاؤ شی.

مالک عیسیٰ 'مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۱۲

زمونږ د سزا ختمولو د پاره

"نوبیا څوک دوی مجرمان کولې شی؟ دا مسیح د مې چې مړ شو او د
دې نه لاسیوا دا چې د مړونه بیا ژوند مې کړم شو چې د خدای په نښی
لاس ناست د مې او بې شکې چې زمونږ شفاعت کوی
(روميان ۸: ۳۴).

د مالک عیسیٰ 'مسیح د تکلیف او د سولې د مرگ د ټولو نه لویه نتیجه دا ده چې
لنډه دا چې څوک چې د عیسیٰ 'مسیح سره یووالې لری، د هغوی مجرم کیدل نشته "
(روميان ۸: ۱). د مالک عیسیٰ 'مسیح سره د یو والی مطلب دا د مې چې د ایمان په
وسیلې سره هغه سره تعلق لرل. په مسیح باندې ایمان راوړل مونږ د هغه سره تړی د پاره د
دې چې د هغه مرگ زمونږ مرگ شی او د هغه کامل کیدلو سره مونږ هم کامل شو. مالک
عیسیٰ 'مسیح زمونږ سزا (اوس مونږ له د هغې د تیرولو ضرورت نشته د مې) او زمونږ د
کامل کیدو سبب (کوم چې زمونږ د وس نه بهر د مې) جوړ شوی د مې.

خدای پاک زمونږ د ایمان په وسیله مونږ نه قبلوی بلکه د مالک عیسیٰ 'مسیح په وجه
مونږ قبلوی. ایمان مونږ د مالک عیسیٰ 'مسیح په یووالی کښې تړی د پاره دې چې د هغه
صداقت زمونږ نوم سره پیوند شی. "خو بیا هم په دې پوهیږو چې سره د شریعت په
عملونو نه، بلکه صرف په عیسیٰ 'مسیح په ایمان راوړلو صادق کیږی، نو په خپله مو هم په
عیسیٰ 'مسیح ایمان راوړو دې د پاره چې مونږ په مسیح باندې په ایمان راوړلو صادق
شو، نه چې د شریعت په عملونو، ځکه چې د شریعت په عملونو یو سره هم صادق کید مې
نه شی" (گلتيان ۲: ۱۲).

"د ایمان راوړلو سره صادق کیدل" او "مسیح سره په یو والی کښې صادق کیدلو"
(گلتيان ۲: ۱۷)، کښې هیڅ فرق نشته د مې، ځکه چې هم یو حقیقت په دوو اندازو کښې

بيان شوى دى. مونږ د ايمان په وسيله مالک عيسى' مسيح سره يو والى لرو او هم په دې وجه صادق شو.

کله چې د دې سوال تپوس وکړه شى چې "څوک به مجرم جوړيږي؟" نو دا جواب ذهن ته راځي: "هېڅ څوک نه" بيا د بنياد اعلان کيږي: "عيسى' مسيح هغه وو چې مړ شو" د مالک عيسى' مسيح مرگ مونږ د مرگ د سزا نه محفوظ ساتي. زمونږ د سزا نه بچ پاتې کيدل دومره ضرورى دى لکه څومره چې د مالک عيسى' مسيح د پاره مرگ ضرورى وو. د خدائ پاک په عدالت کښې په دويم ځل د سزا خطر نه شته دى. مونږ ته به بيا د هغه بدو کارونو د پاره په دوباره د سزا اعلان نه اورولې کيږي. مالک عيسى' مسيح زمونږ د گناهونو د پاره قربان شو. اوس به مونږ ته د هغه گناهونو د پاره د سزا حکم نه اورولې کيږي. سزا ختمه کړه شوې ده د دې د پاره نه چې گنى اوس سزا بالکل نشته، بلکه د دې د پاره چې سزا زغملې شوې ده.

خو د سزا د هغه حکم په باره کښې موڅه خيال دى کوم چې دنيا مونږ ته اوروي؟ آيا هغه د دې سوال چې "څوک به مجرميږي؟" جواب نه دى څه؟ آيا دنيا ايمانداران د هغوى د ايمان په وجه مجرم کوى نه څه؟ په تاريخ کښې ډيرو ايماندارانو خپل ځانونه قربان کړل. جواب دا دى چې هېڅوک هم مونږ کاميابى سره مجرم کولى نه شى. آو، دا کيدى شى څوک الزام ولگوى، خو په آخر کښې به هغوى ټول دروغژن ثابت کړه شى. "څوک د خدائ په غوره کسانو باندې الزام لگولى شى؟ چې خدائ په خپله دوى صادقوى" (روميان ۸: ۳۳). په کلام پاک کښې داسې بيان په يو بل ځاى کښې هم راغلى دى "نو بيا هغه کوم خيز دى چې مونږ به د مسيح د مينې نه جدا کړي؟ آيا سختې يا مصيبتونه داسې کولى شى؟ آيا ظلم، زياتې، لوږه، برېښتوب، خطري يا توره داسې کولى شى؟" (روميان ۸: ۳۵). جواب دا نه دى چې گنى ايماندارانو باندې به داسې وختونه نه راځي بلکه جواب دا دى "خو بيا هم د دې هر څه سره ښکاره کامله فتح بيا مومو د هغه چا په وسيله څوک چې مونږ سره مينه کوى!" (روميان ۸: ۳۷).

د دې دنيا خلق به مونږ ته مجرمان وائي. عن تر دې پورې چې مونږ به په تورا باندې مړه کوى او هېڅ ويړه به ونه کړي. خو مونږ ته معلومه ده چې د لوى عدالت فيصله زمونږ په

حق کښې ده. " که خدای زمونږ په طرف د ډې نو بیا زمونږ مخالف څوک کید ډ شی؟" (رومیان ۸: ۳۱). په کامیابۍ سره یو هم زمونږ مخالف نه شی کید ډ. که دنیا مونږ رد کوی نو خدای پاک مونږ قبول کړی یو. که هغوی مونږ نه نفرت کوی خو مالک خدای مونږ سره مینه کوی. که هغوی مونږ په قید کښې اچوی نو خدای پاک زمونږ روځونه آزادوی. که هغوی مونږ ته زر رسوی نو خدای پاک د هغه مصیبت اور سره مونږ پاکوی. که چرې هغوی مونږ قتلوی نو خدای پاک هغه زمونږ د پاره د جنت د تلو وسیله جوړوی. هغوی مونږ له ماتې نه شی راکولې. عیسیٰ مسیح مړ شو او بیا ژوند ډ شو. مونږ په هغه کښې ژوندی یو. او په هغه کښې د ژوندی کیدو په وجه اوس مونږ باندې د سزا حکم نه شی کید ډ. مونږ معاف کړ ډ شوی او صادقان کړ ډ شوی خلق یو. او صادقان د ازمری په شان بهادران وی (امثال ۲۸: ۱).

مالک عيسى 'مسيح ولى دې دنيا ته د سولې کيدو د پاره راغلو: ۱۳

سنت او هغه ټولو رسم رواجونه کوم چې به د خلاصون بنياد گڼل
کيدل د هغې ختمولو د پاره

"زما ورونيو! که زه تراوسه د سنتيدو پيغام ورکوم نو بيا تراوسه
عدا بولې ولې شوم؟ په هغه صورت خو د عيسى د سولې د تيندک خبره
هم نه وه" (گلتيان ۵: ۱۱).

"خومره خلق چې جسماني نمائش غواړي، هغوی تاسو په سنتيدلو
مجبوروي تش د دې د پاره چې د مسيح د سولې په وجه ونه عدا بولې
شي" (گلتيان ۲: ۱۲).

په اولنو جماعتونو کښې د سنتيدو خبره د جنگ جگړو او د بحث کولو وجه جوړه
شوې وه. خدای پاک د سنت کيدو حکم د پيداينبت په کتاب ۱۷: ۱۰ آيت کښې کړې وو،
او هغه وخت نه سنتيدل يو لارمى او د عزت کار وو. مالک عيسى 'مسيح هم يهودى وو. او
د هغه دولس مريدان هم يهوديان وو. تقريباً چې په شروع کښې کوم کسان عيسايان وو
هغوی ټول هم يهوديان وو. د يهوديانو مقدسې صحيفې او کتابونه د بائبل مقدس برخه وو
او اوس هم دى. نو هم په دې وجه د يهوديانو رواجونه د عيسايانو جماعت ته راتلل څه د
حيرانتيا خبره نه ده.

او د هغه رسمونو راتلو سره د مسيحي جماعت تر مينځه د بحثونو او د اختلاف بازار
گرم شو. او د مالک عيسى 'مسيح زيرې په غير يهودى ښارونو کښې هم خوريدو، لکه
سوريه او په انطاكيه کښې. بې دينه خلقو په مالک عيسى 'مسيح باندې ايمان راوړو. او په
داسې حالاتو کښې دا اهم سوال مينځ ته راغلو: د انجيل بنيادى حقيقتونو سره د سنت او د

داسې نورو رسمونو څه تعلق دے؟ هغه رسمونه د انجيل اؤ د مسيح سره څه تړون لري .
 ... دا چې که چرې تاسو په هغه باندې ايمان لرئ نو تاسو ته به د گناهونو معافي ملاؤ شي ،
 اؤ تاسو به د خدای پاک په حضور صادقان شي؟ ستاسو د خدای پاک سره تعلق شروع شي .
 اؤ تاسو د ابدی ژوندون وارثان جوړ شي .

په ټولو غيرو قومونو کښې د خدای پاک رسولانو هم دا تعليم ور کړے وو چې صرف
 ايمان راوړلو سره مونږ ته معافي ملاوېږي اؤ مونږ صادقان کيږو . د پطروس رسول دا تعليم
 واورئ " د هغه په حقله ټولو بنيانو دا شهادت کړے دے چې هر هغه څوک چې په هغه ايمان
 لري نو د هغه په نوم به د گناهونو نه معافي بيا مومي " (اعمال ۱۰ : ۴۳) . پولوس رسول هم
 مونږ ته دا تعليم را کړے دے " نو بيا اے زما وروڼو! تاسو ضرور ځان پوهه کړئ چې دا د
 عيسی په وسيله د گناهونو د معافي بيان درته کيږي . اؤ هر څوک چې په عيسی ايمان
 راوړي ، د هغه په وسيله به يې هره گناه معاف شي چې د موسی په شريعت کښې معاف
 کيدے نه شوه " (اعمال ۱۳ : ۳۸-۳۹) .

خود سنت په باره کښې څه ووايو؟

په بيت المقدس کښې چا دا سوچ کولو چې دا ډير ضروري دے .
 اؤ په انطاكيه کښې د دې خلاف فيصلې په باره کښې بحث ترلري
 پورې ورسيدو . " بيا ځنې کسان چې له يهوديه نه راغلي وو
 اؤ د عيسی منونکو ته يې دا تعليم شروع کړو چې که
 تاسو د موسی د شريعت په مطابق سنت نه شي نو
 خلاصون نه شي موندلے " (اعمال ۱۵ : ۱) .
 يوه غونډه راتوله کړے شوه اؤ په دې مسئلې
 باندې خبرې اترې وشوې .

"بيا د فریسیانو د فرقې څه کسان چې ایمان یې راوړې وو، وړاندې راغلل او وې وئیل چې ضروری دی چې هغوی سنت شی او د موسی د شریعت پابندی وشي. رسولانو او مشرانو په دې خبره د بحث د پاره غونډه وکړه. او د یو اوږد بحث نه پس پطروس پاخیدو او هغوی ته مخاطب شو او وې وئیل چې اے زما وروڼو! تاسو په خپله خبر یی چې په اولو ورځو کښې خدای په تاسو کښې زه دې ته غوره کړم چې غیر یهودیان زما په خله د زیری کلام واورئ او ایمان پرې راوړی. . . . نو بیا تاسو اوس خدای ولې راپاروئ او د دې عیسی منونکو په اوږو داسې جغ ولې ږدئ چې نه خو مونږ او نه زموږ پلارونو نیکونو پورته کولې شو؟ نه! زموږ دا عقیده ده چې مونږ د مالک عیسی د فضل په وسیله خلاصون موندلې دے او دغسې دوی هم. په دې ټوله غونډه چپ شوه" (اعمال ۱۵: ۵-۱۲).

سیوا د پولوس نه بل هیڅ څوک هم دې خبرې ته ونه رسیدل. د مالک عیسی مسیح تکلیفونه او د سولې کیدلو مقصد دوی په داؤ باندې لگولې وو. آیا د خدای پاک سره زموږ په روغه کښې صرف زموږ ایمان راوړل کافی نه وو څه؟ یا دې سره سنت کول هم ضروری وو؟ جواب څرگند وو. که چرې پولوس رسول د سنت وعظ کولو نو؟ "په هغه صورت خو د عیسی د سولې د تیندک خبره هم نه وه (گلتیان ۵: ۱۱). د سولې مطلب دے چې د رواجونو د غلامی نه خلاصون. "مسیح مونږ د آزاد اوسیدلو د پاره آزاد کړی یو، نو بیا پرې تینګ اوسئ او بیا غلامان مه جوړیږئ" (گلتیان ۵: ۱).

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۱۴

په مونږ کښې د ایمان پیدا کولو د پاره
او د وفاداره کیدو د توفیق راکولو د پاره

"اؤ بیا هغه ووئیل چې دا زما د وعدې وینه ده چې د ډیرو خلکو د پاره
توئیرې" (مرقوس ۱۴: ۲۴).

"زۀ به د هغوی سره یو ابدی لوظ وکړم. . . اؤ زۀ به هغوی دې ته جوړ
کړم چې د زړۀ د اخلاصه زما نه یړه کوی، نو داسې هغوی به هیڅ کله
زما نه نۀ اوری" (یرمیاہ ۳۲: ۴۰).

کلام پاک مونږ ته دلته د دوو لوظونو ښودنه کوی: "زړه لوظ نامه" او "نوی لوظ نامه".
"لوظ" او یا لوظ نامه "د دوو جماعتونو تر مینځه د یو بل سره شوې وعدې طرف ته
اشاره کوی. د وعدې کولو په وخت کښې دواړه اړخونه (جماعتونه) یو څو شرطونه په مینځ
کښې ږدی او قسم خوری پس له هغې نه هغوی پابند شی. په کلام مقدس کښې د انسان
سره چې د کومو لوظونو ذکر شوی د، نو په هغې کښې خدای پاک پوښی شو. او خدای
پاک شرطونه تری. او د دې شرطونو وروستو د خدای پاک خپل مقصدونه وی.

"زړه لوظ نامه" د دې وعدې حواله راکوی کومه چې خدای پاک د بنی اسرائیلو سره د
حضرت موسیٰ په شریعت کښې کړې وه. او د دې کمزوری دا وه چې دا به د روحانی بدلون
سبب نۀ ګرځیدو. حالاتګې په دې شریعت باندې به عمل نۀ کیدو نو هم په دې وجه باندې
ابدی ژوندون حاصلولو کښې ناکامه وو. د دې لفظونه د زړۀ نه په روح باندې نۀ وولیکلې
شوی، بلکه په کاهو باندې لیکلې شوی وو. پیغمبرانو د یو نوی لوظ نامې وعده کړې وه
کومه چې به د هغې نه بدله وی. دا به د (لفظونو) سره نه بلکه د (روح) سره به ولیکلې شی.
". . . ځکه چې لیکلې شریعت وژل کوی خو روح ژوندی کوی" (۲ کورنتیان ۳: ۲).

نوي لوظ نامه د زړې لوظ نامې نه ډیره اثرناکه ده. د دې بنیاد د مالک عیسیٰ مسیح په تکلیفونو او په سولې باندې دے. " مسیح د نوې وعدې مینځگړې دے " (عبرانيان ۹ : ۱۵). مالک عیسیٰ مسیح وفرمائیل چې " دا زما د وعدې وینه ده چې د ډیرو خلقو د پاره توئیرې " (مرقوس ۱۴ : ۲۴). د دې مطلب دا دے چې د مالک عیسیٰ مسیح وینې د نوې لوظ واک اختیار او وعدې په بیعه باندې واخستلې. دا ډیره زیاته فائده منده خبره ده او هم د دې مقصد د پاره مالک عیسیٰ مسیح خپل ځان قربان کړو. نو بیا د لوظ هغه کومې خبرې دی چې د مالک عیسیٰ مسیح وینې هغه تر سره کړې؟ یرمیا ه نبی په خپل کتاب کښې د یو څو خبرو ذکر کړې دے : " مالک خدای وائی، زه به... یو نومه لوظ وکړم... زه به د هغوی گناهونه معاف کړم او د هغوی غلطيانې به نورې هېرې کړم. ما، مالک خدای دا وئیلی دی " (یرمیا ۳۱ : ۳۱ - ۳۴). د مالک عیسیٰ مسیح مرگ او تکلیفونه د هغه د خلقو زړونه بدلوی (د هغوی په زړونو باندې شریعت لیکلې کیرې) او هغوی ته د هغوی د گناهونو د معافۍ ضمانت هم ورکوی.

د دې خبرې ضمانت ور کولو د پاره چې دا نوې لوظ نامه هیڅ کله به هم بې فائده نه وی او نه به بې کاره شی، مالک عیسیٰ مسیح خپلو خلقو کښې ایمان پیدا کولو او د هغوی وفاداری په یقیني طور جوړولو کښې اولنې قدم په خپله اخلی. او هغه شریعت تش په کانی نه لیکي بلکه هغه شریعت په زړونو لیکي نو هم په دې وجه اوس نوې لوظ نامه وجود ته راغله. کلام پاک وائی چې په کانی لیکلی " لفظونه " برعکس "روح ژوندی کوی" (۲ کورنتیان ۳ : ۲). " چې مونږ چې د گناهونو په وجه مړه وو نو مونږ یې د مسیح سره بیا ژوندی کړو. تاسو په فضل خلاصون موندلې دے " (افسیان ۲ : ۵). روحانی ژوندون مونږ ته دا موقع په لاس راکوی چې مونږ د مالک عیسیٰ مسیح جلال ووینو او د هغه په لویۍ او په جلال باندې ایمان راوړو. دا معجزه د نوې لوظ نامې خلقو ته نوې ژوندون ورکوی. او دا حقیقت او یقیني خبره ده ځکه چې مالک عیسیٰ مسیح دوی په خپله وینه باندې اخستلی دی.

او معجزه صرف دا نه ده چې گنې زمونږ صرف د ایمان پیدائش کیرې، بلکه دا مونږ د هغه سره وفاداره کوی هم، په دې معجزه کښې دا دواړه خبرې شاملې دي. " زه به د هغوی

سره یو ابدی لوظ وکړم. . . . او زه به هغوی دې ته جوړ کړم چې د زړه د اخلاصه زما نه
 یره کوی، نو داسې هغوی به هیڅ کله زما نه نه اړې " (یرمیاہ ۳۲ : ۴۰). مالک عیسیٰ
 مسیح خپلې وینې تویولو سره نه صرف د خپلو خلقو زړونه بدل کړل بلکه د هغوی حفاظت
 یې هم یقیني کړو. د لوظ وینه د دې خبرې ضمانت ورکوی.

۱۵ مالڪ عيسى 'مسيح ولي دې دنيا ته د سولئ ڪيدو د پاره راغلو:

زمونڊ پاڪولو، د بي الزامه ڪولو اوڌ ڪامل ڪولو د پاره

"حڪه چي هغه په يوې قرباني پيش ڪولو هغوي هميشه د پاره ڪامل
کري دي كوم چي پاك شوي دي" (عبرانيان ۱۰: ۱۴).

"خو اوس د مسيح د جسماني مرگ په وسيله خدائ تاسو سره پخلا شو
چي هغه تاسو مقدس، بي عيبه او بي الزامه په خپل مخکښي حاضر
کري" (ڪولوسييان ۱: ۲۲).

"زړه خمبیره وباسئ، ځانونه پاك کړئ چي تاسو تازه/خښلي اوږه جوړ
شي حڪه چي تاسو بي خمبیرم يئ، ولي چي زمونږ هم د فسخ
گه وورم، يعني د مسيح قرباني وشوه" (اول کورنتيان ۵: ۷).

په مسيحي ژوند کښي د ټولو نه لوی د زړه درد په بدلون کښي سستی ده. مالک
خدائ په کلام پاك کښي دا حکم کړم دے چي "ته د مالک د خپل خدائ سره د ټول زړه
سره، د خپل ټول روح، د خپل ټول عقل او د خپل ټول طاقت سره مينه کوه (مرقوس ۱۲:
۳۰). خو آيا مونږ په دې حکم باندې پوره پوره عمل کولې شو؟ آيا مونږ په مسلسل توگه
باندې د پولوس رسول په شان په خپله ژبه دا چغې وهو، "هائ زه څومره غم زيلې سړم!
نو هغه څوک دے چي ما به د مرگ د وجود نه راخلاص کړي؟" (روميان ۷: ۲۴).

څنگه چي مونږ د يوې نوې ارادې نيت کوو، نو غم سره دا وايو: "زه دا نه وایم چي ما
وموندل يا ڪامل شوم، بلکه د هغه څيز د رانيولو د پاره په منډه يم د كوم د پاره چي زه
مسيح عيسى نيولې يم" (فيلپيان ۳: ۱۲).

دا ټکی چې " مالک عیسیٰ مسیح زه نیولې یم (مالک عیسیٰ مسیح زه خپل کړې یم) " د صبر او د خوشحالی کونجی ده. اوس زما ټوله منډه، لټون، خواش او کوشش د دې د پاره نه دی چې زه د مسیح شم (دا کار خوشوې دے)، بلکه د دې د پاره دی چې د هغه په شان کیدو کښې په ما کښې څه کم د هغه پوره کړم.

د عیسایت د خوشحالی او د ارادو پیژندلو د پاره د ټولو نه لویه وسیله دا ده چې زمونډ نیم گړې ژوند یې د مالک عیسیٰ مسیح تکلیفونو او د مرگ په وسیلې سره کامل کړو. " ځکه چې هغه په یوې قربانۍ پیش کولو هغوی همیشه د پاره کامل کړی دی کوم چې پاک شوی دی " (عبرانیان ۱۰: ۱۴). دا څومره عجیبه خبره ده! په یو جمله کښې دا لیکلې شوی دی چې مونډ " پاک شوی یو " او هغه مونډ د " همیشه د پاره کامل کړی یو ".

مونډ " پاک شوی یو " د دې مطلب دا دے چې مونډ کامل نه یو او د کامل کیدو په طرف باندې روان یو. مونډ ورسره ورسره پاکېږو، خو لا تر اوسه پورې مونډ په مکمل توگه باندې پاک شوی نه یو. او بلکل مونډ هم هغه خلق یو څوک چې " د همیشه د پاره کامل کړې شوی دی. " د ټولو نه ښه او د حوصلې وړ کولو خبره دا ده چې د مالک خدای په وړاندې زمونډ د کامل کیدو ثبوت دا نه دے چې گنې مونډ په خپله د دې کار تجربه کړې ده، بلکه دا چې د کامل کیدو طرف ته د عمل تجربه مو کړې ده. د خوشحالی خبره خو دا ده چې په سفر باندې تلل د دې حکم ثبوت دے چې مونډ رسیدلی یو.

په کتاب مقدس کښې دوباره د زړې خمبیرې په ژبه کښې یو تصویر ښودلې کېږي. تصویر کښې خمبیره د بدې ښودنه کوی. او مونډ خمبیره اوږه یو. لیکلې شوی دی چې " زړه خمبیره وباسی، ځانونه پاک کړی چې تاسو تازه اخښلی اوږه جوړ شئ ځکه چې تاسو بې خمبیرۍ یئ، ولې چې زمونډ هم د فسخ گډوډرے، یعنې د مسیح قربانی وشوه " (اول کورنتیان ۵: ۷). او عیسایان " تازه اخښلې شوی اوږه " دی. هغوی د خمبیرې یعنې د بدې نه پاک دی. مونډ کامل کړې شوی یو. نو هم په دې وجه باندې مونډ له " زړه خمبیره ویستل " پکار دی. مونډ په مالک عیسیٰ مسیح کښې تازه اخښلې شوی اوږه یو. او داسې مونډ له په عملی ژوند کښې هم یعنې تازه اخښلې شوی اوږه جوړیدل دی. مونډ له هم هغه جوړیدل پکار دی څه چې مونډ یو.

د دې ټول هر څه بنیاد څه دے؟ "ځکه چې زمونږ د پاره هم فسخ یعنی د مالک عیسیٰ مسیح قربانی وشوه. " د مالک عیسیٰ مسیح دا تکلیفونه زمونږ کاملیت خومره مضبوط او محفوظ کوی. اوس مونږ د حقیقت په سانچه کښې اچولې شوی یو. اوس مونږ په خپله د کامل کیدو د پاره د گناهونو خلاف جنگ نه کوو، د پاره د دې چې مونږ کامل یو. د مالک عیسیٰ مسیح مرگ هغه چا بې ده د څه په وسیله چې مونږ د خپل کامل او مضبوط بنیاد په وجه باندې د خپل نیم گړی ځان خلاف جنگ کولې شو.

مالک عیسیٰ مسیح ولي دې دنيا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۱۶

مونڊ له د پاڪ زړه راکولو د پاره

"نوبیا ولي د مسیح وینه له دې نه زیات څه ونه کړې! هغه د هغه روح په وسیله چې له ازل نه د د خپل ځان د یو بې عیبه قربانۍ په طور د خدای په مخکښې پیش کړو او د هغه وینه به زمونږ زړونه د داسې کارونو نه پاک کړي"

(عبرانیان ۹: ۱۴)

په ځنې څیزونو کېنې بدلون نه راځي. د ناپاکو زړونو مسئله هم دومره زیاته زړه ده لکه څومره چې حضرت آدم علیه السلام او بې بې حوا زړه دی. څنگه چې هغوی گناه وکړه نو د هغوی زړونه ناپاک شول. د بدې په باره کېنې چې د هغوی کوم احساس وو هغه بربادونکې وو. بدې د دوی تعلق د خدای پاک سره ختم کړو. . . . هغوی د خپل مالک خدای نه پتیدل شروع کړل. دې د هغوی نزدې تعلق تباه او برباد کړو. . . . هغوی یو بل باندې الزامونه لگول شروع کړل. . . . دې د هغوی باطنی امن او سکون غرق کړو. . . . هم د دې د پاره چې کله هغوی ځان ته خیال وکړو نو په اول ځل باندې یې شرم محسوس کړو.

په ټوله زړه لوظ نامه کېنې زړه د ناپاکۍ مسئله ده. عن تر دې پورې چې د ځناورو قربانیانې هم په زړه صفا کولو کېنې ناکامه پاتې شولې. " . . . داسې نذرانې او قربانۍ ورکولې کېږي چې د عبادت کوونکو ضمیر پاک نه شی جوړولې. د هغوی تعلق تش د خوراک څښاک او د پاکیدو تر رسمونو پورې وو دا ظاهري قانون د دې او تش تر هغه وخته پورې جاری کړې شوې وو. . . . " (عبرانیان ۹: ۹، ۱۰). د ځناورو وینې به د مالک عیسیٰ مسیح یو جهلک بنودلو او د خدای پاک په نظر کېنې دا وینه صرف د انسان د رسمی پاکوالی د پاره کافی وه، نه چې د هغه د زړه د پاکوالی د پاره.

د ځناورو وینې د انسان زړه نه شو پاکولې. او هغوی ته د دې حقیقت معلومات هم وو. (د یسعیا ۵۳ باب ولولئ او د زبور شریف ۵۱ باب). او مونږ هم د دې نه ښه واقف یو. یو نومه سردار کاهن راځي، یعنی عیسی د خدای زوی او هغه به د ډیرو د پاره قربان شی. " نو بیا ولې د مسیح وینه له دې نه زیات څه ونه کړې! هغه د هغه روح په وسیله چې له ازل نه د خپل ځان د یو بې عیبه قربانۍ په طور د خدای په مخکښې پیش کړو او د هغه وینه به زموږ زړونه د داسې کارونو نه پاک کړي چې د هغې انجام مرگ دے، چې مونږ د ژوندی خدای عبادت وکړو " (عبرانیان ۹ : ۱۴). د ځناورو قربانو به د مالک عیسی مسیح د آخری قربانۍ جهلک ښودلو، او د مسیح قربانیدل د زړې زمانې د ټولو انسانانو د گناهونو د پټولو د پاره هم دی او د نوې زمانې د ټولو بندیانو د گناهونو د پاره هم دی او د راتلونکو نسلونو د پاره هم د گناهونو پرده ده.

نن مونږ په یو نوی دور کښې اوسېږو، یعنی سائنسی دور، اتیر نیت، د اندامونو لگول، سمدستی پیغام رسیدلو، موبایل فون او د نوی سهولتونو په دور کښې . . . او زموږ مسئله لاتر اوسه پورې هم هغه شان ده څنگه چې دا مخکښې وه، زموږ زړونه مونږ قصوروار جوړوی. مونږ په زړه کښې دا محسوسوو چې مونږ د خدای پاک په وړاندې د ودريدو قابل نه یو. دې سره هیڅ فرق نه غورزېږي چې زموږ زړه څومره گنده دے. زموږ د پاره دا خبره رښتیا او کافی ده چې مونږ د خدای پاک په وړاندې د ودريدو قابل نه یو.

مونږ چې هر څومره هم خپل ځان ته تکلیف ورسوو، قربانۍ او نذرانې پیش کړو، پاکو دریاوونو کښې ولاړو، د مقدسو ځایونو زیارت وکړو، په لاکونو روپۍ د خیرات د پاره خرچ کړو، او د خدای پاک په لاره کښې دیگونه پاڅه کړو او هغه په نورو خلقو وویشو، که مونږ هر څه هر څومره هم وکړو نو نتیجه به هم هغه وی. داغونه به په مونږ پراته وی او مرگ به مونږ په خپله ویره کښې ساتي. مونږ ته معلومه ده چې زموږ زړه د گناهونو نه گنده دے. . . دا د بهرنو څیزونو په وجه نه، چې گنې چا مړی له لاس وروړو یا یې د خنزیر غوښه وخوړه مالک عیسی مسیح و فرمائیل داسې هیڅ څیز نشته چې انسان یې تیر کړي او هغه پرې پلیت شی (مرقوس ۷ : ۱۵ - ۲۳). زموږ د زړه نه بد خیالونه راوځي، حرص، بدی، ټکي، بې شرمی، بد نظر، کفر، او ویره دا ټول عملونه مونږ پلټوی ځکه چې د دې څیزونو

پیداوار ګناه ده. دا ټول څیزونه ناپاکه څیزونه دي. دې نه روحاني ژوند خالي دے. دا نوی ژوندون سره تړون نه لری، بلکه د مرګ سره تړون لری او د مرګ طرف ته موبوځی. هم دا وجه ده چې زمونږ په زړه باندې خفګان وی. په زړې او نوې زمانې دواړو کښې صرف هم یو جواب دے او هغه جواب دے د مالک عیسیٰ مسیح وینه. کله چې زمونږ زړه بیدار شی او مونږ ته مجرم ووائی نو مونږ د چا طرف ته خپله توجو ورکوو. مونږ مالک عیسیٰ مسیح له خپله توجو ورکوو. مونږ د مالک عیسیٰ مسیح تکلیفونو او مرګ یعنی د هغه وینې له ځو. په پوره دنیا کښې صرف یوه وینه ده کومه چې د ژوند په دوران کښې زړه ته اطمینان او د مرګ نه پس سکون ورکولې شی.

۱۷ مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو:

ټول بڼه څيزونه کوم چې زموږ د پاره بڼه دی
د هغې حاصلولو د پاره

" هغه خو خپل زوی هم پرې نه ښودو او زموږ ټولو د پاره یې قربان
کړو، نو د دې بڅښنې سره به نور ټول څيزونه رانه کړي څه؟ "
(روميان ۸: ۳۲).

په دې آیت کښې زما دا خبرې ډیرې زیاتې خوښې دی. د دې د پاره نه چې گنې دا په ما
بڼې لږی، بلکه د دې د پاره چې زما خپل ټول رښتیني ضرورتونه پوره کیدل خوښ دی. د
روميانو ۸: ۳۲ آیت په دوو حصو باندې مشتمل د ۷ او په دواړو کښې د حیرانتیا خبره دا
ده چې دواړه یو بل سره تعلق لري. ممکنه ده چې دا تعلق موږ ونه وینو ځکه چې دویمه
حصه په یو سوال باندې مشتمله ده. " نو د دې بڅښنې سره به نور ټول څيزونه رانه کړي څه
؟ " که چرې موږ د سوال دا کرښه په ساده ټکو کښې بیان کړو نو بیا به موږ دا حواله داسې
لولو: " هغه خو خپل زوی هم پرې نه ښودو او زموږ ټولو د پاره یې قربان کړو، نو د دې
بڅښنې سره به نور ټول څيزونه هم یقیناً راکوي.

دا لفظونه دواړو حصو کښې د موجود تعلق مقصد دویمې حصې سره په مستقلة طور
باندې یقیني جوړوي. چې خدای پاک سخت کار سر ته ورسولو، یعنی خپل زوی یې پرې نه
ښودو او مرگ ته یې حواله کړو، نو بیا به د دې په نسبت باندې آسان کارونه ضرور کوي،
یعنی د خپل زوی سره به نور څيزونه هم راکړي. موږ له د ټولو څيزونو راکولو وعده خدای
پاک کړې ده دا وعده دومره یقیني ده څومره چې د مالک عیسیٰ مسیح قربانی. هغه خپل
یک یو زوی " زموږ د ټولو په خاطر " قربان کړو. آیا د دې هر څه نه پس د هغه د رحم او کرم
سلسله بنده شوه څه؟ نه، موږ خودا سوچ هم نه شو کولې.

خو "نو د دى ٲٲٲنٲى سرٲ ٲٲ نور ٲول ٲٲزونٲ رائٲ ٲرى ٲٲ" د دى نٲ مطلب ٲٲ دٲ؟ د دى مطلب د سٲون نٲ ٲٲ ٲونء نٲ دٲ. او د دى مطلب دا ٲٲ نٲ دٲ ٲٲ ٲٲٲى مونٲر ٲٲ د دٲٲٲٲانو نٲ ٲٲفوظ يو. د دى ٲٲٲ مونٲر تٲ د وٲانءىنو ٲٲلورو آىتونو نٲ لٲى: "مونٲر ٲولٲ وٲخ د مرٲ سرٲ سٲا ٲٲ ٲاٲر ٲٲاٲ ٲىٲو، او مونٲر سرٲ د ٲلاىءونٲو ٲٲو ٲٲ شان سلوٲ ٲىٲى" (رومىان ٨: ٣٢). نٲ ٲٲ مونٲر عىساىان د دى ٲسمٲ ٲالائو او د ٲٲلىفونو سرٲ ٲٲاٲ ٲىٲو. ٲلام ٲاٲ مونٲر نٲ دا ٲونٲٲنٲ ٲوى ٲٲ "نو ٲٲا ٲٲٲ ٲوم ٲٲز دٲ ٲٲ مونٲر ٲٲ دَ مسىٲ د مٲنٲى نٲ ٲدا ٲرى؟ آىا سٲٲى يا مصىٲٲونٲ داسى ٲولٲ شى؟ آىا ٲٲم، زىائٲ، لٲرٲ، ٲرىٲءٲوب، ٲٲٲرى يا ٲورٲ داسى ٲولٲ شى؟" (رومىان ٨: ٣٥). نو ٲواب دٲ ٲٲ "ٲٲٲ ٲٲز نٲ" ٲٲ دى وٲٲ نٲ ٲٲ ٲٲٲى د عىساىانو ٲٲ ٲونء ٲٲٲى دا ٲٲزونٲ نٲ راٲى، ٲلٲٲ د دى د ٲاره ٲٲ "خو ٲٲا ٲٲ د دى ٲر ٲٲ سرٲ ٲٲٲارٲ ٲاٲلٲ ٲٲا ٲٲو دَ ٲٲٲ ٲا ٲٲ وسىلٲ ٲٲو ٲٲ مونٲر سرٲ مٲنٲ ٲوى" (رومىان ٨: ٣٧).

ٲٲا د دى ٲٲٲ مطلب دٲ ٲٲ د مسىٲ د مرٲ ٲٲ وٲٲ ٲٲ ٲداى ٲاٲ دى سرٲ مونٲر لٲ نور ٲول ٲٲزونٲ ٲٲ ٲىٲنٲا راکوى؟ د دى نٲ مطلب دا دٲ ٲٲ ٲٲٲ ٲٲ وٲٲ لٲ داسى ٲٲزونٲ راکوى ٲوم ٲٲ ٲمونٲر د ٲولو د ٲٲى د ٲاره وى. ٲٲٲ ٲول ٲٲزونٲ ٲوم ٲٲ ٲمونٲر مرستٲ ٲوى ٲٲ د ٲٲٲ د زوى ٲٲ شان شو نو ٲداى ٲاٲ ٲٲ ٲٲ مونٲر لٲ راکوى. (رومىان ٨: ٢٩) ٲٲٲ ٲول ٲٲزونٲ ٲوم ٲٲ مونٲر تٲ د اءى ٲونءون د ٲاره ٲٲٲار دى.

ٲٲ داسى د ٲلام ٲاٲ يوٲ ٲلٲ وٲدٲ ٲٲ دٲ: "زما ٲداى ٲٲ ستاسو ٲر ٲاٲٲ دَ ٲٲل ٲٲ ٲاىانٲ دولٲ ٲٲ ٲٲاٲ دَ مسىٲ عىسى' ٲٲ وسىلٲ ٲورٲ ٲرى" (ٲىلٲٲان ٤: ١٩).

د دى وٲدٲ وضاحت ٲٲ ٲىرو شوو لٲٲونو ٲٲٲى شوٲ دٲ "زٲ ٲٲ ٲرىٲى ٲٲ ٲوٲىٲم او دَ مال ٲٲ زىائوالى ٲٲ ٲوٲىٲم. ٲٲ زٲ وٲٲ ٲٲ او ٲٲ مور، ٲٲ زٲ ٲرىٲ ٲٲ او ٲٲ مالءار، ٲٲ ٲولو ٲالوٲو ٲٲٲى د ٲٲاٲٲ راز مٲ زدٲ ٲٲ دٲ. مسىٲ ٲٲ ما تٲ ٲوان راکوى ٲٲ ٲٲٲ ٲٲٲى زٲ ٲر ٲٲٲ ٲولٲ شم" (ٲىلٲٲان ٤: ١٢، ١٣).

لىٲلٲ شوى دى ٲٲ مونٲر ٲٲ مسىٲ ٲٲٲى "ٲر ٲٲ" ٲولٲ شو. خو ٲور وٲرى، ٲٲ ٲر ٲٲٲ ٲٲٲى "ٲٲر وسىءل" او "ٲوان" ٲٲ شامل دٲ. ٲداى ٲاٲ ٲٲ ٲمونٲر ٲر يو ٲٲٲٲى ضرورٲ ٲورٲ

كوى، عن تر دې پورې چې هغه به زمونږ په لوړه تنده كښې هم په مونږ باندې رحم او فضل كوى او زمونږ ضرورتونه به پوره كوى، خو هغه به زمونږ د خوښې د خوراك خواهش نه پوره كوى. د مالک عيسى مسيح تكليفونه او مرگ به د دې خبرې ضمانت وركوى چې خدای پاك به زمونږ د ضرورت ټول څيزونه مونږ له راكوى كوم چې د هغه د مرضى پوره كولو، هغه له جلال وركولو او ابدى خوشحالى حاصلولو د پاره پكار دى.

مالک عيسى 'مسيح ولي دې دنيا ته د سولې کيدو د پاره راغلو: ۱۸

مونږ له د اخلاقي او د جسماني بيمارو نه د شفا ورکولو د پاره

"خو زموږ د گناه په وجه هغه زخمى شو، مونږ چې کوم بد عمل کړې

وو د هغې په وجه هغه وو هله شو"

(يشعيا ۵۳: ۵)

" هغه (عيسى) د هغوى نه په يو حکم پيريان وشرل او ټول رنځوران يې

جوړ کړل، چې دغه رنگ د يشعيا نبي په وسيله وئيلې شوې دا پيشن

گوئى پوره شى چې: هغه زموږ رنځونه او کمزورۍ اوچتې کړې."

(متى ۸: ۱۶، ۱۷)

مالک عيسى 'مسيح د دې د پاره تکليفونه وزغمل او خپل ځان يې قربان کړو چې يوه

ورځ به رنځونه او بيماري په مکمل طور ختم شى. بيماري او مرگ د دنيا د پاره د خدای

پاک په اصلي منصوبه کښې شامل نه وو. دا دنيا ته د گناه په وسيله راغلل. دا د يوسزا په

طور باندې د خدای پاک له طرفه په انسانانو باندې راغلل. او هم د عدالت يوه حصه ده. په

کلام مقدس کښې ليکله شوى دى چې " ځکه چې مخلوقات د فنا تابع کړې شول، نه د

هغوى په رضا بلکه د خدای په رضا، خودا يې اُميد وو " (روميان ۸: ۲۰). خدای پاک دنيا

د جسماني تکليف او د درد د اختيار لاندې کړه د پاره د دې چې د بد اخلاقي خراب شکل

مونږ ته وښائى.

په دې بدۍ کښې مرگ هم شامل دى. " د يو سړى په وسيله گناه دنيا ته راغله او د

گناه په وسيله مرگ. . . . " (روميان ۵: ۱۲). په دې کښې بيماري او درد هم شامل دى. او

عيسايان هم د دې نه جدا نه دى: " يواځې مخلوقات نه بلکه مونږ هم، چا ته چې روح د

وړومبۍ ميوې په خير ورکړې شوي دى چې په خپل باطن کښې ناقلاره يو او مونږ په دې

انتظار کښې يو چې خدای مونږ په خپل زوی والی کښې واخلي او زمونږ ټول وجود آزاد کړي. " (روميان ۸ : ۲۳).

خو د بيمارۍ دا ټول مصيبت او دا تکليفونه د څه وخت د پاره وی. خو مونږ د يو داسې وخت په انتظار يو چې کله به زمونږ د درد او تکليف خاتمه وشي. ځکه چې مخلوقات د فنا تابع کړي شول خو دا به تر تله پورې نه وی. بائبيل مقدس مونږ ته وائی چې د عدالت په شروع کښې خدای پاک د اُمید ورکولو منصوبه جوړه کړه. د هغه آخری مقصد دا وو : " چې مخلوقات به يوه ورځ د فنا کيدو نه آزاد شي او د خدای د بچو د جلال په آزادۍ کښې به شامل شي " (روميان ۸ : ۲۱).

مالک عیسیٰ مسیح دې دنيا له د خلاصون او د آزادۍ ورکولو د مقصد د پاره راغلی وو. په دې زمکه باندې د خپل ژوند په دوران کښې هغه خپل مقصدونه څرگند کړل او ډيرو بيمارانو له يې شفا ورکړه. څو څو ځله خو به د خلقو گڼه را جمع شوه او مالک عیسیٰ مسیح به " ټولو بيمارانو له شفا ورکوله " (متی ۲ : ۱۲ ، لوقا ۶ : ۱۹). څه چې د تاريخ په آخر کښې راتلونکی دی دا د هغې يو څرگندونه وه، کله چې " هغه به د هغوی د سترگو ټولې اوبښکې وچې کړي، هلته به نه مرگ، نه ويره، نه ژړا او نه درد وی " (مکاشفه ۲۱ : ۴).

مالک عیسیٰ مسیح مرگ او بيمارۍ له داسې ماتې ورکړو چې دا يې په خپل ځان واخستل او قبر ته يې يوړل. مالک عیسیٰ مسیح غم وزغملو او خپل ځان يې قربان کړو او هغه سزا يې برداشت کړه کومه چې خدای پاک گناه له ورکړې وه هغه گناه کومه چې د بيماريانو سبب جوړه شوې وه. يشعيا ه نبی د مالک عیسیٰ مسیح د مرگ وضاحت په دې لفظونو کښې کړی وو " خو زمونږ د گناه په وجه هغه زخمی شو، مونږ چې کوم بد عمل کړی وو د هغې په وجه هغه وو هلی شو. هغه له چې کومه سزا ورکړې شوه نو د هغې په وجه مونږ ته شفا ملاؤ شوه " (يشعيا ۵۳ : ۳-۵). مالک عیسیٰ مسیح چې کومې کوږې وخوړلې د هغه زخمونو په وجه بيماريانې او درد د دنيا نه په بيعه باندې واخستلې شو.

يوه ورځ راتلونکې ده کله چې به د خدای پاک په بيعه اخستې شوي مخلوق د هر قسم بيمارۍ نه پاک کړي شي. نو بيا به نوې زمکه وی. زمونږ به نوې بدن وی مرگ به د نوی

ژوندون نوږې جوړه شې. (اول کورنتيان ۱۵ : ۴-۵ ، دويم کورنتيان ۵ : ۴). هغه وخت " شرمخان او گډې به يو ځای خوراک کوي؛ ازمرې به د څاروو په شان بوس خوري " (يشعيا ۲۵ : ۲۵). او هغوی چې ټول د مالک عيسى 'مسيح سره مينه لري هغوی به د گډوډي شکر ادا کوي او د هغه گيتونه به وائي څوک چې زمونږ د گناه د پاره قربان شو او مونږ يې د مرگ او د بيماريانو نه آزاد کړو.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۱۹

څوک چې په هغه باندې ایمان لري هغوی له

د ابدی ژوند وړ کولو د پاره

"خدای د دې دنیا سره داسې مینه وکړله چې خپل یک یو زوی یې هم

ورکړو چې هر هغه څوک چې په زوی یې ایمان راوړي هغه هلاک نه شي

خو د تل عمری ژوندون بیا مومی"

(یوحنا ۳: ۱۶).

مونږ د ژوندون په خوشحاله وخت کښې د خپل ځان د پاره مرگ نه غواړو. د مرگ خواش صرف هغه وخت زمونږ زړه ته راځي کله چې زمونږ خپل ژوند ډیر د درد او د مصیبت د برداشت نه بهر وي. په حقیقت کښې هغه وخت هم مونږ مرگ نه غواړو، بلکه سکون غواړو او د غم او د درد نه خلاصون غواړو. زمونږ دا خواش وي چې ښه او ښکلې ورځې زمونږ په ژوند کښې واپس راشي. مونږ غواړو چې غم او درد ختم شي. مونږ د ژوندون او د خوشحالی طمع کوو.

کله چې مونږ مرگ د خپل تیر شوی ژوند د پاره یو لوړه درجه گڼو نو دا مونږ خپل ځان له دوکه ورکوو. ځکه چې مرگ زمونږ دښمن د. دا مونږ د دنیا د خوشحالو نه جدا کوي. مونږ د مرگ غم کمولو د پاره دې له ښه ښه نومونه ورکوو. د بنی آدم د زړه خو دا خواش وي چې هغه ټول عمر ژوند او خوشحاله اوسی.

خدای پاک بنی آدم په دې ډول باندې جوړ کړې د چې "هغه ابدیت له د هغوی په زړونو کښې ځای جوړ کړې د. . . . (واعظ ۳: ۱۱). مونږ د مالک خدای پاک په صورت باندې جوړ شوی یو. او مالک خدای ژوندون او د تل ژوندون خوښوی. مونږه تر ابدې پورې د ژوندی اوسیدلو د پاره پیدا کړې شوی وو او مونږ به تر ابدې پورې اوسېږو هم. د

ابدى ژوندون آله د وجود ختميدل نه دى بلكه دوزخ دى. مالک عيسى مسيح د جهنم په باره كښې د ټولو پيغمبرانو نه زياتې خبرې وكړې او دا خبره يې واضحه كړه چې هغه چې كوم ابدى ژوند وركوي نو د دې د رد كولو نتيجه صرف مرگ نه دى، بلكه د خدائ پاك د غضب درد او تكليف زغمل دى. " شوڪ چې په زوى ايمان راوړي نو هغه د تل ژوندون لري، خو شوڪ چې د زوى نافرمانى وكړي هغه به دا ژوندون ونه وينى ليكن د خدائ غضب په هغه دى " (يوحنا ۳ : ۳۶).

او د خدائ پاك دا غضب هيڅ كله د ختميدو والا نه دى. مالک عيسى مسيح وفرمائيل " او هغوى به تل عمرى عذاب ته لاړشى، خو صادقان به د تل ژوندون بيا مومى " (متى ۲۵ : ۴۶). دا يو نه بيانيدونكې حقيقت دى چې د دې دومره خرابې بدې ښكارنه كوي چې مونږ مالک خدائ له هغه مقام نه وركوو د كوم چې خدائ پاك حقدار دى، بلكه مونږ د هغه د حق نه خپل مخ اړوو. د دې د پاره مالک عيسى مسيح مونږ ته ښودنه كوي چې " كه ستا سترگه تا له تيندك در كړي نو وې باسه. دا ستا د پاره غوره ده چې د خدائ په بادشاهي كښې په يوه سترگه داخل شې، نه دا چې دواړه سترگې لرې او دوزخ دې خائ شى، چرته چې رغړيدونكى چينجى چرې نه مري او اور يې تل تر تله لمبې وهى " (مرقوس ۹ : ۴۷، ۴۸).

پس ابدى ژوندون په دې دنياوى ژوندون كښې كوم چې د غمونو او خوشحاليو مجموعه ده، صرف اضافه كول نه دى. لكه څنگه چې دوزخ د دې ژوند يو خرابه نتيجه ده، نو داسې " ابدى ژوندون " هم ډيره ښه نتيجه ده. ابدى ژوندون د ډير ښه او د تل زياتيدونكې خوشحالي نوم دى، د كوم ژوندون نه چې به گناه او خفگان لرې كړې شى. د گناه نه لرل شوى مخلوق به د هر قسم بدې او د نقصان رسوونكو څيزونو نه بلكل پاك كړى شى. هر هغه څه چې ښه دى يعنى څه چې رښتينى او د تل د خوشحالي سبب گرځي هغه به زيات كړى شى.

مونږ به بدل شو د پاره د دې چې مونږ د هغه خوشحالي نه د مزې اخستلو د پاره جوگه شو كومه چې په دې ژوندون كښې زمونږ د پاره د تصور كولو نه هم بهر دى. " څه چې نه سترگو ليدلى، نه غوږونو آوريدلى او نه د انسان په زړه كښې راغلى دى هغه څيزونه خدائ

د هغوی د پاره چې ورسره مینه لري، تیار کړی دی " (اول کورنتیان ۲ : ۹). دا خبره اوس او د تل د پاره رښتیا ده، ځکه چې خوک په مالک عیسیٰ مسیح باندې ايمان لري نو هغه ښه څیزونه اوس هم د هغوی منتظر دی. مونږ به د مالک خدای پاک د اطمینان نه ډک جلال وویږو. " دا تل عمری ژوندون د مې چې تا وپیژنی چې ته یواځې رښتینې خدای یې او عیسیٰ مسیح چې تا را استولې د مې " (یوحنا ۱۷ : ۳). مالک عیسیٰ مسیح هم د دې د پاره مصیبتونه وزغمل او خپل ځان یې قربان کړو. مونږ ولې دا بخښنه په خپل ژوندون کښې نه قبلوو؟

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۲۰

مونږ له د دې موجوده بدې زمانې نه د خلاصون ورکولو د پاره

"چا چې (عیسیٰ مسیح) زمونږ د ګناهونو د پاره خپل ځان قربان کړو
چې مونږ د دې موجوده بدې زمانې نه بچ کړی، لکه چې زمونږ د خدای
اویلا رضا ده" (ګلتیان ۱: ۴).

تر کومې پورې چې مونږ مړه شوی نه یو یا تر کومې چې د مالک عیسیٰ مسیح
بادشاهی دې دنیا باندې بیا راغلې نه وی نو تر هغه وخته پورې به مونږ په "دې موجوده بده
زمانه" کښې اوسېږو. کله چې کتاب مقدس مونږ ته دا بنودنه کوی چې مالک عیسیٰ
مسیح خپل ځان ورکړو "د پاره د دې چې مونږ د دې بدې زمانې نه بچ کړی" نو د دې دا
مطلب نه دے چې ګنې هغه به مونږ د دې دنیا نه وباسی، بلکه د دې مطلب دا دے چې هغه
به مونږ د دې دنیا د خراب قوت نه خلاص کړی. مالک عیسیٰ مسیح زمونږ د پاره دعا
وکړه "زه ستا نه دا دعا نه کوم چې دوی د دې دنیا نه وباسي خو د شریر نه حفاظت ورکړي"
(یوحنا ۱۷: ۱۵).

مالک عیسیٰ مسیح زمونږ د پاره د "شریر نه د حفاظت" دعا کوی د پاره د دې چې "
دا موجوده خرابه زمانه "هغه زمانه ده چې په کومه کښې شیطان ته دا طاقت حاصل دے
چې مونږ له دې هکله راکړی او مونږ تباہ او برباد کړی. په بائبل مقدس کښې لیکلې شوی
دی، "توله دنیا د شریر په قبضه کښې ده" (اول یوحنا ۵: ۱۹). دې "شریر" ته د دې دنیا
خدای (سردار) هم وئیلې شی، او د هغه کار د دنیا خلق پندول دی چې هغوی د خدای پاک
حقیقت ونه ګوري. "... هغه به ایمان نه راوړی ځکه چې د دې بدې دنیا سردار یعنې
شیطان د هغوی عقل پوند کړی دے، د دې د پاره چې مسیح څوک چې د خدای په شکل
دے، د هغه د جلال د زیری رڼا په هغوی ونه ځلېږي" (دویم کورنتیان ۴: ۴).

تر کومې پورې چې مونږ د خپل هغه روحاني حالت نه نۀ يوراولی کوم چې د تيارو نه ډک دے ، نو تر هغې پورې مونږ "د دې خرابې زمانې" او د دې د سردار د حکم لاندې يو "تاسو د دې دنيا په کړو لارو روان وئ، او د هـوا د عمل دارئ د حاکم، يعنې د هغه روح پسې تللی کوم چې اوس په نافرمانو بچو کښې اثر کوی" (افسيان ۲: ۲). دا خبره زمونږ په علم کښې نۀ وه چې گڼې د شيطان هم خادمـان او پيروکار شته دے. خۀ چې مونږ آزادی گڼو، هغه په اصل کښې قيد وو. کتاب مقدس مونږ ته د يويشتمې صدئ د فيشن ، د مستئ او د خرابو عادتونو په باره کښې دا وائی چې "هغوی خو د خلقو سره د آزادی لوظ کوی او په خپله د خرابئ غلامان جوړ شوی دی، ځکه چې کوم سرے چې د چا نه معلوب وی، هغه د هغه غلام دے" (دويم پطروس ۲: ۱۹).

د آزادی په باره کښې د خدای پاک کلام مونږ ته ډير په واضحه طور باندې وعظ کوی چې "خپل ځان د دې موجوده دنيا په شان مۀ جوړوئ، بلکه بويه چې ستاسو پوهه بيا نوې کړے شی او د دې په وسيله ستاسو فطرت بلکل بدل شی. . . ." (روميان ۱۲: ۲). د دې مطلب په نورو ټکو کښې دا دے چې آزاد شئ! د دې جهان د پيرانو او د روحاني مشرانو په د هوکه کښې را نۀ شو. هغوی نن شته دے صبا به نۀ وی. غلامان جوړولو والاد يو فيشن په ځای دويم فيشن خپل کړی.

د خدای پاک په نظر کښې د دې دنيا حکمت بې وقوفی ده. "هيڅوک دې خپل ځان ونۀ غلوی. کۀ څوک په تاسو کښې په دې جهان ځان حکيم گڼی نو ځان دې ناپوهه کړی چې حکيم شی. ځکه چې د دنيا حکمت د خدای په نزد بې وقوفی ده، لکه چې ليکلی دی چې: هغه حکيمان د هغوی په چالاکی راکيروی." (اول کورنتيان ۳: ۱۸، ۱۹).

"ځکه چې د سولئ پيغام د هلاکيدونکو په نزد بې وقوفی ده خو زمونږ د نجات موندونکو په نزد د خدای قدرت دے" (اول کورنتيان ۱: ۱۸). نو بيا په دې دنيا کښې د خدای پاک حکمت څه دے؟ دا دے د نجات ورکونکی مالک عيسی مسيح مرگ. د مالک عيسی مسيح اولنو مريدانو به دا وئيل چې "مونږ په سولئ شوی د مسيح زيرے ورکوو. . . د هغوی په نزد مسيح د خدای قدرت او د خدای حکمت دے" (اول کورنتيان ۱: ۲۳، ۲۴). د مالک عيسی مسيح د سولئ مرگ په لکونو خلق د قيد

نه آزاد کړل. هغه د شرير د دھوکې نه پرده لرې کړه او د هغه طاقت يې ختم کړو. د سولې کيدو نه وړاندې هغه وفرمايل او د هغه د دې خبرې نه دا مطلب وو " اوس د دې دنيا د پاره د عدالت وخت دے او د دې دنيا سردار به بهر وويستلے شی " (يوحنا ۱۲ : ۳۱). چاته چې شکست ور کړے شوے دے د هغه پيروي مے کوي. مالک عيسی 'مسيح پسې ځي ، بې شکه د دې د پاره قيمت ور کړي. په دې دنيا کې به ستاسو حيثيت د مسافرو په شان وي. خوتاسو به آزاد کړے شي.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۲۱

د مالک خدای پاک سره زمونږ د صلح

او د بیا ملاویدو د پاره

" ځکه چې سره د دې چې مونږ د خدای د بنمنان وونو مونږ د هغه د زوی د مرګ په وسیله ورسره پخلا شو او د دې نه زیات د هغه د زوی د ژوند په وسیله به بچ شو! " (روميان ۵: ۱۰).

د ګناه ګار انسان او د خدای پاک تر مینځه د صلح او د بیا ملاویدو ضرورت د دې عمل د پاره د دواړو طرفونو نه قدم اوچتولې کیږي. زمونږ د پاره لږمې ده چې د خدای پاک په وړاندې په خپل عمل کښې بدلون راولو او د هغه نافرمانۍ ونه کړو بلکه د خدای پاک فرمانبرداری وکړو. او دا هم ضروري ده چې خدای پاک په مونږ باندې د خپل غضب په ځای باندې رحم را نازل کړي. خو دا دواړه قدمونه یو شان نه دي. د بدلون د پاره ما ته د خدای پاک ضرورت د دې، خو خدای پاک ته زما هیڅ ضرورت نشته د دې. زما بدلون به د بهر نه په ما کښې راځي، خو د خدای پاک بدلون د هغه د ذات او د فطرت نه د دې مطلب دا شو چې خدای پاک کښې هیڅ کله هم بدلون نه راځي. خدای پاک د خپل دې عمل د پاره یوه منصوبه جوړه کړې ده چې هغه زمونږ مخالفت ختم کړي او زمونږ مرستیال جوړ شي.

دا لفظونه ډیر مهم دي " د دې خبرې په باوجود چې په دغه دوران خدای پاک زمونږ د بنمن وو " نو مونږ د هغه د زوی د مرګ په وسیله ورسره پخلا شو " (روميان ۵: ۱۰). غور وکړئ کله چې مونږ د بنمنان وو. د دې لفظونو نه دا واضحه کیږي چې اولنې بدلون خدای پاک راوستو نه چې مونږ. خو لا تر اوسه پورې مونږ د هغه د بنمنان وو. د دې د پاره نه چې مونږ قصداً د جنګ په لاره تلو. اکثر خلقو ته د دې خبرې احساس نه وی چې هغوی د خدای پاک د بنمنان دي. دا د بنمنۍ هغه وخت راڅرګندېږي کله چې مونږ نافرمانۍ کوو او د هغه

سره تعلق نه لرو. کتاب مقدس د دې بيان څه په داسې طريقې کوي، "ځکه چې انساني فطرت لرونکې د خدائ سره دېمنې کوي او دا د خدائ د شريعت تابعداري نه ده او نه کيدې شي" (روميان ۸: ۷).

کله چې مونږ دېمنان وو، نو هغه وخت خدائ پاک مونږ له مالک عيسی مسيح راکړو د پاره د دې چې زمونږ د گناهونو سزا په خپل ځان باندې اوچته کړي او دغه شان دا خبره ممکنه شوه چې زمونږ خالق مونږ سره صرف د رحم سلوک وکړي. کله چې خدائ پاک زمونږ سره صلح کوله نو د هغه اول کار دا وو چې هغه خنډ لرې کړي کوم چې زمونږ تر مينځه وو او هغه خنډ زمونږ گناه وه کومې چې د خدائ پاک بې عزتي کوله. . . . چې خدائ د مسيح په وسيله دنيا د خپل ځان سره پخلا کوله او د هغوی گناهونه يې د هغوی په ذمه وا نه چول. " (دويم کورنتيان ۵: ۱۹).

کله چې د مالک عيسی مسيح استازي يا منونکي دا پيغام دنيا له ورورکوي نو هغوی وائی چې " مونږ د مسيح د طرف نه منت کوو چې د خدائ سره پخلا شي " (دويم کورنتيان ۵: ۲۰). آيا د دې مطلب صرف دا دے څه چې په خپله رويه کښې د خدائ پاک سره بدلون راولو؟ نه، د دوی مطلب دا هم دے چې د خدائ پاک هغه کار قبول کړو کوم چې هغه تاسو سره پخلا کيدو د پاره په مسيح کښې د اول نه کړې وو. د خلقو په مينځ کښې د صلح کيدو په دې مثال باندې غور وکړئ. مالک عيسی مسيح وفرمائيل " که چرې تاسو د قربانۍ ځای ته څه شے راوړئ او درته را ياد شي چې ستا ورور په څه خبره درنه خفه دے، نو خپله قرباني په هغه ځای پرېږده، لاړ شه، اول خپل ورور پخلا کړه او بيا راشه او خپل نذر وړاندې کړه " (متی ۵: ۲۳، ۲۴). کله چې مالک عيسی مسيح فرمائي چې " لاړ شه اول خپل ورور پخلا کړه " دا خبره په زړه کښې واچوئ چې هغه ورور له پکار دی چې هغه د خپل ورور خلاف عدالت ختم کړي. ورور ستا نه "گيله مند" دے لکه څنگه چې خدائ پاک د ستاسو نه گيله مند دے. " خپل ورور سره پخلا کيدو " نه مطلب دا دے چې ته هغه عمل اول وکړې کوم چې تا له لازمي کول پکار دی د پاره د دې چې ستا د ورور خلاف ستا عدالت يا جنگ ختم شي.

خو کله چې مونږ د انجيل شريف تلاوت کوو نو مونږ ته معلومېږي چې خدائ پاک دا کار د اول نه کړې دے، يعنې زمونږ خلاف د هغه د عدالت ختمولو د پاره کوم کار چې مونږ په خپله نه شو کولې نو هغه زمونږ د پاره هغه په خپله وکړو. هغه عيسی مسيح راواستلو چې زمونږ په خائ باندې زمونږ گناهونه واخلي. کله چې مونږ لادبنمنان وو نو هغه پخلا کړو. د پخلا کيدو د پاره زمونږ د طرف نه اولنې کار دا دے چې صرف دا قدم اوچت کړو چې خه زمونږ د پاره خدائ پاک کړی دی نو هغه دې مونږ د يو قيمتي تخفي په طور باندې قبول کړو.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۲۲

د دې د پاره چې مونږ خدای پاک ته ورسوی

"مسیح ستاسو د گناهونو د خاطر ه یو ځل همیشه د پاره مړ شو، یعنې
صادق د گناه کارانو د پاره، د دې د پاره چې مونږ خدای ته ورسوی"
(اول پطروس ۳: ۱۸).

"خو تاسو چې اول لرې وئ او د مسیح په یو والی کښې د مسیح د وینې
په وسیله نژدې شوی" (افسیان ۲: ۱۳)

د ټولو خبرو خلاصه دا ده چې خدای پاک هم انجیل دے. د انجیل مطلب دے "زیرے
عیسائیت د خدای پاک اولنې الهی علم نه دے، بلکه زیرے دے. د دې مثال د هغه
جنگی قیدیانو په شان دے کوم چې په خفیه ریډیو باندې اوری چې وائی اتحادی فوجیان
زمکې ته رارسیدلی دی او زر به مونږ آزاد کړی. او هغه څوکیداران چې پرې مقرر کړے
شوی وو حیران وو چې دا قیدیان ولې دومره خوشحاله دی.

خو د زیری آخری ښه والی څه دے؟ د دې ټولو خلاصه دا ده: خدای پاک په خپله. د
انجیل شریف ټولې خبرې د هغه طرف ته زمونږ رهنمائی کوی، د مثال په طور باندې
خلاصون زیرے نه دے بې شکه چې دا مونږ صرف د دوزخ نه بچ کوی، خو دا خلاصون
مونږ خدای پاک ته نه رسوی. معافی زیرے نه دے بې شکه چې دا مونږ له د گناه نه
خلاصون راکوی، خو دا هم مونږ ته هغه دروازه نه خلاصوی کومه چې مونږ خدای پاک ته
رسوی. صادق ثابت کیدل هم زیرے نه دے بې شکه چې دا مونږ صرف په قانونی طور
باندې د خدای پاک په نظر کښې د قبلیدو قابل جوړوی، خو دا هم زمونږه د خدای پاک سره
تعلق نه بحال کوی. آزادی هم زیرے نه دے بې شکه چې دا مونږ د یو قید نه آزادوی، خو دا
هم مونږ خدای پاک له نه ورولی. خپلول یعنی د خدای پاک بچی جوړیدل هم زیرے نه دے

بې شکه چې دا مونږ د خدای پاک د کورنۍ حصه جوړوی خو دا هم مونږ د خدای پاک لاسونو کښې نه ورکوی.

دا حکم ډیر زیات مهم دے. ډیر خلق داسې دی چې د خدای پاک کلام بې سینې سره نیولې وی خو خدای پاک سره یو والې نه لری. که زموږ د زړه صرف دا یو خواهش وی چې مونږ به د دوزخ نه بچ شو نو دا د دې خبرې پوخ ثبوت دے چې مونږ د نوی زړه مالکان نه یو. دا خو په پوره توگه باندې زموږ فطری خواهش دے، نه چې د خدای. که مونږ ته د معافۍ په نتیجه کښې ملاؤ شوے نفسیاتی سکون، د خدای پاک د غضب ختمیدل، یا د خدای پاک د بادشاهۍ وارث جوړیدل غواړو نو د دې هر یو څیز د پاره مونږ ته د نوی زړه ضرورت نشته دے. دا ټولې خبرې زموږ د روحانی بدلون نه علاوه هم زموږ په پوهه کښې راتلې شی. تاسو ته د دې څیزونو د پاره د نوی پیدایښت څه ضرورت نشته دے. د دې ټولو څیزونو خواهش خو شیطانانو هم کولو.

د دې خواهش لرل بده خبره نه ده. په حقیقت کښې د دې خواهش نه لرل زموږ بې وقوفی ده. او د دې خبرې ثبوت دا دے چې مونږ بدل شوی یو نو د دې هر څه خواهش مونږ د دې د پاره کوو چې مونږ د خدای پاک په حضور کښې د دې هر څه نه مزه واخلو. د مالک عیسیٰ مسیح د مرگ د پاره د ټولو نه لویه وجه هم دا وه. "مسیح ستاسو د گناهونو د خاطره یو ځل همیشه د پاره مړ شو، یعنې صادق د گناه گارانو د پاره، د دې د پاره چې مونږ خدای ته ورسوی" (اول پطروس ۳: ۱۸).

دا د زیری خلاصه ولې ده؟ د دې د پاره چې مونږ د دې د پاره پیدا کړے شو چې مونږ د کاملې او د نه ختمیدونکې خوشحالی تجربه وکړو کومه خوشحالی چې مونږ د خدای پاک د جلال په لیدو سره په زړه کښې حاصلوو. که مونږ ته داسې خوشحالی په بل یو څیز کښې ملاویدے شی نو بیا مونږ بت پرسته یو او د خدای پاک د بې عزتۍ سبب جوړیږو. هغه مونږ ټول په دې طریقې باندې جوړ کړی یو چې زموږ د خوشحالی نه د هغه د جلال څرگندونه وشي. د مالک عیسیٰ مسیح انجیل د دې خبرې زیرے دے چې خدای پاک د خپل زوی د مرگ په وسیلې سره دا ممکن کړل چې مونږ د ابدی خوشحالی نه مزه واخلو، او هغه دے د هغه خپل ذات.

د مالک عیسیٰ مسیح دې دنیا ته د راتگ نه ډیره موده وړاندې ، مالک خدای خپل ځان د کاملې او د خوشحالی ذریعې په طور باندې پیش کړو. "تا ما ته د ژوند لاره ښودلې ده. ستا په خپل حضور کښې دا کامله خوشحالی ده، او ستا ښی لاس ته د همېشه خوشحالی ده (زبور ۱۲ : ۱۱). پس د دې نه بیا هغه مالک عیسیٰ مسیح راولیږلو د پاره د دې چې تکلیفونه وزغمی "او مونږ خدای پاک له ورسوی" د دې مطلب دا د مې چې مالک عیسیٰ مسیح د دې د پاره راولیږلې شو چې ښی آدموله ډیره ژوره، د زړه او نه ختمیدونکې خوشحالی ورکړی، د کومې خوشحالی تجربه چې ښی آدم هیڅ کله هم نه وی کړې. نو بیا د دې دعوت ته غوږ کیږدئ "د گناه د ژوندون د خوند اخستلو " نه توبه وکړئ (عبرانیان ۱۱ : ۲۵). او "کاملې او ابدی خوشحالی" له راشی. مالک عیسیٰ مسیح له راشی.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۲۳

زمونږ د خپلولو د پاره

"تاسو د عیسیٰ د وجود سره تړلې یئ او اوس د هغه خپل شوی یئ چې

هغه د مړونه بیا ژوند مے شو مے د مے"

(رومیان ۷: ۴).

"او تاسو د خپل ځان نه یئ، ځکه چې خدای تاسو په بیعه آخستی یئ."

(اول کورنتیان ۶: ۱۹، ۲۰).

"د خپل ځان او د هغه ټول کنډک خیال ساتئ کوم چې روح القدس

ستاسو په حواله کړې د مے او تاسو د مالک د هغې جماعت شپونکی

یئ کوم چې هغه د خپلې وینې په قیمت آخستې د مے"

(اعمال ۲۰: ۲۸).

آخری سوال دا نه د مے چې تاسو څوک یئ، بلکه دا د مے چې تاسو د چا یئ. بغیر د څه شک نه ډیر خلق دا خیال کوی چې هغوی د چا غلامان نه دی. هغوی د کاملې آزادۍ (خوب گوری) یعنی خواهش لری.

چا چې داسې سوچ لرلو نو هغوی ته مالک عیسیٰ مسیح و فرمائیل "او تاسو به په حقیقت پوهه شئ او حقیقت به تاسو آزاد کړی". خو هغوی ورته په جواب کښې ووئیل "مونږ چرې هم د چا غلامان شوی نه یو. ستا د دې وینا نه مطلب څه د مے چې تاسو به آزاد شئ؟" عیسیٰ ورته دا ووئیل چې، "رښتیا زه تاسو ته دا وایم، هر څوک چې گناه کوی هغه د گناه غلام د مے" (یوحنا ۸: ۳۲-۳۴).

بائبل مقدس دې سوچ ته ښه خیال نه وائی چې په گناه کښې غورزیدلې انسانیت په پوره طور سره آزاد یعنی خپل واکه دے. د گناه نه لرلې شوې دنیا کښې مونږ آزاد نه یو. په مونږ باندې یا گناه حکومت کوی او یا خدای پاک. "تاسو ته ښه معلومه ده چې تاسو چې کوم مالک ته ځان وقف کړئ او د هغه فرمانبردار شئ نو د هغه غلامان یئ. . . . کله چې تاسو د گناه غلامان وئ نو تاسو د صداقت نه آزاد وئ. . . . خو اوس تاسو د گناه د غلامی نه آزاد یئ او د خدای غلامان یئ" (رومیان ۲: ۱۶، ۲۰، ۲۲).

ډیر ځله مونږ آزاد یو او هغه څه کوو څه چې مونږ کول غواړو. خو څه چې مونږ له کول پکار دی د هغې خواش لرلو د پاره مونږ آزاد نه یو. نو په داسې حالت کښې مونږ ته د نوی طاقت ضرورت وی او دا طاقت مونږ له مالک خدای پاک راکوی. کوم چې هغه زموږ د پاره اخستلې دے. په پاک کلام کښې لیکلې شوی دی چې، "د خدای شکر په دې په کار دے چې تاسو په یو وخت کښې د گناه غلامان وئ خو اوس د زړه د اخلاصه د هغه تعلیم کوم چې تاسو ته په حواله شوی دے، فرمانبردار یئ. . . . (رومیان ۲: ۱۷). . . . چې خدای هغوی ته د توبې ویستو طاقت ورکړی او هغوی حق وپېژنی. په دې وجه به پوهه شی او د ابلیس د دام نه بچ شی چې هغه د خپلې مرضی د پوره کولو د پاره نیولی دی. " (دویم تیموتیوس ۲: ۲۵، ۲۶).

د مالک عیسی مسیح په سولې کیدو سره د دې قوت قیمت ادا کړے شو. . . . او تاسو د خپل ځان نه یئ، ځکه چې خدای تاسو په بیعه آخستی یئ. . . . " (اول کورنتیان ۲: ۱۹، ۲۰). مالک عیسی مسیح هغوی په بیعه آخستی دی څوک چې په هغه باندې ایمان راوړی؟ " کوم چې هغه د خپلې وینې په قیمت آخستی دی " (اعمال ۲۰: ۲۸).

بې شکه چې اوس مونږ آزاد یو. خو د خپل واکې یا خپل اختیار لرلو د پاره نه، بلکه هر هغه څه چې ښه دی د هغې په طمع وسیدلو د پاره. کله چې د مالک عیسی مسیح مرگ زموږ د زور فطرت د پاره د مرگ سبب جوړ شی نو هله بیا زموږ د پاره د نوی ژوندون لار کولای شی. د مالک عیسی مسیح سره زموږ تعلق د قانون ځای اخلی او د میوا داره کیدو آزادی د شریعت د غلامی ځای اخلی. . . . " تاسو هم د شریعت نه په خپل مرگ آزاد شوی

یئ حکه تاسو د عیسی د وجود سره تړلی یئ او اوس د هغه خپل شوی یئ چې هغه د مړو نه بیا ژوندی شوی دے، د دې د پاره چې مونږ د خدای بڼه خدمت وکړو " (روميان ۷: ۴).

مالک عیسی مسیح تکلیفونه وزغمل د پاره د دې چې مونږ د شریعت د گناه نه آزاد کړي شو او د مالک عیسی مسیح شو. د هغه فرمانبرداري کول څه بوج نه دے بلکه دا د آزادۍ اولنۍ میوه ده. دا خبره یاد لری، چې تاسو نور د خپل ځان نه یئ. نو تاسو خپل ځان چا ته سپارل غواړئ؟ که چرې مسیح ته سپارل غواړئ نو بیا هغه په خپل ژوندون کېږي د مالک په طور تسلیم کړئ.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۲۴

مونږ له حوصله راکولو د پاره چې په بهادري سره
د مالک خدای په پاک ترين مقام کښې داخل شو

" مونږ د عیسیٰ د وینې په سبب پاک ترين مقام ته په د/خلیدو زړه وریو
" (عبرانیان ۱۰ : ۱۹) .

د زړې لوظ نامې په عظیمو رازونو کښې یو راز خیمه هم وه په کومه خیمه کښې به چې بنی اسرائیلیانو عبادت کولو او د دې ځای نوم " خیمه اجتماع " وو. د دې راز په باره کښې مونږ ته صرف نخښې او اشارې ملاویرې خو وضاحت یې موجود نه ده. کله چې بنی اسرائیلیان د مصر نه په سفر روان شول او د سینا غره ته ورسیدل نو خدای پاک حضرت موسیٰ ته په تفصیل سره و فرمائیل چې د عبادت د پاره به دا خیمه څنگه جوړوی او په دې کښې به څو حصې جوړوی او په دې کښې به څه رنگ سامان کیږدی. په دې حکم کښې د راز خبره دا وه چې : " گوره چې دا د هغې نقشي په مطابق جوړه کړې چې کومه ما درته په غره باندې ښودلې ده " (هجرت ۲۵ : ۴۰) .

کله چې ۱۴۰۰ کاله پس مالک عیسیٰ مسیح دې دنیا ته راغلو نو بیا دا خبره ډیره په واضحه طور باندې څرگنده کړه شوه چې د زړې خیمې " نمونه " د آسمانی حقیقتونو نه یو " عکس " یا " نقل " وو. خیمه اجتماع په زمکه باندې د آسمانی حقیقت یوه نمونه وه. په نوې لوظ نامه کښې مونږ د دې په باره کښې داسې لولو. " (کاهنان) نو بیا هم هغه خدمت چې هغوی په مزکه کوی، هغه د هغه د آسمانی خدمت نقل او عکس ده. هر کله چې موسیٰ خیمه جوړوله نو هغه ته دا هدایت وشو چې : گوره! کومه نمونه چې تا ته په غره ښودلې شوې وه د هغې په شان ټول څیزونه جوړوه. " (عبرانیان ۸ : ۵) .

بې شکه چې په زړه لوظ نامه کښې د بنی اسرائیلیانو د عبادت ټولې حصې د یو حقیقي څیز طرف ته اشاره کوی. په خیمه کښې پاک ځایونه وو کوم ځای ته چې به امام بیا

بيا د ځناور وينه وړله او هغه امام به هلته کښې د خدای پاک سره ملاقات کولو. هم داسې په دې خيمه کښې پاک ترين مقام هم وو لکه څنگه چې په آسمان کښې، چرته چې مالک عيسی مسيح د ټولو د پاره خپلې وينې وړلو سره داخل شو.

"خو مسيح د ښو څيزونو د پاره د مشر کاهن په طور راغی چې اوس موجود دے. په کومه خيمه کښې چې هغه خدمت کوی، هغه ډيره لويه او کامله ده. انسان هغه خيمه نه ده جوړه کړې او نه هغه د دې دنيا ده. او د چيلو او سخو په وينه وړلو سره نه، بلکه خپله وينه يې واخسته او په هغه پاک ترين مقام کښې يو ځل داخل شو او په دې يې د تل خلاصون وکړو." (عبرانيان ۱۹ : ۱۱، ۱۲).

د دې مطلب دا دے چې زمونږ د پاره لاره کولای کړے شوې ده او اوس مونږ مالک عيسی مسيح سره يو پاک ترين مقام کښې د خدای پاک په حضور کښې داخلیدے شو. وړاندې به داسې ځايونو ته صرف يهودی امامان تلے شول. مشر کاهن به پاک ترين مقام ته کوم ځای کښې چې به د خدای پاک جلال وو او دغه ځای ته به امام په کال کښې صرف يو ځل تلے شو (عبرانيان ۹ : ۸). د پاک مقام او د پاک ترين مقام تر مينځه يوه غټه پرده وه کومه چې به د جلالی مقام د حفاظت د پاره لگولے شوې وه. کلام پاک مونږ ته ښودنه کوی چې کله مالک عيسی مسيح په سولۍ باندې خپل ځان قربان کړو نو "هغه وخت د خدای د کور پرده د يو سر نه تر بل سره په مينځ وشليده. او زلزله راغله، گتيان وچاؤدل"

(متی ۲۷ : ۵۱).

د دې مطلب څه دے؟ د دې وضاحت او بيان په دې لفظونو کښې شوی دے: "... مونږ د عيسی د وينې په سبب پاک ترين مقام ته په داخلیدو زړه وړ يو، په هغه نوې او ژوندی لار چې هغه زمونږ د پاره د پردې له مينځ نه خلاصه کړې ده، يعنې د خپل بدن په

وسيله " (عبرانيان ۱۰ : ۱۹ ، ۲۰) . د هيکل د پردې شليدو نه وړاندې دا خبره لازمي وه چې خدای پاک خپل پاک والی د انسان نه محفوظ وساتي. که دا پرده د مالک عیسی مسیح د مرگ نه وړاندې شليدلې وې نو د مالک خدای به بې عزتی شوې وه او مونږ به د گناه په وجه سيزلې شوی وو او ايره شوی به وو. خو اوس مونږ د مالک عیسی مسیح په وسيله نزدې راتلې شو او د هغه د پاک والی نه مزه اخستلې شو. اوس به د هغه بې عزتی نه کیږي. اوس به مونږ اور سره ايره کیږو هم نه. په کامله توگه باندې د حفاظت کوونکی عیسی مسیح په وجه به اوس د خدای پاک عزت کیږي او مونږ به د هغه په نه ختمیدونکی رعب او جلال کښې قائم اوسېږو. تاسو هغه له د راتلو نه مۀ یريږئ. بلکه هغه له د مالک عیسی مسیح په وسيله راځئ.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۲۵

هغه مقام جوړولو د پاره کوم ځای کښې چې مونږ د مالک خدای سره ملاقات کوو

عیسیٰ جواب ورکړو چې: دا د خدای کور ونړوئ او زه به یې درته په دریوو ورځو کښې بیا ودان کړم یهودیانو ورته وویل، دا د خدای کور خو په شپږ څلویښت کاله کښې جوړ شوې دے، او تې یې راته په دریو ورځو کښې جوړوئ؟ خو د خدای د کوم کور ذکر چې هغه کولو هغه د دۀ خپل وجود وو

(یوحنا ۲: ۱۹، ۲۱).

زما د پوهې په مطابق مالک عیسیٰ مسیح یوحنا ۲: ۱۹-۲۱ کښې فرمائی چې: "ما مې کړی نو زه به هغه مقام جوړ شم کوم ځای کښې چې به ټوله دنیا د خدای پاک سره ملاقات کوی" یهودیانو دا سوچ کولو چې مالک عیسیٰ مسیح د خدای د کور طرف ته اشاره کوی: "دا د خدای کور ونړوئ او زه به یې درته په دریوو ورځو کښې بیا ودان کړم" خو د خدای د کوم کور ذکر چې هغه کولو هغه دۀ خپل وجود وو.

مالک عیسیٰ مسیح ولې د خپل بدن تعلق د خدای پاک د کور سره جوړ کړو؟ ځکه چې هغه د دې د پاره دې دنیا ته راغلو چې د هیکل ځای واخلي او په خپله د خدای پاک سره د ملاقات هغه مقام جوړ شی. د خدای پاک زوی په انساني جسم کښې د څرگندیدو نه پس عبادت او د هغوی ټولو مذهبي رسمونو او رواجونو له بدلیدل وو. مالک عیسیٰ مسیح له په مستقل طور باندې د فسخ ګډوډی، مشر امام، او په مستقل طور باندې هیکل جوړیدل وو. اولنو څیزونو له ختمیدل ضروری وو او مالک عیسیٰ مسیح له قایم پاتې کیدل وو.

ځکه چې قایم پاتې کیدونکې به د حد نه زیات ښه وی. مالک عیسیٰ مسیح د خپل ځان په باره کښې داسې وویل: "زه تاسو ته وایم چې دلته د خدای د کور نه څه نور هم لوی څیز موجود دے" (متی ۱۲: ۲). د هیکل په پاک ترین مقام کښې په خاص موقعو باندې د خدای پاک جلال څرگندیدو.

خو د مالک عیسیٰ مسیح په باره کښې کلام پاک مونږ ته دا وائی چې: "ځکه هر څه چې خدای دے، هم هغه شان مسیح په خپل انساني حالت کښې په کامل طور هم هغه دے" (کولوسیان ۲: ۹). دا خبره نه ده چې گنې په مالک عیسیٰ مسیح باندې به کله کله د خدای پاک حضوری وه او بیا به ترې نه جدا شوه. هغه خو په خپله خدای وو، ځکه چې د هغه سره ملاقات کول داسې وو لکه چې د خدای پاک سره ملاقات.

خدای پاک به په هیکل کښې د هغه مینځگړی په وسیله د خلقو سره ملاویدو کوم چې به په پوره طور باندې کامل نه وو. خو اوس د مالک عیسیٰ مسیح په باره کښې داسې لیکلې شوی دی چې "ځکه چې یو خدای دے او د خدای او د انسان په مینځ کښې مینځگړی هم یو، یعنې مسیح عیسیٰ چې انسان دے" (اول تیموتیوس ۲: ۵). که چېرې مونږ له د خدای پاک عبادت کول وی او د هغه سره ملاقات کول غواړو نو بیا مونږ له صرف یو مقام ته تلل پکار دی او هغه مقام مالک عیسیٰ مسیح دے. خدای پاک سره د ملاقات موقعې حاصلولو د پاره د عیسایانو یو خاص ځای نشته دے لکه څنگه چې یهودیانو سره وو.

یو ځل چې کله مالک عیسیٰ مسیح یو ځای کښې د یو بد کردار ښځې سره ملاؤ شو نو هغې د خبرو موضوع بل طرف ته واړوله او مالک عیسیٰ مسیح ته یې وویل "زمونږ نیکونو په دې غره عبادت کولو خو تاسو یهودیان وایئ چې په کوم ځای کښې چې د خدای عبادت کول په کار دی هغه په بیت المقدس کښې دے" مالک عیسیٰ مسیح هم په دې موضوع خپلې خبرې جاری وساتلې "باور وکړه چې یو وخت داسې راتلونکې دے چې نه خو به تاسو د آسمانی پلار عبادت په دې غره وکړئ او نه په بیت المقدس کښې". مسئله ځای نه ده کوم چې د زمکې د پاسه وی. نو بیا مسئله د څه ده؟ مالک عیسیٰ مسیح خپله خبره

جاری وساتله، " خو وخت راتلونکې د مې بلکه اوس هم د مې چې رښتینې سجدې کوونکې به آسمانې پلار ته په روح او په رښتیا سجدې وکړي " (یوحنا ۴ : ۲۰ - ۲۳).

مالک عیسیٰ مسیح د عبادت ځای په مکمل توګه باندې بدل کړو. د خدای پاک عبادت به نۀ په دې غره باندې کیږي او نۀ په بیت المقدس کښې، بلکه په روح او په رښتیا به سجدې وکړي. هغه دې دنیا ته د زمکې د پاسه یو خاص ځای کښې عبادت ختمولو د پاره راغلې وو. اوس یو هیکل هم نشته د مې. اوس د عبادت ځای بیت المقدس نۀ د مې بلکه مالک عیسیٰ مسیح د مې. آیا مونږ د خدای پاک د دیدن خواهش لرونکي یو؟ مالک عیسیٰ مسیح مونږ ته فرمائي " څوک چې تاسو قبلوی هغه ما قبلوی، او څوک چې ما قبلوی هغه زما رالېږونکې قبلوی " (متی ۱۰ : ۴۰). آیا مونږ د عبادت په دوران کښې د خدای پاک د حضورې خواهش مند یو؟ کتاب مقدس مونږ ته وائي چې : " څوک چې د زوی (مالک عیسیٰ) نه انکار کوي د هغه سره پلار هم نشته، او څوک چې د زوی اقرار کوي نو د هغه سره پلار هم شته " (۱ - یوحنا ۲ : ۳).

آیا مونږ د پلار عزت کول غواړو؟ مالک عیسیٰ مسیح فرمائي " څوک چې د زوی عزت نۀ کوي هغه د پلار عزت نۀ کوي چې هغه یې را استولې د مې " (یوحنا ۵ : ۲۳).

کله چې مالک عیسیٰ مسیح مې شو او بیا د مې نه ژوند مې شو نو هغه د بنی اسرائیلیانو د هیکل یعنی د بیت المقدس ځای واخستلو د پاره د دې چې د دنیا هر یو کس په آسانۍ سره د عبادت ژوندی مقام ته د رسیدو موقعه حاصله کړي. تاسو د سفر کولو نه بغیر هم هغه له تلې شئ. هغه تاسو سره ډیر نږدې د مې، بس صرف تاسو له په هغه باندې ایمان راوړل پکار دی.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۲۲

د زړې لوظ نامې د امامت ختمولو د پاره او د ابدی سردار کاهن جوړیدو د پاره

"د کاهنانو شمیر ځکه زیات شو چې هغوی د مرګ په وجه په خپلې عهدې باندې قایم پاتې کیدم نه شو. خو عیسیٰ تل تر تله ژوند مې پاتې کیږي، نو ځکه هغه داسې کاهن د مې چې د هغه په ځای بل هیڅوک نه مقرر کیږي. د دې د پاره چې څوک د دې په وسیله خدای ته راضي هغه هغوی ته پوره پوره خلاصون ورکولې شي ځکه چې هغه د هغوی د شفاعت د پاره همیشه ژوند مې د مې. او د هغه مشرانو کاهنانو په شان دې ته محتاجه نه وی چې هره ورځ اول د خپلو ګناهونو د پاره او بیا د اسرائیل د امت د ګناهونو د پاره قربانۍ ورکوي ځکه چې دا هغه په یو ځل وکړل څه وخت چې یې خپل ځان قربان کړو"

(عبرانيان ۷: ۲۳-۲۷)

"ځکه چې مسیح په آسمان کښې داخل شو چې اوس د خدای په مخکښې زموږ د خاطره حاضر وی. لکه څنګه چې مشر کاهن پاک ترین مقام ته هر کال د بل چا وینه وړي، هغه شان مسیح خپل ځان بیا بیا نه قربانوي. نو بیا د دنیا له پیدایښت نه به هغه ته بیا بیا خامخا مصیبت زغمل په کار وو، خو اوس د زمانو په آخر کښې یو ځل ظاهر

شو چې د خپل ځان په قربان کولو گناه لرې کړي "
(عبرانيان ۹: ۲۴-۲۶).

"او هر یو کاهن خو هره ورځ په ولاړه عبادت کوي او بیا بیا یو قسم
قربانی پيش کوي کومې چې هيڅ کله گناهونه لرې کولې نه شي. خو
مسیح د همیشه د پاره د گناهونو د لرې کولو د پاره
په یوې قربانۍ پيش کولو د خدای نبي لاس
ته کښیناستو" (عبرانيان ۱۰: ۱۱، ۱۲).

د عیسائیت د ټولو نه لوی بیان دا دے چې: "هم يو ځل." د دې پاره د یوناني لفظ دا
دے چې مطلب دے "د هرې زمانې د پاره صرف هم يو ځل" د دې مطلب دا دے چې څه
وشو نو هغې نه پس به هيڅ نه کيږي. هغه کار دې حده پورې سر ته ورسیدو چې اوس د
هغې د دوباره کولو ضرورت نشته دے. د هغه کار دوباره کوشش کول "کوم چې هم يو ځل"
شو دے داسې کولو سره مونږ هغه لوی کار کم تره گڼو.

د بنی اسرائیلو امامانو به کال په کال خپل ځان د پاره او د خپل قوم د گناهونو د پاره
ځناور قربانول. زما د دې خبرې نه دا مطلب نه دے چې گنې هغوی ته به معافی نه ملاویده.
هم خدای پاک د خپلو خلقو د خلاصون د پاره قربانی کول مقرر کړي وو. هغوی به گناهونه
کول او د دې گناهونو د سزا برداشت کولو د پاره به هغوی ته د څه ضرورت وو. خدای پاک
به په گناه گارو باندې رحم وکړو او د هغوی د گناه په سزا کښې به یې د ځناور قربانی
قبولوله.

خو د دې یو تیاري اړخ هم وو. دا عمل به بیا بیا کیدو. کلام پاک مونږ ته د دې په باره
کښې وائی چې، "بلکه هغه قربانی کال په کال گناهونه ریاډوی" (عبرانيان ۱۰: ۳).
خلقو ته دا معلومه وه چې کله به هغوی د قربانی د ځناورو په سر باندې لاس ایښودلو نو
هغوی به د خپلې گناه بوج په هغوی باندې اچولو، نو هم دا هر څه به هغوی بیا کول. یو

ځناور هم د انسان د گناه سزا په خپل ځان باندې نه شوه اوچتولې. گناه گارو امامانو له به هم د خپلو گناهونو نه د پاکیدو د پاره د قربانۍ ضرورت وو. چې کاهن به مړ شو نو د هغه په ځای به بل نوم کاهن مقرر کړی شو. غوايان او چيلی د اخلاقي ژوند نه خالی مخلوق وو او د انسان د گناه د اوچتولو قابل نه وو " ځکه چې دا ممکنه نه ده چې د غوايو او چيلو وينه گناهونه لرې کړي " (عبرانيان ۱۰ : ۴).

خو په نا مکمله او په نیم گړې خبره کښې هم د امید یوه رڼا په نظر راتله. خدای پاک د دې نامکمله خیزونو قدر کولو نو د دې مطلب خو لازمی دا دے چې خدای پاک به یوه ورځ داسې خادم دې دنیا ته راولیږي څوک چې به د امامانو نیم گړی کار سر ته ورسوي، یعنی په یو ځل باندې به گناه لرې کړي.

او دا خادم مالک عیسیٰ مسیح دے. هغه مشر امام او کامله قربانی جوړه شوه. یوه بې گناه هستی، چا چې د خپلو گناهونو د پاره قربانی پیش نه کړه. غیر فانی (ابدی)، د هغه ځای بل چا وا نه خستلو یعنی د هغه نه پس د یو کاهن ضرورت هم راپیښ نه شو. انسان، هم د دې د پاره هغه د انسان گناهونه اوچت کړل. حالانکه هغه د خپل ځان د پاره قربانیانې پیش نه کړې بلکه د کاملې قربانۍ په طور باندې یې خپل ځان قربان کړو. اوس د نورو قربانو ضرورت نشته دے. او اوس د خدای پاک او د انسان تر مینځ یو مینځ گړی شته دے. او یو امام هم شته. اوس د بل چا ضرورت نشته دے. واه، هغه خلق څومره مبارک دی چې صرف د مالک عیسیٰ مسیح په وسیله خدای پاک له راځي.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۲۷

په غم درد کښې د شریکیدو او مرستیال کاهن جوړیدو د پاره

" ځکه چې زموږ داسې مشر کاهن نه د مې چې زموږ په کمزورتیاؤ
کښې همدرد کید مې نه شى بلکه هغه په ټولو خبرو کښې زموږ په شان
وآزمئیلې شو خو بیا هم بې گناه پاتې شو. نور اځی چې موږ د خدای د
فضل د تخت په وړاندې په زړه ورتیا یون کوو چې په موږ رحم وشى او
هغه فضل حاصل کړو کوم چې د حاجت په وخت زموږ مدد وکړی"
(عبرانیان ۴: ۱۵، ۱۶).

مالک عیسیٰ مسیح په سولې باندې قربانیدو سره زموږ امام جوړ شو
(عبرانیان ۹: ۲۶). هغه زموږ او د مالک خدای پاک تر مینځه دریم گړې د مې. د مالک
عیسیٰ مسیح فرمانبرداری او تکلیفونه زغمل دومره کامل وو چې مالک خدای د هغې نه
مخ نه شو اړولې. که موږ د هغه په وسیله سره خدای پاک له راځو نو بیا خدای پاک زموږ د
قبلولو نه انکار هم نه کوی.

خو دلته کښې کار نور زیات ښه شى. د سولې کیدو نه وړاندې تر دیرشو کالو پورې
مالک عیسیٰ مسیح هم هغه شان آزمینبتونو سره مخامخ کیدو لکه څنگه چې هر یو
انسان آزمینبتونو ته مخامخ کیږي. دا خبره رښتیا ده چې هغه هیڅ قسم گناه ونه کړه. خو د
هوښیارو کسانو دا وینا ده چې د مالک عیسیٰ مسیح آزمینبت زموږ د آزمینبتونو نه
زیات سخت وو. که چرې یو سړی په آزمینبت کښې پرېوځی او زړه وبائیلى نو بیا هغه
خپل کار سر ته رسولې نه شى، یعنې د هغه طاقت آخری حده پورې نه رسی. دباؤ رو رو
زیاتیرې او موږ وسله وغورزو. خو مالک عیسیٰ مسیح داسې نه دی کړی. هغه تر آخری

حده پورې د باؤ برداشت کړو او حوصله يې ونه بائيلله. هغه ته معلومه ده چې د ټولو نه زيات سخت آزمايښت څه وي.

مالک عيسی' مسيح په خپل ژوند کښې ډيرو آزمايښتونو سره مخامخ شو او دا آزمايښتونه هله سر ته ورسيدل کله چې د خلقو په وړاندې په هغه باندې ظلم وشو او مالک خدای پاک هم په سولې باندې هغه يواځې پريښودو. نو هم په دې وجه هغه د هغه کسانو همدردی کول غواړي څوک چې په آزمايښت کښې وي او د تکليفونو سره مخ وي ځکه چې په مالک عيسی' مسيح کښې دا ټولې خوبې شته دي. د هغه نه زيات په نور چا باندې آزمايښتونه نه دي تير شوي.

د مالک عيسی' مسيح نه زيات هيچ چا هم ظلم نه دی زغملی. او د دې ټولو ظلمونو د مخ نوي د پاره د مالک عيسی' مسيح نه زيات طاقت ور او حقدار څوک نه وو. خو پطروس رسول مونږ ته وائی چې ، " نه هغه څه گناه وکړه ، او نه د هغه د خلې نه د څه فريب خبره ووتله. نه هغه د کنځلو په بدل کښې کنځل کول او نه يې په مصيبتونو زغملو چا ته دپکه ورکوله بلکه خپل ځان يې رښتونی انصاف کوونکی ته وسپارلو " (اول پطروس ۲ : ۲۲ ، ۲۳).

کتاب مقدس مونږ ته دا ښودنه کوي چې مالک عيسی' مسيح د دې قابل دی ځکه چې زمونږ داسې مشر کاهن نه دی چې زمونږ په کمزورتياؤ کښې همدرد کيدی نه شی " (عبرانيان ۴ : ۱۵). دا د حيرانتيا خبره ده چې د مالک خدای زوی د مړو نه ژوندی شو او د خدای پاک ښی لاس ته کښيناستو او د ټول عالم کائنات اختيار يې حاصل کړو هغه هر هغه څيز محسوسوي څه چې مونږ محسوسو کله چې مونږ هغه له د غم په حالت کښې ورځو يا هغه وخت کښې کله چې د گناه نه ډکې دروغږنې وعدې زمونږ نه چار چاپيره وي.

مالک عيسی' مسيح چې زمونږ ټول احساسات په ښه شان سره پيژنی نو آیا دې سره څه فرق پريوځي؟ بائبل مقدس د دې جواب مونږ له داسې راکوي چې د مالک عيسی' مسيح همدردی او زمونږ په دعا گانو کښې په هغه اعتماد لرل زمونږ او د هغه تر مينځه تعلق پيدا کوي. ليکلې شوی دی چې هغه د دې قابل دی " ځکه چې زمونږ داسې مشر

کاهن ته د ځې زموږ په کمزورتياؤ کښې همدرد کيد ځې نه شی نو رايي ځې موږ د خدای د فضل د تخت په وړاندې په زړه وړتيا يون کوو ځې په موږ رحم وشي او هغه فضل حاصل کړو کوم ځې د حاجت په وخت زموږ مدد وکړي" (عبرانيان ۴: ۱۵-۱۶).

په دې حواله کښې د يو خيال څرکندونه کيږي ځې: کله ځې موږ خپلو کړو سره د خدای پاک په حضور کښې ودرېږو نو موږ دا محسوسوو ځې خدای پاک به موږ ته قبلوی. موږ د کامل خدای پاک قدوسيت دومره زيات محسوسوو ځې د مالک خدای په حضور کښې زموږ هر څه نامناسب دي. خو بيا هم موږ له دا خبره ياد ساتل پکار دی ځې مالک عیسیٰ مسیح زموږ همدرد د ځې. هغه زموږ مخالف نه د ځې بلکه زموږ شفاعت کوونکې د ځې. د مالک عیسیٰ مسیح همدردی موږ د دې جوگه کوي ځې د خدای پاک په حضور کښې په بهادري سره ودرېږو. هغه زموږ د غمونو نه خبر د ځې. هغه ته زموږ کوشش ښکاري. مالک عیسیٰ مسیح موږ ته دعوت راکوي ځې کله موږ ته د هغه د مدد ضرورت وي نو موږ دې پوره يقين سره هغه له راشو.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۲۸

د پلار نیکونو د بدو لارو نه د خلاصون ورکولو د پاره

" ځکه چې تاسو خبریې چې ستاسو فضول چال چلن چې د پلار نیکه نه
مومندلې دې د هغې نه ستاسو خلاصون د فانی څیزونو، یعنې سرو
یا سپینو زرو په وسیله ونه شو، بلکه د یو روغ رمت او بې داغه
گټه وری، یعنې د مسیح د قیمتي وینې په وسیله"
(اول پطروس ۱: ۱۸، ۱۹).

بې شکه که مونږ ډیر تعلیم یافته یو او یا مو لږ تعلیم کړی وی او یا مو بلکل تعلیم نه
وی کړی، خو زموږ بد زوړ چال چلن کوم چې زموږ د پلار نیکه د وخت نه راروان دې په
مونږ کښې هم په څه نه څه صورت کښې موجود دې. زموږ د پلار نیکه د وخت د بد چال
چلن یو څو نمونې دا دی، لکه جادوگری، ساخت تعویذ، وهم پرستی، زیارتونو له تلل، د
روحونو سره تعلق ساتل، پیری مریدی وغیره. د دې نه علاوه نور عادتونه هم دی کوم چې
زموږ د پلار نیکه نه مونږ ته په وراثت کښې ملاؤ شوی دی، مثلاً د غیرت او عزت یا د
رسم و رواج په نوم باندې د کمزورو خلقو بې عزتی کول. که حالات هر څنگه وی نو په دې
خبره کښې هیڅ شک نشته دې چې هغه خراب عادتونه کوم چې زموږ پلار نیکه کښې وو
اوس هم موجود دی او مونږ هم په دې لعنتونو کښې خپل ژوند تیروو. که مونږ خراب
عادتونه نه پرېږدو نو زموږ مستقبل به د تیارو نه ډک او د امن او خوشحالی نه خالی وی.

کتاب مقدس مونږ ته وائی چې " ستاسو فضول چال چلن چې د پلار نیکه نه مو
موندلې دې د هغې نه تاسو له خلاصون" درکړی شو. نو د دې آیت اشاره د هغه ژوند طرف
ته ده کوم چې نیم کړی دې، بې مطلبه او بې فائدې دې د کوم انجام چې د بربادۍ نه
علاوه بل هیڅ نه دې. دا " فضول چال چلن " زموږ د پلار نیکه د وخت نه راروان دې. اهم

خبره دا نه ده چې څنگه، بلکه دا ده چې مونږ د فضول چال چلن د تړون نه څنگه خلاصون موندلې شي د خلاصون ورکولو والاطاقت د دې آزادۍ اندازه لگولې شي.

د پلار نیکه د طور طریقو نه خلاصون د " فاني خیزونو، يعني سرو يا سپینو زرو په وسیله ونه شو " سره زراړ سپین زر قیمتي خیزونه دی کوم چې مونږ د خلاصون د پاره پکار راوستلې شو. خو مونږ ته دا هم معلومه ده چې دا د خلاصون د پاره بې کاره دی اکثر مونږ دا فضول چال چلن په مالدارو خلقو کښې وینو او هغوی زیات ترد دې غلامان جوړ شوی دی دې فضول چال چلن د ډیرو خلقو کورونه وران کړی دی او د هغوی شان و شوکت او کاروبارونه یې هم تباہ او برباد کړی دی.

سره زراړ سپین زر زمونږ مرسته نه شي کولې. د مالک عیسیٰ مسیح په سولې کیدل او تکلیفونه زغمل مونږ له هر هغه څه راکوی کوم چې زمونږ پکار وی. دا په سرو او سپینو زرو نه ده " بلکه د یو روغ رمټ او بې داغه گډوډی، يعني د مسیح د قیمتي وینې په وسیله " مونږ ته خلاصون ملاوېږي. کله چې مالک عیسیٰ مسیح مړ شو نو خدای پاک ته دا خبره معلومه وه چې زمونږ د خپل پلار نیکه سره څه تعلق دے. مالک خدای دا غوښتل چې هغه مونږ د فضول چال چلن نه آزاد کړی کوم چې مونږ ته په میراث کښې ملاؤ شوے وو. د مالک عیسیٰ مسیح په سولې کیدو کښې یوه لویه وجه دا هم وه.

که چېرې تاسو ته د گناهونو نه معافی ملاؤ شوې وی او د مالک عیسیٰ مسیح د صداقت جامې مو اغوستې وی او د کائنات مالک ستا فدیہ ورکړې وی او تا سره مینه لری نو بیا به په تا باندې تعویزونه یا جادو اثر نه کوی. ځکه چې مالک عیسیٰ مسیح مصیبتونه وزغمل او زمونږ د پاره یې خپل ځان قربان کړو. نو هم په دې وجه اوس " نه داسې جادو شته او نه داسې تعویزونه شته، چې د اسرائیلیانو په قوم باندې وشي " (شمیر ۲۳: ۲۳). مالک عیسیٰ مسیح خپل ځان قربان کړو د هغه خلقو د پاره څوک چې په هغه ایمان راوړی هغه د آسمان ټول برکتونه په بیعه واخستل. او کله چې مالک خدای چا له برکت ورکړي نو هیڅ څوک داسې نشته دے چې هغه لعنتی کړي.

داسې یو زخم هم نشته کوم چې د مور پلار د لاسه بچوته ملاؤ شوې وی او د هغې علاج د مالک عیسیٰ مسیح سره نه وی "د مسیح د قیمتي وینې" سره د شفا قیمت ادا کړې شوې دے. لفظ "قیمتي" د وینې قدر او د اهمیت څرگندونه کوی. فدیې ورکولو سره خلاصون ملاوېږي. هیڅ قسمه تړون (دیوال) د دې وړاندې قایم پاتې کیدې نه شی نو راحۍ چې سره او سپین زر پرېږدو او د مالک تحفه په خپل ژوند کښې قبوله کړو.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۲۹

مونږ له د گناهونو د غلامۍ نه د خلاصون د پاره

" عیسیٰ مسیح مونږ سره مینه کوی او مونږ یې د خپلې وینې په قربانۍ له گناهونو نه آزاد کړو او مونږ یې د خپل خدای پلار د پاره د بادشاهت کاښان جوړ کړلو " (مکاشفه ۱ : ۵ ، ۶).

" عیسیٰ هم د خپلې وینې په وجه د امت د پاکولو د پاره د ښار د دروازي نه بهر تکلیف وزغملو "
(عبرانیان ۱۳ : ۱۲).

زمونږ گناه مونږ په دوو ځایونو کېنې مخ تورن (تباہ) کوی. زمونږ گناه مونږ د خدای پاک په وړاندې مجرموی. نتیجه یې دا شی چې مونږ د خدای پاک د سزا حق دار شو. او دا زمونږ عمل بدرنگ (خراب) کړی. نتیجه کېنې مونږ د خدای پاک راکړه شوې صورت خرابو کوم صورت سره چې مونږ جوړ شوی وو او د څه څرگندونه چې مونږ له د دنیا په وړاندې کول پکار دی. دا مونږ قصور واره کوی او مونږ لعنتیان کوی هم. او په مونږ کېنې مینه ختموی.

د مالک عیسیٰ مسیح وینه مونږ له د داسې مصیبتونو نه خلاصون راکوی. دا د خدای پاک د صداقت هغه ټولې غوښتنې پوره کوی د پاره د دې چې زمونږ گناهونو نه مونږ ته په انصاف سره معافی ملاؤ شی. او دا د گناه هغه طاقت زړې زړې کوی کوم طاقت کېنې چې مونږ د مینې نه لرې کړو. په ورورستونو سبقونو کېنې مونږ د یو سبق نه زده کړی وو چې مالک عیسیٰ مسیح څنگه د خدای پاک غصه یخوی او زمونږ جرمونه څنگه زمونږ نه لرې کوی. خا اوس د مالک عیسیٰ مسیح وینه مونږ څنگه د گناه د غلامۍ نه آزادوی؟

د دې جواب دا نه دے چې گنې هغه زمونږ د پاره يو زبردست مثال دے او هغه مونږ ته لار ښودنه کوي چې مونږ څنگه د خپلې خود غرضۍ نه آزاديدے شو. او ، په دې کښې هم هيڅ شک نشته دے چې مالک عيسی 'مسيح زمونږ د پاره يو زبردست مثال دے. هغه په واضح طور باندې دا غواړي چې مونږ هم د هغه پيروي وکړو.

" زه تاسو ته نوے حکم درکوم. د يو بل سره مينه کوي، لکه چې ما تاسو سره مينه کړې ده دغه شان تاسو هم د يو بل سره مينه کوي " (يوحنا ۱۳ : ۳۴). د هغه پسې تلو سره مونږ ته د آزادۍ قوت نه ملاويږي. بلکه دا کار د دې نه زيات ژور والې لري.

زمونږ په ژوند کښې د گناه اثر دومره زيات دے چې مونږ له پکار دی چې مونږ د خپلې ارادې سره نه بلکه د خدای پاک په طاقت سره د دې نه خلاصون ومومو. خو مونږ چې گناه گار يو ، نو د دې د پاره مونږ له دا ضروري سوال کول پکار دی : آيا مونږ د مالک خدای قوت آزادي يا په مونږ باندې د سزا حکم کوي؟ او هم دې خای کښې د مالک عيسی 'مسيح تکليفونه خپل اثر ښائي. کله چې هغه زمونږ د سزا ختمولو د پاره په سولۍ باندې مړ شو نو دې سره مالک عيسی 'مسيح د آسمان د رحم دروازي کولاړ کړې د پاره د دې چې مونږ د گناه د اختيار نه خلاص کړي.

د دې خبرو په مطابق د گناه د احساس او د مالک خدای د غضب د خلاصيدو نه پس د خدای پاک د رحم په وسيله مونږ ته د گناه د اختيار نه خلاصون ملاؤ شو. بائبل مقدس مونږ ته دا حقيقت په دې لفظونو کښې بيانوي "صادق کيدل" او "پاکيدل". اولنۍ قدم صادق کول دی او د هغې نه پس بيا پاکيدل يقيني کيږي. دا دواړه څيزونه د يو بل نه جدا جدا دی. اولنۍ سمدستي اعلان دے " چې ته بې گناه يې " او بل هغه پاک عمل دے کوم عمل چې به ټول عمر جاري وي.

څوک چې په مالک عيسی 'مسيح باندې ايمان لري نو د هغوی د پاره د خدای پاک قوت د يو غضب راوستونکي سزا په طور باندې کار نه کوي ، بلکه د خلاصون د پاره په هغوی رحم کوي. مالک خدای د دې بدلون د پاره د پاک روح په وسيلې سره مونږ له قوت راکوي. نو هم په دې وجه باندې " خو د خدای د روح ميوه مينه، خوشحالي، سلامتی،

زغم، مهرباني، نيكي، ايمانداري، عاجزي او پرهيزگاري ده" (گلتیان ۵: ۲۲، ۲۳).
 نو هم په دې وجه باندې كتاب مقدس مونږ سره يو حيرانيدونكې لوظ كوي. "د دې د پاره
 چې گناه نور په تاسو باندې حكم ونه چلوي ځكه چې تاسو نور د شريعت د لاندې نه يې بلكه
 د خدای د فضل د لاندې يې" (روميان ۶: ۱۴). "د فضل لاندې كيدل" د دې خبرې ثبوت
 دے چې د خدای پاك قدرت به په مونږ كېنې د مينې كمې پوره كوي. (دا كار په يو ځل
 باندې نه كيږي بلكه رو رو كيږي). مونږ په خپلو گناهونو او خود غرضي باندې په خپل
 قوت فتح نه شو مونږ له بلكه د خدای پاك په فضل باندې مونږ په دې غالب كېدے شو. نو
 هم په دې وجه باندې د خدای پاك عظيم رسول مونږ ته دا بنودنه كوي چې "ما د هغوي ټولو
 نه زياته خواري وكړله. دا ما ونه كړل بلكه د خدای په هغه فضل وشوله چې په ما دے" (اول
 كورنتيان ۱۵: ۱۰). د فضل نه ډك خدای پاك دې مونږ په مسيح باندې ايمان راوړلو سره
 د گناه د احساس او د گناه د غلامۍ نه آزاد كړي.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو؟ ۳۰

د پاره د دې چې مونږ د گناه د پاره مړه شو
او د صداقت د پاره ژوندی شو

" هغه زموږ گناهونه سولې ته د خپل ځان سره یوړل د دې د پاره چې
مونږ گناهونو ته مړه شو او د صداقت د پاره ژوند تیرو
(اول پطروس ۲: ۲۴) .

دا ممکنه ده چې دا خبره ستاسو په نظر کښې عجیبه وی چې زموږ په ځای او زموږ د
گناهونو په خاطر د مالک عیسیٰ مسیح د مرگ مطلب دا دے چې مونږ مړه شو. تاسو به دا
سوچ کوئ چې زموږ په ځای د بل کس د مړ کیدو مطلب دا دے چې مونږ به د مرگ نه
خلاص شو. او بې شکه مونږ به د مرگ نه بچ شو. یعنی د ابدی مرگ نه، چا سره چې ابدی
ژوند نه وی نو هغه نه خدای پاک لرې وی او عذاب کښې وی. مالک عیسیٰ مسیح
و فرمائیل " زه هغوی له د تل ژوند وړ کوم او هغوی به هیڅ کله هم هلاک نه شی "
(یوحنا ۱۰: ۲۸). " او که څوک چې ژوند دے او په ما ایمان لری هغه به هیڅ کله هم مړ
نه شی " (یوحنا ۱۱: ۲۶). بې شکه چې د مالک عیسیٰ مسیح د مرگ مطلب دے چې "
هر هغه څوک چې په زوی یې ایمان راوړی هغه هلاک نه شی خو د تل عمری ژوندون بیا
مومی " (یوحنا ۳: ۱۶).

خو مونږ چې مړه کیږو نو د دې مطلب بالکل جدا دے، ځکه چې مالک عیسیٰ مسیح
زموږ په ځای او زموږ د گناهونو د پاره خپل ځان قربان کړی دے. " هغه زموږ گناهونه
سولې ته د خپل ځان سره یوړل د دې د پاره چې مونږ . . . مړه شو او د صداقت د پاره ژوند
تیروو " (اول پطروس ۲: ۲۴). هغه مړ شو د پاره د دې چې مونږ ژوندی پاتې شو، او هغه مړ
شو د دې د پاره چې مونږ مړه شو. کله چې مالک عیسیٰ مسیح مړ شو نو زه هم د ایمان
راوړلو په وسیله د مالک سره مړ شوم. کتاب مقدس مونږ ته په واضحه طور باندې ښودنه

کوی " مونږ د هغه په مرگ کښې ورسره شامل شو نو دغه شان به د هغه په بیا ژوندی کیدو کښې هم یو " (رومیان ۲ : ۵) چې که یو د ټولو د پاره مړ شو نو ټول مړه شول " (دویم کورنتیان ۵ : ۱۴)

ایمان د دې خبرې ثبوت دے چې مونږ د مالک عیسیٰ مسیح سره یو والی لرو. ایمان داران د مالک عیسیٰ مسیح سره په سولې شوی دی (گلتیان ۲ : ۲۰). مونږ په تیر شو وخت کښې د هغه مرگ ته گورو او په دې پوهیږو چې د خدای پاک په نظر کښې مونږ هلته کښې وو. زموږ گناهونه په هغه باندې اچولې شوی وو او د کوم مرگ چې مونږ حقدار وو هغه په هغه کښې په مونږ باندې راغلو. د مالک عیسیٰ مسیح سره د مړ کیدو عمل د بپتسمې نه ښکاره کیږی. " او په دې بپتسمه مونږ د هغه سره ښخ کړې شولو او ورسره مړه شولو. " (رومیان ۲ : ۴). اوبه لکه د قبر په شان دی. او په کښې دننه تلل لکه د مرگ تصویر دے. او اوبو نه راوتل لکه د نوی ژوندون تصویر دے. او دا ټول د هغه څه تصویر دے کوم چې خدای پاک زموږ د ایمان راپلوی په وجه کوی. " او تاسو د مسیح سره په بپتسمه کښې ښخ شوی او په هغه کښې مو د هغه خدای په قوت ایمان راوړو چې هغه یې د مړو نه ژوندی کړو، او تاسو هم ورسره ژوندی شوی " (کولوسیان ۲ : ۱۲).

دا حقیقت چې زه مالک عیسیٰ مسیح سره مړ شوم، نیغ په نیغه دې سره تړون لری چې هغه زما د گناهونو په خاطر خپل ځان قربان کړو. " هغه زموږ گناهونه سولې ته د خپل ځان سره یوړل د دې د پاره چې مونږ . . . مړه شو. " د دې مطلب دا دے چې کله زه مالک عیسیٰ مسیح ته د خپل خلاصونکي په طور خپل ځان وسپارم نو زه د یو گناه کار په طور باندې مرگ ته ځان سپارم. زما گناهونو مالک عیسیٰ مسیح قبر ته کوز کړو او زه یې هم د هغه سره ښخ کړم. ایمان گناه ته د یو قاتل په نظر گوری. گناه مالک عیسیٰ مسیح قتل کړو او زه یې هم قتل کړم.

د عیسائی کیدو مطلب دے چې د گناه د پاره مړ کیدل. زوړ فطرت د کوم چې گناه خوښه وه د مالک عیسیٰ مسیح سره مړ شو. گناه د یوې ډمې په شان ده کومه چې اوس ښکلې نه ښکاری. هغې زما بادشاه او زه قتل کړم یم. ایماندار د گناه د پاره مړ دے، اوس هغه د دې ډمې د حسن قیدی نه دے. د گناه ډمې زما د خوږ دوست د مالک عیسیٰ

مسیح ژوند اخستلی دے، اوس زما په زړه کښې د دې د پاره هیڅ ځای نشته دے. اوس هغه زما د بنمنه ده.

اوس زما په نوی ژوندون باندې صداقت حکومت کوی. "هغه زموږ گناهونه سولې ته د خپل ځان سره یوړل د دې د پاره چې مونږ گناهونو ته مړه شو او د صداقت د پاره ژوند تیرووو. (اول پطروس ۲ : ۲۴). د مالک عیسیٰ مسیح حسن زما د روح ی خواش دے، هغه مالک عیسیٰ چا چې ما سره مینه ولرله او زما په خاطر یې خپل ځان قربان کړو. او کامل صداقت د مالک عیسیٰ حسن دے. او اوس چې په کوم حکم باندې عمل کول زما خوښ دی هغه دا دے (او زه تاسو ته بلنه درکوم چې تاسو هم ما سره په دې کښې شامل شئ). "د دې نه پس تاسو د خپل وجود آندامونه د گناه د پاره مه استعمالوئ او خپل ځانونه خدای ته وسپاری، داسې لکه مړه چې بیا راژوندی شوی دی، او خپل آندامونه هغه ته د صداقت د پاره استعمالوئ" (رومیان ۲ : ۱۳).

۳۱ مالک عيسی 'مسيح ولي دې دنيا ته د سولې کيدو د پاره راغلو:

د پاره د دې چې مونږ د شريعت د پاره مړه شو
او د مالک خدای د پاره ميوه پيدا کړو

"تاسو هم د شريعت نه په خپل مرگ آزاد شوی یی ځکه تاسو د عيسی'
د وجود سره تړلی یی او اوس د هغه خپل شوی یی چې هغه د مړونه بيا
ژوند مې شومې د مې، د دې د پاره چې مونږ د خدای نښه خدمت وکړو"
(روميان ۷: ۴).

کله چې مالک عيسی 'مسيح مړ شو نو د هغه سره مونږ هم مړه شو. مالک خدای په
مونږ باندې نظر وکړو څوک چې د ايمان په وسيلې سره د مالک عيسی 'مسيح سره يو شوی
دی. زموږ د گناهونو د پاره د مالک عيسی 'مسيح مرگ په حقيقت کې په هغه کې چې
زمونږ مرگ وو. (وروستی سبق ته وگورئ). خو صرف گناه واحد حقيقت نه وو د څه په وجه
چې مونږ او مالک عيسی 'مړه شو. دې سره د خدای پاک شريعت هم دا کار سر ته ورسولو.
کله چې مونږ د گناه کولو سره د شريعت خلاف ورزی وکړه نو شريعت مونږ ته د مرگ سزا
راکړه. که چېرې شريعت نه و نو سزا به هم نه وه. ".....، خو چرته چې شريعت نشته نو
هلته د شريعت ماتول هم نشته" (روميان ۴: ۱۵). خو "..... د شريعت ټول کلام د هغه چا
د پاره د څوک چې د شريعت د لاندې د مې، د دې د پاره چې ټوله دنيا د خدای په
مخکې مجرمه کړې شې" (روميان ۳: ۱۹).

د شريعت د لعنت نه بچ کيدل مشکل وو. لکه داسې چې مونږ مجرمان وو. د آزادۍ د
پاره مونږ سره صرف يوه طريقه وه او هغه دا وه چې زموږ په ځای باندې يو بل تن زموږ سزا
برداشت کړی. نو هم د دې د پاره مالک عيسی 'مسيح دې دنيا ته راغلو: "مسيح مونږ په

بيعه واخستو او د شريعت د لعنت نه يې راخلاص کړلو ځکه چې هغه زموږ د پاره لعنتی شو " (گلتيان ۳: ۱۳) .

که چېرې مونږ په مالک عيسی مسيح کښې يو نو شريعت مونږ مجرمولې نه شي. د عيسی مسيح په مونږ باندې د حکومت کولو اختيار په دوو طريقو سره ختم کړی شوی دی. اول، مالک عيسی مسيح زموږ د پاره د شريعت ټولې غوښتنې پوره کړي دي. هغه چې په شريعت پوره عمل کړی وو نو هغه زموږ په کهاته کښې وليکلې شو. (۱۱ باب وگورئ). دويم، شريعت ته چې کوم زيان رسيدلی وو هغه قيمت مالک عيسی مسيح په خپلې وينې ادا کړو.

هم دا وجه ده چې کتاب مقدس مونږ ته په واضحه طور باندې تعليم راکوي چې د خدای پاک په حضور کښې صادق کيدل په شريعت باندې عمل کولو سره ممکن نه دی. "او يو سره به هم په شريعت د عمل کولو د خدای په وړاندې صادق نه وی " (روميان ۳: ۲۰). " سره د شريعت په عملونو نه، بلکه صرف په عيسی مسيح په ايمان راوړلو صادق کيږی " (گلتيان ۲: ۱۶). په شريعت باندې عمل کولو سره د خدای پاک نه د روغې اميد لرل بې ضائع دی. مونږ صرف د مالک عيسی مسيح د وينې او صداقت نه دا اميد لرلې شو، او صرف په مالک عيسی مسيح ايمان راوړلو سره مونږ خدای پاک سره روغه کولې شو. " مونږ دا وايو چې خدای سره د ايمان په وسيله صادق کوی، نه چې په شريعت د عمل کولو " (روميان ۳: ۲۸).

که چېرې مونږ د شريعت د پاره مړه يو او اوس يې په مونږ باندې هيڅ اختيار نشته دی، نو بيا مونږ څه رنگه مالک خدای خوشحالي شو؟ آيا شريعت د خدای پاک د نيکي او پاکې مرضی څرگندونه نه کوی څه (روميان ۷: ۱۲)؟ کلام مقدس مونږ ته دا جواب راکوي چې اوس مونږ د شريعت ملکيت نه يو کوم چې مونږ نه غوښتنه کوی او مونږ مجرموی. بلکه اوس مونږ د شريعت په ځای باندې د مالک عيسی مسيح ملکيت يو څوک چې مونږ له راکوی او زموږ نه مطالبه هم کوی. مخکښې چې به کومه د صداقت غوښتنه کيدله نو هغه غوښتنه په کاني ليکلې شوې وه. خو اوس صداقت د مالک عيسی مسيح سره د تعلق په وجه په مونږ کښې يو خواهش پيدا کوی. مالک عيسی مسيح د روح په

وسيله زمونږ په کمزوريانو کښې مدد کوی. يو ژوندی سړی يو خطرناک فهرست ختم کړو. " ځکه چې ليکله شريعت وژل کوی خو روح ژوندی کوی " (دويم کورنتيان ۳ : ۶) او (باب ۱۴ هم ولولئ).

نو هم په دې وجه باندې پاک کلام وائی چې د خدای پاک د فرمانبردارۍ یو نوم انداز په شريعت باندې عمل کول نه دی بلکه ميوه راوړل دی. " تاسو هم د شريعت نه په خپل مرگ آزاد شوی یئ ځکه تاسو د عیسی د وجود سره تړلی یئ او اوس د هغه خپل شوی یئ چې هغه د مړو نه بیا ژوندی شوې دے، د دې د پاره چې مونږ د خدای ښه خدمت وکړو " (روميان ۷ : ۴). مونږ په شريعت باندې د عمل کولو د پاره مړه شوی یو، د پاره د دې چې مونږ د ميوې راوړلو د پاره ژوند تیر کړو. په حقيقت کښې خو ونه ميوه راوړی. که بوتې ښه وی نو ميوه به یې هم ښه وی او په دې حواله کښې ونه د مالک عیسی مسیح سره د مینې ژوندی تعلق دے. هم د دې د پاره هغه خپل ځان قربان کړو. اوس هغه مونږ له دعوت راکوی چې راشئ او " په ما باندې بهروسه وکړئ. " د شريعت په اعتبار مړه شئ چې د مینې ميوه پيدا کړئ.

د دې لائق جوړولو د پاره چې مونږ خپل ژوند
د مالک عیسیٰ مسیح د پاره تیر کړو نه چې د خپل ځان د پاره

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۳۲

د دې لائق جوړولو د پاره چې مونږ خپل ژوند
د مالک عیسیٰ مسیح د پاره تیر کړو نه چې د خپل ځان د پاره

"او هغه د دې خاطر د ټولو د پاره مړ شو چې څوک چې ژوندی دی هغه
دې بیا د ځان د پاره نه وی ژوندی بلکه د هغه د خاطر دې ژوندی وی
څوک چې د هغوی د پاره مړ شو او بیا ژوند مړ شو" (دویم کورنتیان ۵
: ۱۵).

د ډیرو خلکو د پاره دا خبره ډیره زیاته مشکله ده چې مسیح، مسیح له د جلال ورکولو
د پاره مړ شو. دویم کورنتیان ۵ : ۱۵ د دې خبرې د نچوړ راویستلو د پاره دا وائی چې
مالک عیسیٰ مسیح زمونږ د پاره مړ شو د پاره د دې چې مونږ د هغه د پاره ژوند تیر کړو.
وړاندې تاسو ولوستل چې هغه زمونږ د پاره مړ شو چې مونږ د هغه بڼه خدمت وکړو او مونږ
نه د هغه نوم ته جلال ملاؤ شی. لڼه دا چې مسیح هم مسیح له د جلال ورکولو د پاره مړ
شو.

اوس دا خبره بالکل رښتیا ده. دا صرف د خلې خبرې نه دی. او د گناه کار دا دے چې
مونږ خدای پاک له جلال ورکولو کښې ناکامه شوی یو، او په دې کښې د هغه زوی له جلال
ورکولو کښې ناکامی هم شامله ده. (رومیان ۳ : ۲۳) مالک عیسیٰ مسیح د دې گناه
ختمولو او مونږ له د دې نه خلاصون راکولو د پاره مړ شو. هغه د هغه بې عزتۍ اوچتولو د
پاره مړ شو کومه چې مونږ د خپلې گناه په وجه هغه باندې بار کړه. هغه د دې د ختمولو د
پاره مړ شو. مسیح، مسیح له د جلال ورکولو د پاره مړ شو.

د مالک عیسیٰ مسیح د پاره تیر کړو نه چې د خپل ځان د پاره

دا خبره د ډیرو خلکو د پاره ځکه د تکلیف سبب گرځي چې هغوی ته دا بې کاره او بې مقصده ښکاری. دا کار د مینې نه ډک نه ښکاری. بهر حال دا د عیسیٰ مسیح تکلیفونه، څه چې بائبل مقدس وائی، د هغې آلتېه جوړوی، او د کتاب مقدس په مطابق د مینې عمل ته غوره والی حاصل ده. خو په حقیقت کېنې په دې خبرو کېنې دواړه څیزونه شامل دی. د مالک عیسیٰ مسیح خپل ځان له جلال ورکولو د پاره مړ کیدل او د خپلې مینې د ښکارنې کولو د پاره مړ کیدل، نه صرف دا دواړه خبرې رښتیا دی، بلکه دا دواړه خبرې یو دی.

د مالک عیسیٰ مسیح مثال نشته د. بل یو سړی هم داسې نه شو کولی، او دې ته یې د مینې نوم نه شو ورکولی. په دنیا کېنې صرف د مالک عیسیٰ مسیح هغه اوچته هستی وه څوک چې خدای هم د دې او انسان هم د دې. او هم په دې وجه هغه د ډیر زیات قدر قابل د. او هغه هم په خپل اخلاقی کاملیت کېنې یې انتها زیات ښکلی د. هغه ډیر زیات حکمت والا، صادق، لوی، ښه او قوت ناک د. "هغه د خدای د جلال مظهر او د هغه د ذات عکس د." (عبرانیان ۱ : ۳). د هغه لیدل او د هغه پیژندل د دنیا د ټولو خزانو جمع کولو نه ډیر زیات د اطمینان او د خوشحالی نه ډک دی.

چا چې مالک عیسیٰ مسیح ښه طریقې باندې وپیژندلو نو هغوی دا وویل: "خو چې څومره خبرې زما د گټې وې، هم هغه ما د مسیح د خاطرې نقصان وگڼلې. بلکه ما د مسیح عیسیٰ د خاطرې هر څه نقصان وگڼلو، د دې د پاره چې هغه زما مالک د، او زه د هغه پیژندل د هر څه نه زیات قیمتی گڼم. د هغه د خاطرې ما هر څه پریښودل او هغه گندگی گڼم چې مسیح وموم." (فیلیپیان ۳ : ۷، ۸).

مالک عیسیٰ مسیح مړ شو د پاره د دې چې مونږ د هغه د پاره ژوند تیر کړو. د دې دا مطلب نه د چې مونږ د هغه مدد وکړو. "هغه د بنی آدم د څه څیز محتاج نه د چې د بنی آدم د لاسه خدمت آخلی" (اعمال ۱۷ : ۲۵). او نه مالک عیسیٰ مسیح "ځکه چې ابن

د مالک عیسیٰ مسیح د پاره تیر کړو نه چې د خپل ځان د پاره

آدم هم د دې د پاره نه دے راغلی چې خدمت واخلی بلکه د دې د پاره راغلی دے چې دے د نورو خدمت وکړی او چې خپل ژوندون د ډیرو په بدل کښې په فدیہ ورکړی " (مرقوس ۱۰: ۴۵) .

مالک عیسیٰ مسیح د دې د پاره مړ نه شو چې گنې مونږ دې د هغه مرسته وکړو ، بلکه د دې د پاره چې مونږ دې هغه ته د یو لویې او د قدردانې هستۍ په طور باندې وگورو او د هغه د جلال نه دې مزه واخلو. هغه د دې د پاره مړ شو چې مونږ د خرابو خواهشونو د غلامۍ نه آزاد شو او د هغه د نبأست مینه وال جوړ شو. او هغه هم په دې طریقہ مونږ سره مینه لری او مونږ هم هغه له عزت او جلال ورکوو. دا دواړه جدا جدا مقصدونه نه دی بلکه دا هم یو دی.

مالک عیسیٰ مسیح خپلو شاگردانو ته وفرمائیل چې هغه له آسمان ته تلل ضروری دی د پاره د دې چې هغه د هغه ځای نه مددگار یعنی روح القدس راواستوی (یوحنا ۱۶: ۷) . بیا هغه هغوی ته وفرمائیل چې کله مددگار راشی نو هغه به خپل کار سر ته ورسوی : " هغه به زما جلال ښکاره کوی " (یوحنا ۱۶: ۱۴) . مالک عیسیٰ مسیح مړ شو او بیا ژوندی شو د پاره د دې چې هغه مونږ وویښو او د هغه حمد و ثنا وکړو. هم دا مینه ده. د مالک عیسیٰ مسیح د ټولو نه زیاته د مینې نه ځکه دعا دا وه : " اے پلاره ! دا خلق چې تا ما له راکړی دی زه غواړم چې دوی دې زما سره وی چرته چې زه یم ، چه دوی زما جلال وویښی کوم چې تا ما له راکړی دے " (یوحنا ۱۷ : ۲۴) . د دې د پاره مالک عیسیٰ مسیح مړ شو. دا ده مینه هغه مونږ له د ابدی خوشحالی راکولو د پاره یعنی خپل ځان مونږ له راکولو د پاره مصیبتونه وزغمل.

مالک عيسى 'مسيح ولي دې دنيا ته د سولې کيدو د پاره راغلو: ۳۳

خپل صليب زمونږ د فخر بنياد جوړولو د پاره

"خو خدای دې نه کړې چې زه په خه فخر وکړم بغیر د عيسى 'مسيح د

سولې نه، چه په هغې دنيا زما په نزد په سولې شوله / اوزه د دنيا په نزد"

(مکلتیان ۲: ۱۴)

عجيبه خبره ده چې صرف په سولې باندې فخر وکړې شی! واقعې؟ صرف او صرف په سولې باندې؟ حالانکه بائبل مقدس مونږ ته د نورو څيزونو په باره کښې د فخر کولو خبره کوي. د مالک خدای په لوی اُمید باندې فخر کوي (روميان ۵: ۲). په خپلو تکليفونو فخر کوي (روميان ۵: ۳). په خپلو کمزوريانو باندې فخر کوي (دويم کورنتيان ۱۲: ۹). د مالک عيسى 'مسيح په خلقو باندې فخر کوي (اول تسالونيکيان ۲: ۱۹). دلته د لفظ "صرف" نه مطلب خه د څه؟

د دې مطلب دا د څه چې زمونږ د ټول فخر مرکز دې صرف سولې وي. که مونږ د خدای پاک په لوی اُمید باندې فخر وکړو، نو دا فخر دې هم د مسيح د سولې فخر وي. که چرې مونږ د مالک عيسى 'مسيح په خلقو باندې فخر وکړو نو دا فخر دې هم د مسيح په سولې فخر وي. صرف په سولې باندې د فخر کولو مطلب دا د څه چې صرف سولې د دې قابله ده چې نور فخر کول صحيح او جائز جوړوي. او هر يو ښه فخر له پکار دی چې د سولې د عزت سبب وگرځي.

ولي؟ ځکه چې هر هغه ښه څيز زمونږ په خاطر (عن تر دې پورې چې هر يو خراب څيز مالک خدای په ښه څيز باندې بدل کړي) د سولې په وجه مونږ ته را کړي شو. او، گناه گارانو ته هم ډير زيات ښه څيزونه ملاوړي. خو د کلام مقدس تعليم دا د څه چې که چرې مونږ د ژوندون دا قدرتي برکتونه او د مالک عيسى 'مسيح د تکليفونو بنياد په شکر

گزارئ سره قبول نه کړو ، نو په آخره کښې به دا څيزونه د خدای پاک په عدالت کښې زمونږ د سختۍ سبب گرځي (روميان ۲ : ۴ ، ۵).

په مالک عيسی 'مسيح باندې د بهروسه کوونکو په حيثيت چې کوم برکتونو نه مونږ فائده اوچتوو هغه ټول برکتونه مونږ ته د مالک عيسی 'مسيح د مرگ په وسيله ملاؤ شوی دی. د هغه مصيبتونو هغه سزا لواره تيره کړه کومه سزا چې د گناه گارو د پاره وه، او هر هغه څه چې ښه وو هغه هغه هر څه په بيعه واخستل د پاره د دې چې هغه معاف شوی گناه گاران د هغې نه فائده اوچته کړي. او په دې هر څه چې مونږ فخر کوو نو د دې ټول فخر دې مونږ د سولې د پاره وکړو. مونږ مالک عيسی 'مسيح له هغه ځای نه ورکوو کوم چې هغه له ورکول پکار دی او سولې هم په مونږ باندې دومره گرانه نه ده خومره چې پکار ده، ځکه چې مونږ ټول په دې حقيقت باندې دومره غور نه کوو چې هر ښه څيز او هر بد څيز ، کوم چې مالک خدای په ښو څيزونو باندې بدل کړو ، هغه د مالک عيسی 'مسيح مصيبتونو زغملو سره په بيعه اخستلې شوی دی.

مونږ سولې څنگه د توجهو مرکز جوړولې شو؟ پکار دے چې دا حقيقت مونږ رابيدار کړي چې کله مالک عيسی 'مسيح په سولې مې شو نو مونږ هم د هغه سره مړه شو (۳۱ باب ولولئ). کله چې پولوس رسول دې خبرې سره مخامخ شو نو هغه دا وويل ، " دنيا زما په نزد په سولې شوله او زه د دنيا په نزد " (گلتیان ۲ : ۱۴). د مالک عيسی 'مسيح په سولې د فخر کولو مرکز دا دے.

کله چې ستاسو بهروسه په مالک عيسی 'مسيح باندې وی نو د دنيا د حد نه زيات بنائست والی زور ختم شی. تاسو د دنيا د پاره د يولاش په شان یئ او دنيا ستاسو د پاره د يولاش په شان ده. يا په ښه طريقې سره به درته داسې ووايم چې تاسو " نوی مخلوق " یئ (گلتیان ۲ : ۱۵). ستاسو زوړ انسانيت مې شوم دے. اوس ستاسو نوې انسانيت په تاسو کښې ژوند تيروي. . . . هغه انسانيت چې په مالک عيسی 'مسيح باندې ايمان لری. د هغه ايمان څرگندې خوبي دا دی چې دا مالک عيسی 'مسيح ته د دنياوی ټولو څيزونو نه زيات اهميت او فضيلت ورکوی. د دنيا هغه طاقت کوم چې ستا د مينې خپل طرف ته د را اړولو صلاحيت لری هغه طاقت يې ورله ختم کړو.

د دنیا په نزد د مړ کیدو مطلب دا دے چې د دنیا هره جائزه او درسته خوشحالی د دې خبرې گواهی جوړیږي چې د مالک عیسیٰ مسیح مینې دا په خپله وینه باندې په بیعه اخستلې ده او دا خبره په سولې باندې د فخر کولو موقع جوړیږي. کله چې زمونږ په زړونو کښې د هغه د برکت د پاره مینه پیدا شي د څه سرچینه چې سولې ده نو په هغه برکت کښې د دې موجوده دنیا داری مرگ وی او بیا د مالک عیسیٰ مسیح سولې هر څه هر څه وی.

مالک عيسى 'مسيح ولى دې دنيا ته د سولې کيدو د پاره راغلو : ۳۴

زمونږه د دې قابل جوړولو د پاره چې په هغه باندې
د ايمان نه ډک ژوند تير کړو

" زه د مسيح سره په سولې شوې يم/ او اوس زه ژوند مې نه يم بلکه
مسيح په ما کښې ژوند مې د مې. / او زه چې اوس کوم ژوندون لرم نو د
خدای په زوى په ايمان راوړلو کښې يې تيروم چا چې زما سره مينه
کړې ده/ او خپل ځان يې زما د خاطره ورکړو " (مکلتیان ۲ : ۲۰).

په دې حواله کښې په واضحه طور باندې تضاد د مې " زه . . . د مسيح سره په سولې
شوې يم " خو " زه چې اوس کوم ژوندون لرم " . تاسو به د دې په باره کښې څه وايي چې " دا
تضاد نه د مې بلکه يو کړئ (سلسله) ده. اول، زه د مالک عيسى 'مسيح سره مې شوم، بيا زه
د هغه سره ژوند مې پاڅيدم او اوس زه د هغه سره ژوندون تيروم. بلکل صحيح ! خو د دې
خبرې په باره کښې ستا څه خيال د مې کومه خبره چې ډيره مخالفه ښکاري. " اوس زه
ژوند مې نه يم " بيا هم " زه چې اوس کوم ژوندون لرم " ؟ آيا زه ژوند مې يم او که نه يم
ژوند مې؟

د پولوس مطلب دا د مې چې زما زوړ ژوند ختم شو، او اوس زه يو مختلف ژوند تيروم.
او د عيسايي کيدو مطلب هم دا د مې. زوړ بنى آدم مې شى. او نوې بنى آدم " نوې مخلوق " يا
" د مړو نه ژوند مې شوې " کس وى. " د دې د پاره که څوک په مسيح کښې وى نو هغه
نوې مخلوق د مې. . . . " (دويم کورنتيان ۵ : ۱۷). " چې مونږ چې د گناهونو په وجه مړه وو
نو مونږ يې د مسيح سره بيا ژوندى کړو. . . . او خدای مونږ د مسيح عيسى 'سره راژوندى
کړو " (افسيان ۲ : ۵، ۲).

مالک عیسیٰ مسیح هم د دې مقصد د پاره په سولئ شو چې هغه زمونږ " زوړ انسانیت " د ځان سره قبر ته یوړو او هلته کښې د دې خاتمه وشوه. " زمونږ زوړ انسانیت هغه سره د دې د پاره په سولئ کړې شو چې د گناه بدن بې کاره کړي . . . ؟ (رومیان ۲ : ۲). که چېرې مونږ په مالک عیسیٰ مسیح باندې توکل کوو نو بیا مونږ د هغه سره یو شو او خدای پاک زمونږ زوړ انسانیت د مالک عیسیٰ مسیح سره مړو کښې حسابوی . د دې مقصد وو چې مړه په نوی انسانیت کښې ژوندی کړي .

نو بیا دا نوې انسانیت څوک دے ؟ په دې دواړو انسانیتونو کښې څه فرق دے ؟ زه نوې بنی آدم یم یا زوړ بنی آدم یم ؟ د دې باب اولنۍ آیت نوې انسانیت په دوو طریقو سره بیانوی : اولنۍ طریقه خو تقریباً د انسانیت د تصور نه هم بهر ده او دویمه طریقه ډیره ساده شان ده . اولنۍ طریقه مونږ ته ښودنه کوي چې د مالک عیسیٰ مسیح په مونږ کښې پاتې کیدل نوې انسانیت دے . " او اوس زه ژوند یم بلکه مسیح په ما کښې ژوند یم دے . " زما په خیال کښې د دې نه مطلب دا دے چې نوی انسانیت کښې د مالک عیسیٰ مسیح حضوری او هر وخت د هغه د مرستې او د مدد شرف ما ته حاصل دے . هغه په ژوند تیرولو کښې ما سره شریک دے . هغه ما له تل طاقت را کوي چې زه د هغه ټول حکمونه ومنم . نو د دې د پاره کتاب مقدس مونږ ته وائی چې " مسیح چې ما ته توان را کوي په هغه کښې زه هر څه کولم شم . " (فیلیپیان ۴ : ۱۳). " او د دې د پاره زه د مسیح د هغه قوت په مطابق د زړه سره خواری کوم چې په ما کښې په زور اثر کوي " (کولوسیان ۱ : ۲۹). د دومره څه اوريدو او وئیلو نه پس نوې انسانیت دا بیانوی " ځکه چې زه د هغه خبرو کولو جرات کوم چې مسیح زما په وسیله کړې دی " (رومیان ۱۵ : ۱۸).

د گلتيانو ۲ : ۲۰ آیت کښې د نوی انسانیت بیانولو اولنۍ طریقه هم دا ده چې مالک عیسیٰ مسیح په ما کښې اوسی ، مالک عیسیٰ زما مرسته کوونکې دے ، مالک عیسیٰ ما ته طاقت را کوي . هم د دې هر څه کولو د پاره مالک عیسیٰ مسیح مړ شو . او هم داسې عیسایان دی . د نوی انسانیت د بیانولو د پاره دویمه طریقه دا ده چې : دا هر یوه لحظه کښې په مالک عیسیٰ مسیح باندې بهروسه کوي او داسې ژوند تیرېږي . " او زه چې اوس

کوم ژوندون لرم نو د خدای په زوی په ايمان راوړلو کښې يې تيروم چا چې زما سره مينه کړې ده او خپل ځان يې زما د خاطره ورکړو .

د نوی انسانيت په دې خيال کښې د دې دويم بيان په موجودگي کښې مونږ د حيراني او د فکر مندي په جال کښې راگيريدے شو چې هره ورځ د مسيح د مدد د تجربې حاصلولو د پاره مونږ له څه کول پکار دی. اوس مونږ سره د دې جواب شته دے او هغه جواب دے ايمان راوړل. مالک عيسی 'مسيح په مونږ کښې ژوند تيروي او مونږ د دې قابل جوړوی چې مونږ هغه شان ژوند تير کړو څنگه چې هغه مونږ ته د ژوند تيرولو تعليم راکړے دے. دا د هغه کار دے. خو زموږ کار هم دا دے چې مونږ دې هره لحظه په مالک عيسی 'مسيح باندې بهروسه وکړو او د هغه د رفاقت او د مدد تجربه دې کوو. د دې حکم ثبوت چې هغه به زموږ ملگرے او مرستيال وی دا حقيقت دے چې هغه د دې هر څه کولو د پاره مصيبتونه وزغمل او خپل ځان يې قربان کړو.

۳۵ مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو

د ټښځې خاوند رشتې له اصل مقصد

او مفهوم وړکولو د پاره

"اے خاوندانو! د خپلو ټښځو سره مینه کوی لکه څنگه چې مسیح د جماعت سره مینه کړې ده او خپل ځان یې د هغه د پاره مرګ ته سپارلې د مے" (افسیان ۵ : ۲۵).

کتاب مقدس د ټښځې او د خاوند د ژوندون یو عکس ښائی چې خاوند دې د خپلې ټښځې سره هم هغه شان مینه ولری لکه چې مسیح یې د خپلو خلقو سره لری. او د دې په جواب کښې دې ټښځه هم د خپل خاوند سره هغسې سلوک وکړی لکه څنگه چې د مالک عیسیٰ مسیح خلق د هغې سره سلوک کوی. کله چې خدای پاک مالک عیسیٰ مسیح دې دنیا ته راوستولو نو د هغه په ذهن کښې هم داسې تصویر وو. مالک عیسیٰ مسیح د خپلې ناوې د پاره دې دنیا ته راغلو او خپل ځان یې د هغې د پاره قربان کړو د پاره د دې چې هغه داسې کولو سره څرګنده کړی چې ټښځې او خاوند له په کومه طریقه یو بل سره ژوند تیروول پکار دی.

دا مثال دا نه وائی چې ګڼې خاوندان دې د خپلو ټښځو د لاسه تګلیفونه وزغمی. دا خبره رښتیا ده چې مالک عیسیٰ مسیح په یو لحاظ دې تجربې سره مخامخ شو. هغه د خپلې ناوې په وجود کښې راوستلو د پاره مصیبتونه وزغمل د پاره د دې چې هغې له ژوندون وړکړی. او کومو خلقو چې هغه له تګلیف وړکړو هغوی هم په دې ناوې کښې شریک وو. او دا خبره هم د مالک عیسیٰ مسیح د پاره د غم سبب وګرځیده کله چې د هغه شاګردانو هغه یواځې پرېښودو او هغوی ټول ترې نه وتښتیدل (متی ۲۶ : ۵۴). د دې مثال مهم خبره دا ده چې مالک عیسیٰ مسیح تر دې حده پورې خپله مینه څرګنده کړه چې خپل ځان یې قربان کړو، خو هغوی یې رد نه کړل.

د واده په باره کښې د خدای پاک اولنی منصوبه مونږ د حضرت آدم علیه السلام او د بې بې حوا او پس له هغې نه مونږ د مالک عیسیٰ مسیح دې دنیا ته راتلو سره گورو. دا خبره مونږ ته معلومه ده ځکه چې کله مالک عیسیٰ مسیح د واده د راز په باره کښې خبرې کولې نو هغه د وضاحت د پاره د بائبل مقدس اولنی کتاب ته لاړو او دا حواله د پیدایښت ۲: ۲۴ آیت وو: " سره خپل مور او پلار پرېږدی او د ښځې سره یو ځای وي، او دواړه یو بدن شي ". او د دې نه پس هغه د دې حوالی وضاحت کوی چې: " دا یو لوی راز د خوزه یې د عیسیٰ او جماعت په حقله وایم " (افسیان ۵: ۳۱ ، ۳۲).

د دې مطلب دا د چې خدای پاک په شروع کښې واده داسې ډول سره جوړ کړو چې دا د مسیح او د خلقو په مینځ کښې تعلق څرگند کړی. واده ته د " راز " ویلو وجه هم دا ده چې د مالک عیسیٰ مسیح تر راتلو پورې د ښځې خاوند د ژوند د مقصد په پوره طور باندې وضاحت نه وو شوه. اوس مونږ گورو چې د ښځې خاوند د ژوند مطلب د چې په دې دنیا کښې هغه مینه نوره هم زیاتول کومه مینه چې مالک عیسیٰ مسیح خپلو خلقو سره کوی.

په شروع کښې دا د خدای پاک په ذهن کښې وو، او کله چې مرگ د مالک عیسیٰ مسیح په وړاندې وو نو د هغه په ذهن کښې هم دا وو. هغه ته معلومه وه چې د هغه په مصیبتونو زغملو کښې یو مقصد د واده د ژور والی مفهوم هم آسانول دی. د هغه د تکلیف زغملو مقصد دا وو چې هغه په خاص توګه باندې د خاوندانو د پاره یوه نمونه جوړ شي د پاره د دې چې هر یو خاوند د خپلې ښځې سره هم داسې مینه ولری.

دا خبره د خدای پاک د منصوبې حصه نه وه چې د ښځې او د خاوند ژوند دې د بدحالی او مشکلاتو سبب وګرځي ، خو افسوس چې بې شمیره خلق په مصیبت کښې پراته دي. د دې وجه ګناه ده. هم په دې وجه باندې مونږ د یو بل سره بد سلوک کوو. مالک عیسیٰ مسیح زمونږ د دې عمل بدلولو د پاره مصیبت وزغملو او خپل ځان یې قربان کړو. د دې بدلون د پاره مالک عیسیٰ مسیح ښځو ته هم یوه ذمه واری ورکړې ده. خو خاوندانو له مالک عیسیٰ مسیح یوه خاص ذمه واری ورکوی نو هم په دې وجه باندې کتاب مقدس مونږ ته وائی چې ، " اے خاوندانو! د خپلو ښځو سره مینه کوئ لکه څنګه چې مسیح د

جماعت سره مینه کړې ده او خپل ځان یې د هغه د پاره مرګ ته سپارلې دے " (افسیان ۵: ۲۵) .

خاوندان خو عیسیٰ نه دے، خو خاوندانو ته د هغه په شان جوړیدلو د پاره وئیلې شوی دی. او د مالک عیسیٰ په شان جوړیدلو د پاره یوه اهم خبره دا ده چې خاوندان دې خپلو ښځو ته دهمکيانی نه ورکوی او نه دې هغوی یروی هغوی ته دې کنځل نه کوی او بد رد دې ورته نه وائی بلکه د هغوی د خاطره دې د تکلیفونو د پاره هر وخت تیار وی. په دې کښې هغه تکلیفونه هم شامل دی کوم چې تاسو د خپلې ښځې د حفاظت د پاره برداشت کوئ، یعنی کوم خلق چې ستاسو ښځې ته نقصان رسوی، نو هغوی نه د حفاظت د پاره. او هغه تکلیفونه هم کوم چې د ښځې د بدسلوکی یا جنګ جګړې په وجه وی. او داسې مینه کول ممکن دی، ځکه چې مالک عیسیٰ مسیح د خاوند او د ښځې دواړو د پاره مړ شو. د هغوی گناهونه معاف کړه شول. اوس د هغه گناهونو د پاره یو ځل بیا د تکلیفونو تیروولو هیڅ ضرورت نشته دے. مالک عیسیٰ مسیح یو ځل د همیشه د پاره تکلیفونه زغملی دی. اوس د دوو گناه گارو او د معاف شوو بندیانو په حیثیت مونږ د بدی په بدل کښې ښه کولای شو.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۳۲

مونږ په نیک کارونو کښې یو محنتی اُمت جوړولو د پاره

"چا چې خپل ځان زمونږ د پاره ورکړو چې مونږ د هر قسم نافرمانۍ نه خلاص کړي او پاک مو کړي، او په خپل خاص ملکیت کښې مو یو داسې خلق وگرزوي کوم چې د ښه کارونو د پاره په کار آخته وي"

(تیتوس ۲: ۱۴)

د عیسائیت د حقیقت نچوړ دا دے چې مونږ هغه خلق یو کوم چې معاف شوی دی او خدای پاک مونږ قبول کړی یو، زمونږ د نیکو اعمالو په وجه نه، بلکه د دې د پاره چې مونږ د هغه د پاره په ښه کارونو کښې آخته یو. په کتاب مقدس کښې لیکلې شوی دی چې " (خدای پاک) چې مونږ ته یې خلاصون راکړو زمونږ د کارونو په وسیله نه " (دویم تیموتیوس ۱: ۹). زمونږ د قبلیدو بنیاد زمونږ نیک عملونه نه دی، بلکه د دې میوه ده. مالک عیسیٰ مسیح د دې د پاره مصیبتونه وزغمل او خپل ځان یې ورکړو چې پاک مو کړي، خاص ملکیت کښې مو یو داسې خلق وگرزوي کوم چې د ښه کارونو د پاره په کار آخته وي " (تیتوس ۲: ۱۴).

د فضل هم دا مطلب دے چې مونږ د نیکو کارونو په وسیله د خدای پاک سره تعلق نه شو لرلې او نه صلح کولې شو. پکار دے چې د صلح د پاره یا د خلاصون د پاره مونږ ته بخښنه ملاؤ شي. او مونږ دا بخښنه د ایمان په وسیله حاصلولې شو او دا د یوې عظیمې خزانې په طور باندې ځان سره ساتلې شو. هم په دې وجه کتاب مقدس مونږ ته وایی چې " ځکه چې تاسو د ایمان په وسیله په فضل خلاصون موندلې دے، دا ستاسو له طرفه نه نه، بلکه د خدای بخښنه ده. او دا د عملونو په سبب نه ده، د پاره د دې چې څوک فخر ونه کړي

" (افسیان ۲ : ۸ ، ۹) . مالک عیسیٰ مسیح تکلیفونه اوچت کړل او مړ شو د پاره د دې چې زموږ نیک عملونه زموږ د قبلیدو سبب نه، بلکه زموږ د قبلیدو نتیجه وی.

نو د حیرانیدو ضرورت نشته د ۷ کله چې راتلونکې جمله مونږ ته دا بنودنه کوی چې " مونږ د مسیح عیسیٰ په یووالی کښې د هغه ښه کارونو د پاره پیدا شوی یو " (افسیان ۲ : ۱۰) . یعنی مونږ ته د نیک عملونو د پاره خلاصون ملاؤ شو، د نیکو عملونو په وجه نه. او د مالک عیسیٰ مسیح مقصد صرف دا نه وو چې مونږ د دې قابل شو، بلکه د ښه کارونو د پاره په کار آخته اوسو. د دې د پاره په پاک کلام کښې دا ټکي "آخته" استعمال شوي دي. مالک عیسیٰ مسیح مونږ په ښه کارونو آخته کولو د پاره مړ شو. د آخته کیدو مطلب د مشغول. مالک عیسیٰ مسیح صرف د دې د پاره خپل ځان قربان نه کړو چې گنې زموږ په وجه دې نیک عملونه کول ممکن کړي یا دې مونږ په نیم گړی زړه سره د دې د پاره کوشش کول شروع کړو. هغه د دې د پاره مړ شو چې زموږ په زړه کښې د نیکو عملونو جذبه پیدا کړي. د عیسائیت پاک والی صرف د بدی نه مخ اړول نه دی بلکه د هغې نه ځان ساتل او د نیکۍ د پاره کوشش کول دي.

مالک عیسیٰ مسیح په مونږ کښې د نیک عملونو د جذبې پیدا کولو د پاره دومره زیات قیمت ولې ورکړو، د دې وجې دا دی. هغه مهم وجه په دې لفظونو سره بیان کړه : "او تاسو هم دغه رنگ د خلقو د وړاندې رڼا خوره کړئ د دې د پاره چې هر کله چې هغوی ستاسو ښه کارونه ووينی نو هغوی به ستاسو د پلار چې په آسمان کښې دي، لویي بیان کړي" (متی ۵ : ۱۶) . د عیسایانو د نیک کارونو په سبب د خدای پاک لویي کیږي. او هم د دې لویي او جلال په خاطر مالک عیسیٰ مسیح غم وزغملو او خپل ځان یې قربان کړو.

کله چې خدای پاک مونږ قبول کړی او مونږ له معافۍ راکړی نو هغه مونږ د یرې، غرور، او د لالچ نه خلاصوی نو لکه څنگه چې مونږ سره مینه وکړې شوه، نو هم داسې په مونږ کښې د نورو د پاره د مینې جذبه رابیداره شي. مونږ خپل ځانونه او خپل جائیداد قربانونو ځکه چې مونږ په مالک عیسیٰ مسیح کښې محفوظ یو. او کله چې مونږ نورو سره هم داسې مینه کوو نو بیا زموږ د ژوند طریقه د انسان د هغه طریقي په شان نه وي د څه په بنیاد چې انسان خپلو برکتونو او خپل حفاظت له تل زیات اهمیت ورکوي. دا زموږ توجو د

هغه پاکې هستې طرف ته بوځي څوک چې زمونږ ژوندون بدلوی او مونږ له تحفظ راکوی، یعنی خدای پاک.

او دا " نیک عملونه " څه دی ؟ د بائبیل مقدس په مطابق د دې مطلب د ۷ چې د عقیدو، او د رنگ او د نسل فرق ونه لرو بلکه د خلقو په ضرورتونو کښې دې د هغوی سره مدد وکړو، په خاص طور باندې د هغه خلقو څوک چې ډیر زیات غریبانان وی او په غمونو کښې خپل ژوند تیروی. لیکلې شوی دی چې " زمونږ خلق دې هم په ښه کارونو کښې آخته وی، د دې د پاره چې حاجت پېښ شی نو ورسره څه وی، او بې کاره دې نه کښینی " (تیطوس ۳ : ۱۴). مالک عیسیٰ مسیح په مونږ کښې دا جذبه رابیداره وی چې مونږ دې د غریبانانو او د غمژن انسانیت مرسته او مدد وکړو او هغه هم د داسې غریبانانو په خاطر مړ شو. دا ډیر ښکلې او غوره ژوند د ۷، د دې نه علاوه مونږ له په دې دنیا کښې که هر څه قیمت ادا کول وی نو مونږ دې ادا کړو چې : هغوی ته مدد ملاوېږی، او دې سره مونږ ته خوشحالی ملاوېږی او خدای پاک ته جلال ملاوېږی.

۳۷ مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو:

د پاره د دې چې مونږ د مالک عیسیٰ مسیح
په نرم مزاج او د مینې په نمونه باندې روان شو

" ځکه چې که څوک د خدای په خیال ناحق مصیبتونه او درد وزغمی نو
دا غوره ده. . . . او تاسو د دې د پاره رابللې شوی یی، ځکه چې مسیح
هم ستاسو د پاره مصیبت وزغملو او تاسو ته یې یوه نمونه درکړې ده
چې د هغه په قدم روان شی " (اول پطروس ۲: ۱۹ - ۲۱).

" نو بیا په هغه چا غور وکړئ چا چې د ګناه ګارانو دومره مخالفت
وزغملو، چې تاسو همت باندې نه لئ. او تاسو د ګناه سره په جنګ کښې
تراوسه داسې مقابله نه ده کړې چې په کښې مرګونه شوی وی."
(عبرانیان ۱۲: ۳، ۴).

" هم هغه شان خوی لری لکه څنګه چې د مسیح عیسیٰ وو. هغه اګر که
د خدای په صورت وو د خدای سره برابریدل یې په قبضه کښې د ساتلو
خیز ونه ګڼلو. بلکه خپل ځان یې د هغه ټولو اختیارونو نه خالی کړو او
د غلام شکل یې اختیار کړو، او د انسان په شان شو. او په انساني جسه
کښې ښکاره شو، خپل ځان یې عاجز کړو او دومره تابعدار شو چې
مرګ، بلکه د سولې مرګ یې وزغملو " (فیلیپیان ۲: ۵ - ۸).

د هغه په نقش قدم باندې تللو سره مونږ ته خلاصون ته ملاوړی، خو د هغه په نقش قدم تلل د خلاصون سبب ضرور گرځي. مالک عیسیٰ مسیح اول زمونږ د پاره د یوې نمونې په طور ته وړاغلی بلکه د یو خلاصونکي په طور راغلی وو. ایماندار ته اول په خپل ژوند کښې د مالک عیسیٰ مسیح په وسیله معافی ملاوړې، او پس له دې نه د هغه نمونه. د مالک عیسیٰ مسیح په ژوند کښې دا دواړه خبرې په یو ځای وشوې. زمونږ د معافی د پاره هغه تکلیفونه وزغمل او د معافی راکولو په تکلیف وزغملو کښې د هغه مینه لارواله وه د کومې مینې په لار چې مونږ له تلل پکار دی.

په حقیقت کښې کله چې مونږ ته د مالک عیسیٰ مسیح معافی ملاوړې، نو هله بیا هغه زمونږ د پاره یو نمونه جوړیدل شی. دا خبره ټیټه نه ښکاری، ځکه چې د هغه تکلیفونه بې مثاله دي. د هغه په شان بل هیڅوک نه شی کولای. صرف د خدای زوی "زمونږ د پاره" هغه مصیبت اوچتولې شو کوم چې هغه په خپل ځان اوچت کړو. هغه زمونږ گناهونه داسې اوچت کړل چې بل چا هغه نه شو اوچتولای. هغه زمونږ د پاره فدیو ورکړه او مصیبت یې وزغملو. صادق ستاسو د گناهونو د خاطر ه یو ځل همیشه د پاره مړ شو. د گناه کارو د پاره چې مالک عیسیٰ مسیح کوم تکلیف وزغملو هغه تکلیف بل هیڅوک هم نه شی وزغملای.

د هغه بې مثاله تکلیفونه گناه کارو له معافی ورکوی او پس د هغې نه هغوی صادق کوی او بیا د هغوی نه داسې خلق جوړوی څوک چې د مالک عیسیٰ مسیح په شان عملونه کوی. هغوی د هغه په شان معافی خو نه شی ورکولای خو د هغه په شان خلقو سره مینه لرلای شی. او هغوی د مالک عیسیٰ مسیح په شان د تکلیف په وخت هم نورو سره ښه کوی. او د مالک عیسیٰ مسیح په شان د بدۍ په بدل کښې بد نه خوښوی. عاجز او نرم مزاجه جوړیدو کښې د هغه په شان وی. په صبر کښې د هغه په شان وی. خادم جوړیدو کښې د هغه په شان. مالک عیسیٰ مسیح زمونږ په خاطر ډیر لوی مصیبت اوچت کړو د پاره د دې چې کله مونږ مینه لرلو نو مونږ دې هم د هغه سره مصیبت برداشت کړو.

د مالک عیسیٰ مسیح رسول حضرت پولوس رسول وویل چې د هغه دا لوی خواهش دے چې مونږ دې اول مالک عیسیٰ سره په صداقت کښې شریک شو کوم چې ایمان سره

مونږ ته ملاویرې، او پس له هغې دې مونږ د هغه سره په خدمت او په مصیبتونو کښې هم شامل شو. "او په هغه (مالک عیسیٰ) کښې وموندلې شم، نه چې د خپل صداقت سره چې د شریعت په وسیله د ښه بلکې د هغه صداقت په وسیله کوم چې په مسیح د ایمان د راوړلو په وسیله د ښه... هغه سره په غمونو کښې شریک شم او د هغه په مرگ کښې د هغه په شان شم" (فیلیپیان ۳: ۹، ۱۰). صداقت اولنې قدم د ښه او دا مونږ د دې جوگه کوی چې مونږ د مالک عیسیٰ مسیح په نقش قدم باندې لاړ شو. زمونږ صداقت مونږ د مالک عیسیٰ مسیح د زغم جوگه کوی چې مونږ د هغه په خدمت کښې تکلیف وزغمو. کله چې مونږ د نورو د پاره مصیبت برداشت کوو نو دې سره مونږ د خدای پاک غصه یخوو. او دا مونږ ته دا ښودنه کوی چې څنگه مالک عیسیٰ مسیح د خدای پاک غصه یخه کړې وه. دې سره خلق د مالک عیسیٰ طرف ته را اوړی.

کله چې بائبل مقدس مونږ ته وایی چې مونږ "..... د غوره شوو د خاطرې دا هر څه په ځان تیروو د دې د پاره چې هغوی هم د هغه خلاصون چې د مسیح عیسیٰ په وسیله د ښه ابدی جلال خاوندان شی" (دویم تیموتیوس ۲: ۱۰). نو د دې مطلب دا د ښه چې کله مونږ د مالک عیسیٰ مسیح په نقش قدم باندې ځو نو دې سره مونږ د خلقو توجو د هغه طرف ته راولو څوک چې واحد نجات یعنی خلاصونکې د ښه. کله چې مونږ مصیبت زغمو نو دا اهمیت لری، خو خلاصون صرف مالک عیسیٰ مسیح ورکولای شی. نو راځئ چې د هغه د مینې پیروی وکړو، او د هغه ځای دې وانه ځلو.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولئ کیدو د پاره راغلو: ۳۸

د سولئ اوچتوونکو خلقو جماعت جوړولو د پاره

"که څوک زما مريدی خونبوی نو هغه دې خپل خواهشات شاته
وغورزوي او هره ورځ دې هغه خپله سولئ پورته کوي او په ما پسې دې
راځي" (لوقا ۹: ۲۳).

"داسې سره زما لائق نه د څوک چې خپله سولئ نه پورته کوي او
زما په قدم نه ځي" (متی ۱۰: ۳۸).

مالک عیسیٰ مسیح د دې د پاره مړ شو چې ځان سره نور خلق د سفر د پاره تیار کړي
څوک چې به د هغه سره یو ځای د کپړئ په لار لاړ شي. کپړئ د هغه غرنوم د په کوم غر
چې مالک عیسیٰ په سولئ شوی وو. هغه ته ښه معلومه وه چې د هغه ژوند به یو ورځ هغه
دې ځای پورې رارسوي. په حقیقت کښې "هغه بیت المقدس ته په پخه اراده مخه وکړه"
(لوقا ۹: ۵۱). مرگ د هغه مقصد وو او یو څیز هم داسې نه وو چې د هغه د دې مقصد په
لار کښې خنډ جوړ شي. هغه ته دا معلومه وه چې مرگ به په کوم ځای کښې او په کوم وخت
باندې هغه له راځي. کله چې هغه بیت المقدس ته په پخه اراده مخه وکړه نو په لاره کښې چا
ورله خبرداره ورکړو چې د هیروديس بادشاه له اړخ نه د هغه ژوند ته خطر ده. خو هغه دا
خیال دې وئیلو سره رد کړو چې هیروديس د مالک خدای په منصوبه کښې هیڅ کله خنډ نه
شي جوړیدي. "لاړ شي او هغه لومې ته ووايي چې واړه! نن او صبا به زه پیریان وباسم
او د روغولو کار به کوم او په دریمه ورځ به خپل کمال ته ورسیم" (لوقا ۱۳: ۳۲). هر څه د
خدای پاک د منصوبې په مطابق مخ په وړاندې روان وو. او کله چې د انجام مقرر شوی
وخت رانژې شو نو د سولئ کیدو نه یو ورځ مخکښې د شپې چې کله گڼه راغله او هغه یې
وښولو نو هغه هغوی ته وویل چې ،

"دا هر څه هم ځکه وشول چې هغه څه رښتیا ثابت شی کوم چې نبیانو لیکلی دی"
(متی ۲۲: ۵۲).

په یو لحاظ خو د کپړۍ لاره هغه مقام دے چرته چې هر یو کس مالک عیسیٰ مسیح سره ملاقات کوی. دا رښتیا دی چې مالک عیسیٰ مسیح په دې لار باندې لاړو او په مرگ باندې او په قبر باندې یې فتح ومونده. او اوس پاس په آسمان کښې تر دوباره راتلو پورې بادشاهی کوی. خو کله چې عیسیٰ مسیح نن د چا سره ملاقات کوی نو دا ملاقات همیشه د کپړۍ په لاره باندې وی، یعنی د سولې په لار باندې. د کپړۍ په لار باندې چې هغه چا سره هم ملاوېږي نو هغوی ته دا خبرې کوی "... که څوک زما مریدی خوښوی نو هغه دې خپل خواهشات شاته وغورزوی او هره ورځ دې هغه خپله سولې پورته کوی او په ما پسې دې راځي" (لوقا ۹: ۲۳). مالک عیسیٰ مسیح د دې مقصد د پاره په سولې باندې ځوړند کړے شو چې نورو خلقو ته دعوت ورکړي چې د هغه پیروی وکړي.

د دې وجه دا نه ده چې مالک عیسیٰ مسیح له نن بیا مړ کیدل پکار دی، بلکه مونږ له مړه کیدل پکار دی. کله چې هغه مونږ له حکم راکوی چې خپله سولې اوچته کړي نو په حقیقت هغه مونږ ته دا وایی چې مونږ راشو او خپل ځان قربان کړو. سولې د سزا ورکولو د پاره یوه ویرونکې طریقه وه. د مالک عیسیٰ مسیح په دور کښې خو سولې د یو کالی په طور باندې اچول د تصور کولو نه هم بهر خبره وه. دا کول لکه داسې وو چې په خپله غاړه کښې د بجلۍ کرسۍ اچول (electric chair) کوم ځای چې قاتلانو ته سزا ورکړے کیږي، یا په غاړه کښې د پانسۍ اچولو په شان وی. د هغه دې خبرو به ضرور د خلقو زړه یروله وی "داسې سرے زما لائق نه دے څوک چې خپله سولې نه پورته کوی او زما په قدم نه ځي" (متی ۱۰: ۳۸).

دا خبرې نن مونږ له په سنجیدگۍ سره په خپل ژوندون کښې استعمالول پکار دی. زما د پاره د دې خبرو مطلب دا دے چې کله زه د خپل خدای پاک او د خلاصوونکي په طور باندې د مالک عیسیٰ مسیح پیروی کوم نو دا لار می ده چې زما زوړ فطرت او خود غرضی په سولې شی. ما له پکار دی چې زه هره ورځ د گناه د پاره مړ شم او د خدای پاک د پاره خپل ژوند تیر کړم. د ژوندون لار هم دا ده. "... هم دغه شان تاسو خپل ځانونه د گناه د پاره مړه

وگڼې او د عیسیٰ مسیح سره په شاملیدو کښې د خدای په نزد ژوندی یی " (روميان ۲: ۱۱).

خو د کپړۍ په لار باندې د سفر ملگری جوړیدو مطلب د دې نه ډیر زیات ژور دے. او هغه دا دے چې مالک عیسیٰ مسیح مړ شو د پاره د دې چې مونږ د هغه سپکاوي په خپل ځان باندې اخستلو د پاره راضی شو. "ځکه خو عیسیٰ... د بنار د دروازې نه بهر تکلیف وزغملو. نور اخی چې د هغه په سپکاوي کښې شریک شو او خیمه گاه نه بهر هغه له لار شو" (عبرانیان ۱۳: ۱۲، ۱۳). خو صرف سپکاوے زغمل کافی نه دی. که چېرې ضرورت را پېښ شی نو مونږ له خپل ځان ورکولو نه هم انکار کول نه دی پکار. کتاب مقدس د مالک عیسیٰ مسیح د ځنې پیروکارو داسې تصویر ښودلے دے چې: "هغه د گپوړی د وینې په وسیله او د گواهي د کلام په وجه غالب شول، او خپل ځان یې هم عزیز ونه گڼلو تر دې چې مرگ یې هم قبول کړو" (مکاشفه ۱۲: ۱۱). حالانکې د خدای پاک گپوړی خپله وینه توی کړه د پاره د دې چې مونږ د هغه په وینې توکل وکړو او په شیطان بریالی شو او که ضرورت راپېښ شی نو خپله وینه دې هم توی کړو. مالک عیسیٰ مسیح مونږ ته دعوت راکوی چې مونږ د کپړۍ په لار باندې روان شو. دا یو سخت او مناسب ژوند دے. راخی چې په دې لار باندې تلل شروع کړو.

۳۹ مالک عيسى 'مسيح ولي دې دنيا ته د سولې کيدو د پاره راغلو:

مونږ له د مرگ د ويرې نه د خلاصون د پاره

" بيا لکه چې د هغه بچي انسانان دي، دغه شان عيسى هم انسان شو د
دې د پاره چې د مرگ په وسيله هغه څوک چې په مرگ يې قدرت
حاصل وو، يعنې ابليس، تباہ کړي، او څوک چې ټول عمر د مرگ د
ويرې په غلامۍ کښې گرفتار وو، هغوی خلاص کړي"
(عبرانيان ۲: ۱۴، ۱۵)

مالک عيسى 'مسيح شيطان ته قاتل وئيلي دي " هغه د اوله سره قاتل وو او په
حقيقت کښې پاتې نه شو او نه په کښې څه حقيقت شته هغه دروغژن د دې او پلار د
دروغو د دې (يوحنا ۸ : ۴۴). د شيطان د خوښې کار قتل کول نه دي بلکه دا د دې چې په
انسان باندې لعنت راولي او هغه د سزا حق دار کړي. په اصل کښې هغه دې خبرې ته زيات
اهميت ورکوي چې د هغه پيروکار لوی او د خوشحالي نه ډک ژوندون تير کړي ، او د
پاکانو مصيبتونو پورې خداگانې وکړي او د دوزخ وironکې حقيقت ترې نه پټ وساتلې
شي.

د شيطان دومره طاقت نشته د دې چې انسان لعنتی کړي او يا هغه ته سزا ورکړي،
بلکه دا څيزونه په هغه گناهونو کښې موجود دي د څه په حقله چې هغه ښودنه کوي او په
هغه دروغو کښې موجود دي کوم چې هغه وائي. صرف يو څيز خلقو له د مرگ سزا ورکوي
او هغه څيز گناه ده کومه چې نه وي بخښلې شوې. کوډې جادو، دم درود، ساخت تعويذ،
مړو روحونو سره خبرې اترې، زيارتونه منل وغيره، دا ټول څيزونه يو کس هم دوزخ ته نه
شي بوتلې. خو دا ټول څيزونه د شيطان د طرف نه اشارې او علامتونه دي. هغه سره يوه
خطرناکه وسله ده په هغه وسله باندې هغه مونږ له د هوکه راکوي. د هغه خاص دروغ دا دي
چې هغه زمونږ په زړه کښې خپل ځان له د جلال ورکولو خيال اچوي او غواړي چې مونږ

مالک عیسیٰ مسیح له جلال وړ نه کړو هغه صداقت باندې ګناه له ترجیح ورکول غواړي. که چرې د هغه د لاس نه دا وسله واخستلې شی نو بیا هغه ته به په ابدی مرگ باندې قدرت حاصل نه وو.

هم دې کار کولو د پاره مالک عیسیٰ مسیح دې دنیا ته راغلو یعنی د شیطان نه دې وسلې اخستلو د پاره. داسې کولو د پاره هغه زموږ ګناهونه په خپل ځان باندې واخستل او زموږ د ګناهونو سزا یې تیره کړه. د دې نه پس بیا شیطان سره دا اختیار نه وو چې هغه ګناهونه زموږ خلاف استعمال کړي. آیا هغه موږ پورې خدا کولې شی؟ او جی. آیا هغه موږ پورې ټوکې کولې شی؟ او جی. آیا هغه موږ له د لعنت او یا د مرگ سزا راکولې شی؟ نه. مالک عیسیٰ مسیح زموږ په ځای لعنت اوچت کړې دے. که شیطان یو لاک ځله هم کوشش وکړي، خو هغه موږ نه شی تبا کولو. د خدای پاک غضب زموږ نه لرې کړې شوې دے. د هغه رحم زموږ ډال دے. او زموږ مخالف شیطان هیڅ کله کامیابیدې نه شی.

د خلاصون منصوبې پوره کولو د پاره مالک عیسیٰ مسیح په انساني وجود کښې دې دنیا ته راغلو ځکه چې د دې نه علاوه هغه په سولې کیدې نه شو. د خدای پاک د زوی مرگ هغه هستی تبا کولو شوه کومې ته چې په مرگ باندې قدرت حاصل وو. حالانکه بائبل مقدس موږ ته ښودنه کوي چې ، " بیا لکه چې د هغه بچی انسانان دی ، (انساني فطرت لرونکی دی) دغه شان عیسیٰ هم انسان شو د دې د پاره چې د مرگ په وسیله هغه څوک چې په مرگ یې قدرت حاصل وو ، یعنی ابلیس ، تبا کړي " (عبرانيان ۲ : ۱۴). کله چې مالک عیسیٰ مسیح زموږ د ګناهونو د پاره مړ شو نو هغه د شیطان د لاس نه هغه خطر ناکه وسله واخستله ، یعنی نه بخښلې شوې ګناه.

داسې کولو کښې د مالک عیسیٰ مسیح مقصد دا وو چې موږ د مرگ د ويرې نه آزاد کړي. هغه خپل ځان قربان کړو د هغه ټولو کسانو د پاره " څوک چې ټول عمر د مرگ د ويرې په غلامۍ کښې گرفتار وو ، هغوی خلاص کړي " (عبرانيان ۲ : ۱۵). د مرگ ویره موږ غلامان جوړوي. دا زموږ په زړه کښې ویره پیدا کوي او موږ نه بې وقوفان جوړوي. مالک عیسیٰ مسیح موږ له آزادۍ راکولو د پاره مړ شو. د مینې په وجه خپل ځان قربانولو سره

هغه د مرگ ويره تباه او برباده كړه، نو هم په دې وجه اوس ټول خنډونه ختم شول. مونږ اوس آزاد يو چې د مالک عيسى مسيح په شان مينه ولرو عن تر دې پورې كه دې د پاره مونږ له خپل ځان هم قربانول وي.

شیطان زموږ وجود خو مړ کولې شی، خو هغه زموږ روح نه شی مړ کولې. ځکه چې زموږ روح په مالک عيسى مسيح کښې محفوظ دے. عن تر دې پورې چې هغه به زموږ فانی بدن دوباره را ژوندۍ کړي. " . . . چا چې عيسى د مړو نه ژوندۍ کړۍ دے، هغه به ستاسو دې فانی وجودونو ته هم نوۍ ژوند ورکړي، د هغه د روح په وسيله چې په تاسو کښې اوسي " (روميان ۸ : ۱۱). مونږ د ټولو خلقو نه زيات آزاد يو. او په کتاب مقدس زموږ د آزادۍ مقصد دا دے چې : " . . . تاسو د آزادۍ د پاره رابللې شوي يئ، خو دا آزادۍ خپل جسماني شوقونو د پاره مه استعمالوي بلکه د مينې سره د يو بل خدمت کوي " (گلتیان ۵ : ۱۳).

مالک عیسیٰ 'مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۴۰

زمونږ د مرگ نه پس سمدستی مونږ

د خپل ځان سره په رفاقت کښې شاملولو د پاره

"اوهغه (مالک عیسیٰ) زمونږ د خاطر هڅه مړ شو چې که مونږ

بیدار یو یا که اوده، ټول د هغه سره ژوند تیر کړو"

(اول تسالونیکیان ۵: ۱۰).

"ځکه چې ژوند مې پاتې کیدل زما د پاره مسیح د مې او مړ کیدل ګټه.

.. زه په دواړه طرفه نښتې يم. زړه خو مې دا غواړي چې رخصت شم او

مسیح ته لږ شم ځکه چې دا ډیر زیات غوره د مې

(فیلیپیان ۱: ۲۱، ۲۳).

"غرض دا چې زمونږ تسلی ده چې مونږ د وجود غوندې کور به پرېږدو

او د مالک سره اوسیدل زیات خوښوو"

(دویم کورنتیان ۵: ۸).

کتاب مقدس زمونږ د بدن په باره کښې خراب خیال نه لری. عیسائیت د زور یونانی مذهبونو په شان نه د مې کومو چې به بدن یو بوج ګڼلو او د خپل ځان نه خلاصیدل به یې غوره ګڼل. نه، مرگ زمونږ دښمن د مې. او کله چې زمونږ بدن مې شی نو بیا مونږ نه یو قیمتی خیز ورک شی. مالک عیسیٰ 'مسیح زمونږ د بدن مخالفت نه کوی. د دې په باره کښې کتاب مقدس مونږ ته وائی چې ".... ولې بدن د حرامکاری د پاره نه د مې بلکه د

مالک د پاره دے. او مالک د بدن د پاره دے. . . . " (اول کورنتیان ۲ : ۱۳). دا بیان خومره ښکله دے چې "مالک د بدن د پاره" دے !

خو مونږ له دا بلکل نه دی وئیل پکار چې د بدن نه علاوه به زمونږ یا زمونږ د ژوند اهمیت ختم شی. کتاب مقدس مونږ ته دا تعلیم نه راکوی. مالک عیسیٰ مسیح نه صرف زمونږ د بدن د خلاصون د پاره مړ شو، بلکه د دې د پاره هم مړ شو چې زمونږ روح د خپل روح سره مضبوط وتړی چې د بدن نه بغیر به هم د هغه سره یو ځای ژوند تیروو. مرگ او ژوند، د ایماندار د پاره دواړه د آرام او د سکون ځایونه دی، مالک عیسیٰ مسیح د دې د پاره مړ شو چې مونږ د دې امید نه مزه واخلو.

یو طرف ته خو کتاب مقدس مونږ ته د مرگ په صورت کښې د وجود د ورکیدو په باره کښې وائی او دا روح لکه د برېښه والی په طور باندې پیش کوی چې : " ځکه چې په دې خیمه (بدن) کښې په اوسیدو مونږ د بوج د زوره په زیبرگو یو د دې د پاره نه چې مونږ دا جامه ویستل غواړو بلکه په دې باندې بله اغوستل غواړو " (دویم کورنتیان ۵ : ۴). د دې حوالې په مطابق مونږ دا غواړو چې قبر ته تلو نه بغیر مونږ ته سمدستی ژوند شوه بدن ملاؤ شی. خو د دې هر څه تجربه به هغه خلق کوی څوک چې به د مالک عیسیٰ مسیح د راتگ په وخت ژوندی کیږی.

او بل طرف ته کتاب مقدس د هغه مینځنی وخت د پاره خوشحالی کوی کوم کښې چې به زمونږ بدنونه په قبر کښې وی او زمونږ روحونه به په آسمان کښې وی. دا زمونږ آخری جلالی حالت نه دے خو بیا هم ډیر ښکله حالت دے. پاک کلام کښې لیکلے شوی دی چې ، " ځکه چې ژوند په پاتې کیدل زما د پاره مسیح دے او مړ کیدل گټه " (فیلیپیان ۱ : ۲۱). " گټه " او جی ، د بدن نقصان، خو دا صرف د لږې مودې د پاره . په یو لحاظ لکه " بې جامو " بهر حال د ټولو نه غټه خبره دا ده چې گټه! خو ولې؟ ځکه چې د یو عیسائی د پاره د مرگ مطلب دے مالک عیسیٰ مسیح سره ملاویدل، لکه څنگه چې حضرت پولوس رسول وائی چې " . . . زړه خو مې دا غواړی چې رخصت شم او مسیح ته لاړ شم ځکه چې دا ډیر زیات غوره دے " (فیلیپیان ۱ : ۲۳).

"دا ډیر زیات غوره دے! خو دا اوس په هر یو لحاظ باندې ښه نه دے. او دا هر څه به هله سر ته رسی کله چې زمونږ وجود د جلال نه ډک او تکړه د قبر نه ژوند راپورته کړے شی. خو فی الحال "دا ډیر زیات غوره دے" مونږ به مالک عیسیٰ مسیح سره بې حده نزدې اوسیږو او د دې په باره کښې اولنو عیسایانو ووئیل چې "..... مونږ د وجود غوندې کور به پرېږدو او د مالک سره اوسیدل زیات خوښو " (دویم کورنتیان ۵ : ۸). په مالک عیسیٰ مسیح باندې چې څوک ایمان لری د هغوی بدن د مرگ نه پس نه ختمیږی، بلکه مونږ مالک عیسیٰ له لار شو. او بیا مونږ د مالک په "وطن کښې" یو. "دا ډیر زیات غوره دے". دا "گټه" ده.

په هغه وجوهاتو کښې یوه اهم وجه دا هم وه د څه د پاره چې مالک عیسیٰ مسیح مصیبتونه وزغمل. "او هغه (مالک عیسیٰ) زمونږ د خاطره ځکه مړ شو چې که مونږ بیدار یو یا که اوده، ټول د هغه سره ژوند تیر کړو " (اول تسالونیکیان ۵ : ۱۰). د ایماندار وجود خو په قبر کښې اوده وی، خو روح په آسمان کښې د هغه سره یو ځای اوسیږی. دا زمونږ آخری امید نه دے. یوه ورځ به زمونږ بدن دوباره د قبر نه ژوند راولیستلے شی. خود دې نه وړاندې د مالک عیسیٰ سره تعلق لرل دومره قیمتی دی چې په لفظونو کښې یې بیان ممکن نه دے.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۴۱

د مړو نه زمونږ د دوباره ژوندون يقينی جوړولو د پاره

"نوکه چرې مونږ د هغه (مالک عیسیٰ) په مرگ کښې ورسره شامل شو نو دغه شان به د هغه په بیا ژوندی کیدو کښې هم یو"
(روميان ۲: ۵).

"که چرې د خدای روح په تاسو کښې اوسې نو بیا خدای چا چې عیسیٰ د مړو نه ژوندی کړی دے، به ستاسو دې فانی وجودونو ته هم نوم ژوند ورکړی، د هغه د روح په وسیله چې په تاسو کښې اوسې"
(روميان ۸: ۱۱).

"دا خبرې رښتیا دی چې: که مونږ د هغه سره مړه شو نو د هغه سره ژوندی هم شو" (دويم تیموتيوس ۲: ۱۱).

د مرگ کنجیانی د مالک عیسیٰ مسیح په قبر کښې خورنډې کړې شوې وې. قبر ته د تلو نه بغیر هغه ډیرې معجزې کولې شوې، لکه چې دوه سړی یې ژوندی کړل او د دولسو کالو جینې راژوندی کول. خو هغوی له دوباره مړکیدل وو (مرقوس ۵: ۴۱، ۴۲. لوقا ۷: ۱۴، ۱۵. یوحنا ۱۱: ۴۳، ۴۴). که چرې هغه څوک د ننه مړ کیدو د پاره را ژوندی کول، نو بیا به مالک عیسیٰ مسیح د هغوی د پاره مړ کیدو. هغه له پکار وو چې هغه کنجیانی اخستلو د پاره په قبر کښې ښخ شی او د دننه نه د مرگ دروازه خلاصه کړی.

د مالک عیسیٰ مسیح د قبر نه راژوندی کیدل بخښنه او د دې ثبوت دے چې د هغه مرگ د خلقو د گناهونو ختمولو د پاره وو او د خدای پاک د غضب یخولو د پاره وو او هغه

په مڪمل توگه باندې په دې كښې كامياب شو. دا خبره تاسو په دې لفظونو" په دغه وجه" كښې ليدلې شئ. مالک عيسى' مسيح " خپل ځان يې عاجز كړو او دومره تابعدار شو چې مرگ، بلكه د سولې مرگ يې وزغملو. " په دغه وجه " خو خدائى هم هغه ډير سربلند كړو " (فيلپيان ۲ : ۸ ، ۹). د خدائى زوى په سولې باندې چغې سره ووئيل " پوره شو " (يوحنا ۱۹ : ۲۳). او زوى ژوند كولو نه پس خدائى پاك وفرمائيل چې " بې شكه هر څه پوره شول " د مالک عيسى' مسيح مرگ زمونږ د گناهونو فديېه وركړه او د صداقت بنياد يې زمونږ د پاره كيښودو. او د خدائى پاك د انصاف عظيمه تقاضه يې سر ته ورسوله.

قبر كښې دننه مالک عيسى' مسيح ته قدرت او حق وركړې شو چې هغه د مرگ كنجيانې تر لاسه كړي او هغه ټولو كسانو د پاره دروازه كولاو كړي څوك چې په هغه باندې ايمان راوړي. د گناهونو قيمت ادا كړې شوې دى، د صداقت بنياد ايښودى شوې دى، او د خدائى پاك د انصاف تقاضه پوره كړې شوې ده نو اوس يو څيز هم مالک عيسى' مسيح او د هغه خلق په قبر كښې نه شى ايسارولې. هم په دې وجه باندې مالک عيسى' مسيح په چغې سره وائى چې " او القيوم، زه مړ وم خو اوس تل تر تله ژوندى يم او د مرگ او د عالم ارواح كنجيانې ما سره دى " (مكاشفه ۱ : ۸).

بائبل مقدس د دې حقيقت اعلان كوى چې د مالک عيسى' مسيح د ملكيت جوړېدو مطلب دا دى چې مونږ به هم د هغه سره په قبرونو كښې ژوندى كړې شو. " نو كه چرې مونږ د هغه (مالک عيسى') په مرگ كښې ورسره شامل شو نو دغه شان به د هغه په بيا ژوندى كيدو كښې هم يو " (روميان ۶ : ۵). " ځكه چې مونږ ته دا يقين دى چې عيسى' چې مړ شو او بيا ژوندى شو، نو دغه شان به خدائى هغه څوك هم چې د عيسى' په ايمان كښې مړ شوى دى، د عيسى' په وسيله د هغه سره راولى " (اول تسالونيكيان ۴ : ۱۴). " خدائى مالک هم بيا ژوندى كړو او مونږ به هم په خپل قدرت بيا ژوندى كړى " (اول كورنتيان ۶ : ۱۴).

د مالک عيسى' مسيح د مرگ او زمونږ د بيا راژوندى كيدو تر مينځه دا تعلق دى: " د مرگ لښه گناه ده او گناه د شريعت نه خپل طاقت بيا مومى " (اول كورنتيان ۱۵ : ۵۶).

مطلب يې دا دے چې مونږ ټولو گناه وکړه او شريعت داسې گناه گارو له د مرگ سزا ورکوى. خو په حواله کښې وړاندې ليکلې شوى دى چې "خو د خدائ شکر دے چې هغه مونږ ته د مالک عيسى' مسيح په وسيله فتح راکوى." (آيت نمبر ۵۷). په دې حواله کښې د مالک عيسى' مسيح ژوند او مرگ د شريعت ټولې تقاضې پوره کړې. هم په دې وجه باندې زمونږ گناهونه معاف کړے شول. هم په دې وجه باندې د گناه لښه وويستلے شوه. نو هم په دې وجه څوک چې په مالک عيسى' مسيح باندې ايمان راوړي نو هغوى ته به د ابدى مرگ سزا ملاؤ نه شى بلکه هغوى به "په غير فاني حالت کښې راژوندى شى نو هغه قول به پوره شى چې ليکلې شوى دى چې: (د مرگ ختم کړے شو فتح وکړے شوه)) (اول کورنتيان ۱۵ : ۵۲، ۵۴). په حيرانتيا سره مالک عيسى' مسيح له راشي. هغه تاسو له دعوت درکوى : " زه قيامت يم او زه ژوندون يم. که څوک په ما ايمان لري که هغه مړ هم شى نو هغه به بيا ژوند موى " (يوحنا ۱۱ : ۲۵).

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۴۲

حکومتونه او د اختیار خلق بی وسلې کولو د پاره

"هر څه چې مونږ د شریعت د حکمونو په خلاف قصورونه کړي وو، هغه په یوه روزنا مچه کښې لیکلې شوی وو، هغه هغه د روزنامچې لیک په خپله وران کړو، یعنې هغه یې په سولې ټک وهلو، او زموږ د مخې نه یې لرې کړلو. او هغه شان هغه د حکومتونو او د اختیار د خاوندانو وسلې واخستلې، یعنې د سولې په سبب هغوی له د ماتې ورکولو سره یې د ټولو په مخکښې ماتې خوړلې دښمنان څرگند کړل"

(کولوسیایان ۲: ۱۴، ۱۵).

"او د خدای زوی له ازل نه ځکه ښکاره شو چې د ابلیس کارونه برباد کړي" (اول یوحنا ۳: ۸).

په کلام مقدس کښې "د حکومتونو او د اختیار" دا لفظونه د انسانانو د حکومت حواله هم ورکوي. خو کله چې مونږ په کتاب مقدس کښې لولو چې مالک عیسیٰ مسیح په سولې باندې "د حکومتونو او د اختیار د خاوندانو وسلې واخستلې، یعنې د سولې په سبب هغوی له د ماتې ورکولو سره یې د ټولو په مخکښې ماتې خوړلې دښمنان څرگند کړل" نو مونږ له د شیطاني قوتونو په باره کښې سوچ کول پکار دی کوم قوتونه چې دنیا ته نقصان ورکوي. د دې شیطاني قوتونو په باره کښې چې د ټولو نه واضحه بیان د هغه د افسیانو په کتاب کښې ۲: ۱۲ آیت د م. په دې آیت کښې لیکلې شوی دی چې عیسایانو له "د انسان خلاف جنگ نه د م پکار، بلکه د فساد د هغه روحانی لښکرو چې په آسمانی

ځايونو کښې دى، د حکومت د خاوندانو، د اختيار لرونکو او د دې دنيا د تيارې د حاکمانو خلاف پکار دے .

شیطان ته درې ځله د دنيا حاکم ۱ سردار وئيلې شوی دے. کله چې مالک عیسیٰ مسیح د خپل ژوند آخری وخت له ورتلو نو هغه ووئیل چې ، " اوس د دې دنيا د پاره د عدالت وخت دے او د دې دنيا سردار به بهر وويستلې شی " (یوحنا ۱۲ : ۳۱). د مالک عیسیٰ مسیح مرگ د دې دنيا د سردار يعنی د شیطان د پاره آخری شکست وو. او کله چې ابلیس ماتې وخوړو نو هغه سره هغه ټولو فرښتنو هم ماتې وخوړو کومې چې د شیطان سره راغورځولې شوې وې. مالک عیسیٰ مسیح خپل ځان قربان کړو او په شیطان باندې غالب راغلو.

دا نۀ ده چې گڼې د هغوئ وجود ختم شو. مونږ له خو اوس هم د هغه سره د کشتۍ کولو حاجت راپيښېږي. خو هغوئ ناکامه شوی دښمنان دی. مونږ ته معلومه ده چې مونږ په هغوئ باندې فتح موندونکي یو، داسې ښکاری چې د یوې لويې اژدها سر چې چڅنۍ شوې دے او اوس هغه خپلې آخری سلگۍ اخلي. جنگ گټلې شوې دے. خو مونږ له اختیاط کول پکار دی ځکه چې هغه اوس هم مونږ له نقصان راکولې شی.

د مالک عیسیٰ مسیح د مرگ په وسیله خدای پاک " هر څه چې مونږ د شریعت د حکمونو په خلاف قصورونه کړي وو، هغه په یوه روزنامچه کښې لیکلې شوی وو، هغه هغه د روزنامچې لیک په خپله وران کړو " (کولوسیان ۲ : ۱۴ ؛ وگورئ ۷ باب). " هغه د حکومتونو او د اختيار د خاوندانو وسلې واخستلې، يعنې د سولې په سبب هغوئ له د ماتې ورکولو سره یې د ټولو په مخکښې ماتې خوړلې دښمنان څرگند کړل ". د دې حوالې په مطابق اوس د خدای پاک شریعت مونږ قصورواړه نۀ گڼي، ځکه چې مالک عیسیٰ مسیح زموږ قرض ورکړې دے، نو بیا مونږ باندې د دې الزام لگولو د پاره شیطان سره څه بنیاد نشته دے.

د مالک عیسیٰ مسیح نه وړاندې د خدای پاک خلق مجرمول د شیطان د ټولو نه لوی کار وو. د " شیطان " د ټکۍ مطلب دا دے چې " مخالفت کوونکې یا د الزام لگولو والا. خو

د یوحنا رسول دې بیان ته لږ غوږ کېږدئ چې د مالک عیسیٰ مسیح د مرګ نه پس څه وشول: " بیا ما په آسمان کېنې یو اوچت آواز په دې شان واوریدو چې اوس خلاصون او قدرت او زموږ د خدای بادشاهی راغلې ده او د هغه د مسیح اختیار، ځکه چې زموږ په وروڼو الزام لګوونکې چې شپه او ورځ زموږ د خدای په مخکېنې پرې الزام لګوی، له آسمان نه گذار کړې شوي دي " (مکاشفه ۱۲ : ۱۰). دې ته ویلې شی د اختیار خاوندانو له او حکومت له ماتې ورکول او هغوی لاندې راغورځول.

کوم ایمانداران چې مالک عیسیٰ مسیح سره یو والې لری نو هم د دې یو والی په وجه په هغوی باندې هیڅ الزام قایم پاتې کیدلې نه شی. " څوک د خدای په غوره کسانو باندې الزام لګولې شی؟ چې خدای په خپله دوئ صادقوی " (رومیان ۸ : ۳۳). اوس خو نه انسان او نه شیطان په ایماندارانو باندې الزام لګولې شی. اوس خو دا قانونی کاروائی سر ته رسیدلې ده. مالک عیسیٰ مسیح زموږ د صداقت نڅښه ده. چا چې به په موږ باندې الزامونه لګولو اوس هغه په خپله شکست خوړلې دي. او که چېرې هغه په آسمان کېنې د خپلې ځلې پرانستو کوشش وکړی نو شرم به د هغه ځله بنده کړی. آها، په دې دنیا کېنې د مالک عیسیٰ مسیح خدمت کولو کېنې او د خلقو سره مینه لرلو کېنې موږ له څومره د آزادۍ ضرورت دي! کوم خلق چې په مالک عیسیٰ مسیح کېنې دی اوس په هغوی باندې هیڅ الزام نشته دي. نو بیا راځئ چې د شیطان هر یو آزمینبت رد کړو. د هغه وعدې دروغزني دي او د هغه طاقت بې کاره کړې شوي دي.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو: ۴۳

د پاره د دې چې د انجيل په وسيله
د خدای پاک قدرت ډیر په ښه انداز سره کار وکړي

" ځکه چې د سولې پیغام د هلاکیدونکو په نږدې ووقوفی ده خو زموږ
د نجات موندونکو په نږدې
د خدای قدرت د مے
(اول کورنتیان ۱ : ۱۸).

" زه له زیری نه نه شرمیږم
ولې چې د هر چا د پاره چې ایمان راوړي دا
د خلاصون د پاره د خدای قوت د مے، ورومبې د یهودیانو
د پاره بیا د غیر یهودیانو د پاره" (رومیان ۱ : ۱۶).

په یونانی ژبه کښې د "انجيل" د ټکي مطلب د مے "زیر مے". په یو لحاظ باندې خودا
یو خبر د مے. خبر د هغه (حکم) امر چې څه اهم کار شو د مے. زیر مے د دې خبرې اعلان
د مے چې څه کار شو د مے کوم چې به د خلقو د خوشحالي سبب گرځي. انجيل شریف یو
غوره زیر مے د مے، ځکه چې څه هم دا بیانونی نو هغه ابن آدم د تل د پاره خوشحالولې شی.

انجيل شریف د مالک عیسیٰ مسیح د مرگ او د قیامت په باره کښې ښودنه کوي.
پولوس رسول د انجيل د زیری وضاحت څه په دې ډول باندې کوي:

" زه به تاسو ته هغه زیر مے دریاډوم... چې مسیح د کتاب مقدس په مطابق
زموږ د گناهونو د پاره مړ شو، او ښځ شو او د کتاب مقدس په مطابق

په دریمه ورځ بیا ژوند مې پاڅیدلو او بیا وروڼو ته چې د پنځو سوو نه زیات وو چې یو ځل ښکاره شو چې په هغوی کښې زیات کسان تر اوسه ژوندی دی . . . " (اول کورنتیان ۱۵ : ۱-۷) .

د انجيل خلاصه دا ده چې " مالک عیسی مسیح زمونږ د گناهونو د پاره مړ شو، او ښخ شو او د کتاب مقدس په مطابق په دریمه ورځ بیا ژوند مې پاڅیدلو او بیا وروڼو ته چې د پنځو سوو نه زیات وو چې یو ځل ښکاره شو چې په هغوی کښې زیات کسان تر اوسه ژوندی دی . " د پنځو سوو نه زیاتو گواهانو ته مالک عیسی مسیح په یو ځل څرگند شو په هغه کسانو کښې ځنې د حضرت پولوس په زمانه کښې هم ژوندی وو، او دا د دې خبرې څرگندونه کوی چې کتاب مقدس خومره زیات رښتینې کتاب د مې . پولوس رسول دا هر څه ځکه ولیکل چې که چېرې د دې خط لیکونکی په خپله د دې گواهانو سره ملاقات کول غواړي نو هغوی د هغه کسانو نه حقیقت معلومولی شي .

انجيل شریف مونږ ته د حقیقتونو په باره کښې خبر راکوی، او هغه حقیقتونه د دې قابل وو چې د هغې معلومات وشي . په زمکه باندې د مالک عیسی مرگ، او د هغه ښخیدل او د ښخیدو نه پس د بیا ژوندی کیدو گواهان موجود وو . د غم خبره دا ده چې ډیرو ته دا زیرې بې وقوفۍ ښکاری . پولوس رسول دا خبره په دې انداز باندې کوی "ځکه چې د سولې پیغام د هلاکیدونکو په نزد بې وقوفۍ ده خو زمونږ د نجات موندونکو په نزد د خدای قدرت د مې " (اول کورنتیان ۱ : ۱۸) . انجيل د خدای پاک هغه قدرت د مې چې د څه څرگندولو د پاره مالک عیسی مسیح مړ شو زیرې . . . د هر چا د پاره چې ایمان راوړي دا د خلاصون د پاره د خدای قوت د مې " (روميان ۱ : ۱۶) .

د مالک عیسی مسیح مرگ هر چا ته زیرې ولې نه ښکاری؟ دا خبره ضروري ده چې په دې د ایمان راوړلو نه وړاندې دا رښتینې او فائده مند قبول کړو . حالانکه دا سوال مینځ ته راځي چې ځنې خلق خو دا رښتیا او ښه گڼي او ځنې یې رښتیا نه گڼي، دا ولې؟ د دې سوال جواب د کورنتیانو په دویم خط کښې ۴ : ۴ آیت کښې ورکړې شوی د مې هغه به ایمان نه راوړي ځکه چې د دې بدې دنیا سردار یعنې شیطان د هغوی عقل پوند

کړې دې، د دې د پاره چې مسیح څوک چې د خدای په شکل دې، د هغه د جلال د زیری رڼا په هغوی ونه ځلېږي. "د دې نه علاوه د گناه نه د لېلی انسان فطرت مې دې او هغه روحاني صحیح حقیقت نه شی لیدلې. "خو د نفس بنده د خدای د روح خبرې نه قبلوی ځکه چې دا د هغه په نزد بې وقوفی ده" (اول کورنتیان ۲ : ۱۴).

که چرې څوک د انجيل شریف د حقیقت نه فائده اخستل غواړي نو هغه له اول پکار دی چې هغه خپل ړوند فطرت یعنې چې کوم شیطان هغه له ورکړې دې په هغې باندې د خدای پاک په قدرت سره غالب راشي. نو هم په دې وجه باندې کتاب مقدس وائی چې "څوک چې رابللې شوی دی . . . د هغوی په نزد مسیح د خدای قدرت او د خدای حکمت دې" (اول کورنتیان ۱ : ۲۴). دا "بلنه" زموږ د مې فطرت او زموږ په ژوند کښې د ابلیس د کارونو د ختمولو د پاره د خدای پاک د ترس نه ډک کار دې، د دې د پاره چې موږ مالک عیسی مسیح ته د رښتیني او رحم کوونکي ذات په طور باندې وگورو او په خپل ژوند کښې یې قبول کړو. دا ترس زموږ د پاره د مالک عیسی مسیح هغه تحفه ده کومه چې هغه د خپلې وینې سره په بیعه واخستله. دې ته غور وکړئ او دعا وغواړئ چې خدای پاک تاسو له د انجيل په لوستلو پوهه درکړي او دې سره سره دا توفیق هم درکړي چې دا د زړه نه قبول کړئ.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو ۴۴

د قومونو په مینځ کښې د جنگونو ختمولو د پاره

" ځکه چې هم هغه زمونږ صلح ده،

یعنې د یهودیانو او د غیر یهودیانو.

او د جدایۍ کوم دیوال چې په مینځ کښې وو،

هغه یې ونړوو، یعنې د شریعت هغه حکم چې د شریعت

په طور وو، یې منسوخ کړو چې خپل ځان کښې د دواړو نه یو نوم

انسان پیدا کړي او صلح راولي، او د خپلې سولې په وسیله

دښمنۍ ختمه کړي چې د هغې په وسیله دواړه په یو بدن

کښې شریک کړي او خدای سره یې یو کړي."

(افسیان ۲: ۱۴-۱۶).

لکه څنگه چې زمونږ په وخت کښې د نسلونو، خیلونو او قبیلو تر مینځه دښمنۍ او نفرت وی نو دغه شان د نوې لوظ نامې په دور کښې د یهودیانو او د غیر یهودیانو تر مینځه دښمنۍ موجوده وه. دې دواړو ډلو به د یو بل سره کینه لرله، او زړونه یې د یو بل د پاره د نفرت نه ډک وو. او د دې دښمنۍ یو مثال هغه واقعه ده کومه چې په انطاکیه کښې د کیفا (پطروس) او د پولوس رسول تر مینځه راغلې وه. پولوس رسول د دې واقعې په باره کښې دا بیان کوي "خو کله چې پطروس انطاکیه ته راغی نو ما مخ په مخه د هغه مخالفت وکړو ځکه چې هغه ملامت وو. ځکه چې د یعقوب له طرف نه د یو څو سړو د راتلو نه ورومړه هغه د غیرو یهودیانو وروڼو سره ډوډۍ خوړه، خو چې هغوی راغلل نو په ډډه شو ځکه چې له هغوی نه ویریدو څوک چې غواړي چې غیر یهودیان وروڼه هم سنت شي."

(ګلتیان ۲: ۱۱، ۱۲).

پطروس رسول په خپله په هغه آزادۍ کښې ژوند تیروو کومه چې مالک عیسیٰ مسیح هغه ته ورکړې وه. ځکه چې د یو یهودی عیسائی په باوجود هغه د غیر یهودیانو عیسایانو سره په یو ځای خورل څښل. د هغوی تر مینځه د جدایی هغه دیوال غورزولې شو. وو. هغه د بنمنی ختمه شوې وه. ځکه چې مالک عیسیٰ مسیح د دې مقصد د پاره خپل ځان قربان کړو. خو وروستو په انطاکیه کښې یو څو عیسایان داسې وو چا چې د یهودیانو زور رسم و رواج خوښوو. کيڼا د هغوی نه و ویریدو. هغه د هغوی د الزام او تنقید نه و ویریدو. نو هغه د غیرو قومونو سره تګ راتګ پریښودل او د هغوی نه یې ډډه کول شروع کړل.

کله چې پولوس رسول ولیدل چې داسې کيږي نو هغه به د دې باره کښې څه قدم اوچتوی؟ آیا هغه به دې حالاتو ته خپله غاړه کيږدي؟ آیا هغه به په انطاکیه کښې د آزاد یهودی عیسایانو او د زور رسم و رواج خوښوونکي عیسایانو تر مینځه دا مسئله حل کړي. پولوس رسول د دې عمل څرګندونه په دې الفاظونو کښې کوي. "خو هر کله چې ما ولیدل چې هغوی د زیری د رښتینوالی په مطابق په نیغه لار نه ځي. . . . (ګلتیان ۲: ۱۴). د هغه د فیصلې آخری بیان دا وو. د نسلونو او د دنیا د ډلو تر مینځه د جدایی دا مسئله د انجیل مسئله هم ده. کيڼا چې د ویرې د لاسه کوم تعلق د غیر یهودیانو سره مات کړو هغه د "د زیری د رښتینوالی په مطابق په نیغه لار" باندې تلل نه وو. مالک عیسیٰ مسیح د دې دیوال غورزولو د پاره مړ شو خو کيڼا دا دیوال سر دوباره جوړولو.

خو پولوس رسول دې حالاتو ته خپله غاړه کښې نه ښودله او داسې روغه یې هم ونه کړه کومه چې د خدای پاک کلام نه منکره وه. هغه د پطروس رسول مخالفت په ډاګه باندې وکړو. "ما د ټولو په وړاندې پطروس ته وویل چې ته چې یهودی یې د غیرو یهودیانو په شان ژوند تیروي، ته چې د یهودیانو په شان، نو بیا ولې غیر قومونه د یهودیانو په شان ژوند تیروولو ته مجبوروی؟" (ګلتیان ۲: ۱۴). د دې حوالې په مطابق د کيڼا غیر یهودی عیسایانو سره د رفاقت نه ډډه کولو یو د تباهي نه ډک پیغام ورکولو او هغه دا چې په پوره طور سره مشهوریدو د پاره دا خبره ضروری ده چې هغه د یهودیانو په شان جوړ شی. د دې مسئلې ختمولو د پاره مالک عیسیٰ مسیح مړ شو.

مالک عيسى' مسيح د دې د پاره مړ شو چې د دنيا د ټولو قومونو تر مينځه د روغې يوه نوې لاره مينځ ته راولي. د ټيکلي تعلق بنياد د نسل او د خپل سره تعلق نه لري بلکه مالک عيسى' مسيح سره تعلق لري. هغه په شريعت باندې پوره پوره عمل کړې وو. د شريعت هغه ټول اړخونه کومو چې به د انسانانو تر مينځه جدائی پيدا کوله، هغه اړخونه په مالک عيسى' مسيح کښې ختم شول، سوا د يو څيز نه او هغه څيز د مالک عيسى' مسيح انجيل. دا وئيل چې د دنيا ټول مذهbone يو برابر دي، نو دې سره په نسلونو کښې يو والي نه شي پيدا کيد. مالک عيسى' مسيح د خدای پاک زوی د. خدای پاک هغه دې دنيا ته د ټولو گناه گارانو د پاره د يو خلاصونکي په طور او د قومونو تر مينځه د روغې راوستلو په طور باندې راواستلو. کله چې مونږ د دې نه انکار کوو نو مونږ بيا ابدی اُميد او د خلقو د يو والي بنياد ته نقصان رسوو. د مالک عيسى' مسيح د سولې د مرگ په وسيلې سره څه وړوکي شان محدود کار نه وو شو، بلکه داسې کولو سره هغه ډير لوی کار تر سره کړو. د خدای پاک او د انسان تر مينځه تعلق جوړ شو. او د دې حقيقت پيژندگلو نه پس د دنيا نسلونه د ابدی مينې د يو والي نه هغه خوشحالي حاصلولې شي. هغه د خدای پاک او زمونږ تر مينځه د جدائی ديوال ختمولو سره سره د نسلونو او قومونو تر مينځه چې کومه جدائی وه هغه يې هم ختمه کړه.

مالک عيسى 'مسيح ولي دې دنيا ته د سولې کيدو د پاره راغلو ۴۵

هره يوه قبيله، هره يوه ژبه،

اُمت او د قوم خلق په بيعة اخستلو د پاره

"ته د دې لائق يې چې کتاب واخلي او مُهرونه يې مات کړي

ځکه چې ته حلال کړې شوي او په خپله وينه دې

د خدای د پاره له هر خپل، له هرې ژبې او له

هر قوم او اُمت خلق په بيعة واخستل

(مکاشفه ۵ : ۹).

د دې حوالې نظاره آسمان دے. یوحنا رسول ته د هغه راتلونکی وخت یو نظاره ور
بنودلے کیږی کوم چې د خدای پاک په لاس کښې دے. "څوک چې په تخت ناست وو ما د
هغه په بنی لاس کښې یو کتاب ولیدو چې . . . اووه مُهرونه پرې لگیدلی وو."
(مکاشفه ۵ : ۱). د کتاب کولویدل په راتلونکی وخت کښې د ټول عالم د کولویدو یعنې
د هغوی د عمل نامو د کولویدو نڅښه ده. یوحنا په چغو چغو باندې ژاړی چې هیڅوک د
دې کتاب د کولولو لایق نشته دے. نو بیا د مشرانو نه یو مشر کوم چې په آسمان کښې وو
هغه ته وفرمائیل، "ژاړه مه ځکه چې د یهوداه د خپل زمرے چې د داود د اصل نه دے،
هغه بریالۍ شوي دے چې کتاب پرانزی او اووه مُهرونه یې مات کړی."
(مکاشفه ۵ : ۵). دلته کښې د مالک عيسى 'مسيح طرف ته اشاره شوې ده. هغه د سولې
د مرگ او بیا د دوباره ژوندی کیدو په وجه غالب شو. یوحنا ته هغه ښکاری : "بیا ما . . .
یو حلال شوي گډوډر ولیدو" (مکاشفه ۵ : ۶).

بیا هغه مشران کوم چې د تخت نه گیر چاپیره موجود دی هغوی مالک عيسى 'مسيح
ته په سجده شول او د هغه حمد و ثناء یې شروع کړه. هغه زبرگان یو نومي گیت وائی. د

حيرانيدو خبره خو دا ده چې گيت خو دا اعلان کوی چې د مالک عیسیٰ مسیح مرگ هغه د دې لایق جوړ کړو چې هغه کتاب کولاو کړی. مطلب یې دا دے چې په تاریخ کښې د خدای پاک لویې منصوبې سر ته رسولو د پاره د مالک عیسیٰ مسیح مرگ ضروری وو. "او هغوی یوه نوې سندره وئيله چې : تۀ د دې لایق یې چې کتاب واخلي او مهورونه یې مات کړې ځکه چې تۀ حلال کړے شوے او په خپله وینه دې د خدای د پاره له هر خیل، له هرې ژبې او له هر قوم او اُمت خلق په بیعه واخستل" (مکاشفه ۵ : ۹).

مالک عیسیٰ مسیح د دنیا د ټولو خلقو د خلاصون د پاره مړ شو. گناه د دنیا هره يوه معاشره په خپل قابو کښې ساتلې ده. ټول خلق گناه گار دی. د هر نسل او د رسم و رواج (ثقافت) خلقو له د خدای پاک سره د تعلق لرلو ضرورت دے. ځکه چې د گناه مرض د ټولې دنیا د پاره ډیر لوی رنځ دے، نو په دې وجه د دې د پاره به د یو ډیر لوی علاج ضرورت وی. مالک عیسیٰ مسیح د سولې تکلیفونو اوچتولو سره ډیر په بهادری د خپل مقصد طرف ته روان وو نو د دې مقصد پوره کولو په باره کښې یې داسې وئیل : "او کله چې زۀ د زمکې نه وخیژولے شم نو زۀ به ټول ځان ته راکاږم" (یوحنا ۱۲ : ۳۲). د سولې د مرگ په وجه هغه د ټولې دنیا خلق خپل ځان ته غاړه ویستل.

عیسائیت په مشرق کښې وجود ته راغلے وو. او وروستو دا مغرب ته ورسیدو او د سلگونو کالو راسې مغربې قومونه د دې نشریاتو خورولو د پاره کار کوی. بهر حال عیسائیت څۀ مغربې مذهب نۀ دے. او دا خبره د مالک عیسیٰ مسیح د پاره هم حیران وونکې نۀ ده. د هغه د لوی اثر په باره کښې خو زړې لوظ نامې د اول نه دا وئیلی وو چې : "د دُنیا ټول سرونه، دا به یاد ساتی او مالک خدای ته به راوگرځی، او د قومونو ټولې کورنۍ، به د هغه په وړاندې سجده وکړی،" (زبور ۲۲ : ۲۷). "قومونه دې خوشحاله شی او د خوشحالی سندري دې ووايي، ځکه چې تۀ د خلقو سره د انصاف عدالت کوې او په دُنیا کښې د هریو قوم لارښودنه کوې" (زبور ۲۷ : ۴).

مالک عیسیٰ مسیح د دنیاوی خدمت په آخر کښې د خپل مقصد څرگندونه داسې وکړه چې : "دا لیکلې شوی دی چې مسیح به زحمت وزغمی او په دریمه ورځ به له مړونه بیا ژوند پاشی. او . . . ټولو قومونو ته به د گناهونو نه د توبې او د معافۍ وعظ کولے

شی. تاسو د بیت المقدس نه شروع شی" (لوقا ۲۴ : ۴۶، ۴۷). هغه خپلو مریدانو ته په واضحه طور باندې حکم وکړو "تاسو په مزکه خواره شی او ټول قومونه زما مریدان کړئ" (متی ۲۸ : ۱۹).

مالک عیسیٰ مسیح د یو نسل یا د یو صرف د یو قبیلې خدای نه دے. هغه صرف د یوې ډلې یا د یوې معاشرې د پاره نه دے راغلې. هغه "وگورئ! د خدای گډوډرے چې د دنیا گناه په ځان وړي!" (یوحنا ۱ : ۲۹). "نو دلته په یهودی او په غیر یهودی کښې هیڅ فرق نشته ځکه چې هم دغه یو خدای د ټولو مالک دے او د هر چا د پاره چې هغه ته زاری کوی، غنی دے. لکه چې صحیفې وائی چې: ((هر هغه څوک چې د مالک په نوم زاری کوی، هغه به خلاصون بیا مومی))" (روميان ۱۰ : ۱۲، ۱۳). هم اوس په هغه باندې ایمان راوړئ او د خلاصون موندونکو په لوی جماعت کښې شامل شی!

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنيا ته د سولې کیدو د پاره راغلو ۴۶

د ټولې دنيا نه د خپلو گډو راغونډولو د پاره

"دا هغه (کائفا سردار کاهن) د خپله خانه ونه وئیل، بلکه د ټولو نه د مشر کاهن په حیثیت چې هغه د هغه کال د پاره مقرر وو. هغه دا پېشن گوئی وکړه چې عیسیٰ به د قام د پاره مړ شی، یواځې د قام د پاره نه، بلکه د دې د پاره چې د خدای خواره واره بچی یوځای ته راغونډ کړی" (یوحنا ۱۱: ۵۱، ۵۲).

"اؤ زما نورې گلې هم شته چې هغه د دې شپول ته دی، خود هغوی راوستل ضروری دی اؤ هغوی به هم زما آواز آوری، نو بیا به رڼه یوه شی اؤ شپونکې به یې هم یووی" (یوحنا ۱۰: ۱۶).

خدای پاک خپلو خلقو ته د پیغام رسولو د پاره هره یوه وسیله استعمالولې شی. د دې یو مثال دا دے چې خره د خدای پاک د پاره خبرې کوی. (شمیر ۲۲: ۲۸). نو هم داسې یو وعظ کوونکې یا امام هم د خدای پاک د پاره خبرې کولې شی. کائفا سره هم داسې وشول کوم چې د هغه وخت مشر سردار وو. کله چې مالک عیسیٰ مسیح خپل غم زغملو ته ورنزدې شو. کائفا د اسرائیلو مشرانو ته وفرمائیل، ".... ستاسو د پاره ډیره غوره ده چې د اُمت د پاره دې یو سره مړ کړی شی، نه چې ټول قام تباہ اؤ برباد شی" (یوحنا ۱۱: ۵۰). د هغه د دې نبوت دوه مطلبونه وو. د کائفا مطلب دا وو چې د عیسیٰ مسیح مرگ غوره دے، په ځای د دې چې رومیان راشی اؤ ټول قوم هلاک کړی. خود خدای

پاک د دې هر څه نه مطلب بل څه وو. په کتاب مقدس کښې لیکلې شوی دی چې "دا هغه (کیفا) د خپله ځانه ونه وئیل، بلکه د ټولو نه د مشر کاهن په حیثیت چې هغه د هغه کال د پاره مقرر وو. هغه دا پیشن گوئی وکړه چې عیسی به د قام د پاره مړ شی، یواځې د قام د پاره نه، بلکه د دې د پاره چې د خدای خواره واره بچی یو ځای ته راغونډ کړی" (یوحنا ۱۱: ۵۱، ۵۲).

مالک عیسی مسیح هم دا خبره بلکل جدا انداز سره کوی "د خوارو وارو بچو" د لفظونو په ځای باندې عیسی مسیح د اسرائیل د رمې نه د جدا شوې گډې په باره کښې ووئیل. "اؤ زما نورې گډې هم شته چې هغه د دې شپول نه دی، خو د هغوی راوستل ضروری دی اؤ هغوی به هم زما آواز آوری، نو بیا به رڼه یوه شی اؤ شپونکې به یې هم یو وی" (یوحنا ۱۰: ۱۲).

د دې خبرې کولو دواړه اندازونه د حیرانتیا دی. دا خبره مونږ ته دا ښودنه کوی چې خدای د ټولې دنیا نه څه خلق د خپل ځان د پاره غوره کړی دی چې هغوی د مالک عیسی مسیح په وسیله باندې خلاصون ومومی. دا خلق "د خدای پاک خواره واره بچی" دی. دا خلق هغه "گډې دی کومې چې د اسرائیل د رمې نه دی".

د دې مطلب دا د چې د خدای پاک زوی په خپله اول قدم اوچت کړی د چې هغه ټول خواره واره خلق یو ځای ته راغونډ کړی. مالک عیسی مسیح خپلو مریدانو ته ښودنه کوی اؤ ورته حکم ورکوی چې هغوی لاړ شی اؤ نور خلق د هغه شاگردان جوړ کړی، خو هغه په خپله د هغوی نه وړاندې ځی. د هغه د مریدانو رسیدلو نه مخکښې هغه د خپل ځان د پاره خلق غوره کړی دی. مالک عیسی مسیح د هغه نوو ایماندارانو په باره کښې خبره کوی کوم چې خدای پاک خپل ځان ته نزدې کړل اؤ مالک عیسی مسیح ته یې ورکړل. "هر څه چې زما پلار ما ته راکوی هغه به ما له راځی اؤ څوک چې ماله راځی هغه به زه هیڅ کله ونه شرم. . . . هغوی ستا (د خدای پلار) وو اؤ تا ماله راکړی وو" (یوحنا ۲: ۳۷، ۱۷: ۲).

دا خبره ډیره د حیرانتیا ده چې د خدای پاک نظر په ټوله دنیا د ۷ او په هغو کښې د خپل ځان د پاره یو رڼه خوښوی، او بیا د مالک عیسیٰ مسیح وعظ د هغوی د پاره ورلیږي او د دې نه پس بیا هغه غوره شوی خلق د انجیل آواز ته غوږ کیږدي او د هغې په رهنمائی کښې هغوی ته بیا خلاصون ورکوي. ځکه چې هغوی په بله طریقه باندې خلاصون نه شی موندلای. د خلاصون وعظ کول ډیر ضروري دی. " . . . گډې د هغه آواز آوری او هغه خپلې گډې په نوم بولي او بهر یې راوباسی . . . گډې ورپسې ځی، ځکه چې هغوی د هغه آواز پیژني " (یوحنا ۱۰ : ۳ ، ۴).

مالک عیسیٰ مسیح تکلیفونو زغملو سره خپل ځان قربان کړو د پاره د دې چې گډې د هغه آواز واوری. دا هم هغه خبره وه کومه چې کائفا په بې خبری کښې کړې وه : "عیسیٰ به د قام د پاره مړ شی، یواځې د قام د پاره نه، بلکه د دې د پاره چې د خدای خواره واره بچی یو ځای ته راغونډ کړی ". هغه د خوارو وارو گډو را یو ځای کولو د پاره خپل ځان قربان کړو. د خپلې وینې په وسیلې سره هغه هغه رحم په بیعه واخستلو کوم چې د هغه آواز نورو خلقو ته رسول ممکن کړل. دعا کوي چې خدای پاک خپل رحم په تاسو باندې هم وکړي د پاره د دې چې تاسو هم هغه آواز واوری او ژوندی پاتې شی.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو ۴۷

مونږ د آخري عدالت نه د بچ کولو د پاره

" مسیح یو ځل د ډیرو خلکو د گناه وړلو د پاره قربان شوی دے.
نودویم ځل چې به هغه نیکاره شی نو د گناه د قربانۍ د پاره نه، بلکه د
هغوی د خلاصون د پاره چې د هغه انتظار کوی"
(عبرانیان ۹ : ۲۸).

د عیسیایانو د خلاصون خیال تیر شوی، موجوده او راتلونکی وخت سره تعلق لری. کتاب مقدس مونږ ښودنه کوی چې، " ځکه چې تاسو د ایمان په وسیله په فضل خلاصون موندلې دے " (افسیان ۲ : ۸). لیکلې شوی دی چې انجیل یعنی د سولې پیغام "زمونږ د نجات موندونکو په نزد (یا مونږ څوک چې خلاصون مومی) د خدای قدرت دے " (اول کورنتیان ۱ : ۱۸). او دا چې ".... ولې څه وخت چې مونږ ایمان راوړې وو، د هغې په نسبت اوس زموږ خلاصون نژدې دے " (رومیان ۱۳ : ۱۱). مونږ خلاصون موندلې دے. او مونږ خلاصون مومو. او مونږ به خلاصون ومومو.

مونږ په هره لاره باندې د مالک عیسیٰ مسیح په وسیلې سره خلاصون مومو. په تیر شوی وخت کښې مالک عیسیٰ مسیح په خپله زموږ د پاره د تل سزا برداشت کړه. مونږ صرف د ایمان راوړلو په وسیلې سره صادقان شوی یو. په اوسنۍ زمانه کښې د مالک عیسیٰ مرگ دا خبره یقیني جوړوی چې د خدای پاک د روح قدرت مونږ له د گناهونو نه خلاصون راکوی. او په راتلونکی وخت کښې به هم دا د مسیح وینه په سولې باندې وی کومه وینه چې به مونږ د خدای پاک د قهر نه بچ کوی. او هغه به مونږ کامل کوی او مونږ له به خوشحالی راکوی.

یورښتینې عدالت لاتر اوسه پورې پاتې دے. بائبیل مقدس مونږ ته ښودنه کوی چې "د عدالت یو ویروونکې انتظار او غضبناک او پاتې دے کوم به چې د خدای مخالفان

وسيزی " (عبرانيان ۱۰ : ۲۷). دا مونږ ته " د خدای پاک د ويرې او د زړه سواندي سره د ژوند تيرولو هدايت راکوی، ځکه چې " زمونږ خدای يو سوزوونکې اور هم دے " (عبرانيان ۱۲ : ۲۸ ، ۲۹). یوحنا بپتسمه ورکوونکی د خپلې زمانې خلکو ته خبرداری ورکولو سره وویل چې ، " د راتلونکي غضب نه وتبستی " (متی ۳ : ۷). د دې د پاره چې " مالک عیسی " (په خپله) د خپلو قوتناکو فرښتو سره په شغله ناک اور کښې د آسمان نه ظاهر شی. هغه وخت به هغوی چې خدای ته پیژنی او زمونږ د مالک عیسی مسیح زیره نه منی، هغوی ته به سزا ورکوی. هغوی به د مالک د خیرې او د هغه د قدرت د جلال نه لرې د تل عمری مرگ سزا بیا مومی " (۲ تسالونیکیان ۱ : ۷-۹).

د خدای پاک د آخري غضب نه پس به ټول منظر ډیر ویرونکې وی. او دا " مینه ناک رسول " یوحنا دے څوک چې ډیر په وضاحت سره د دوزخ یو څو اړخونه ښائی. نو داسې د هغه نوم "مینه ناک رسول" یوه ټوکه ښکاری. هر هغه څوک چې مالک عیسی مسیح رد کوی او د هغه په خای د بل چا پیروی کوی نو " هغه دې د خدای د قهر شراب وڅښی کوم چې هغه په تینګه طور د خپل غضب په پیالې کښې تیار کړی دی. هغه به د پاکو فرښتو او د ګډوډی په وړاندې په اور او د ګوګړو په شغلو کښې عذابولې شی. او د هغوی د عذاب لوګه به تل تر تله راخیژی او هر هغه څوک چې ځنګلی ځناور یا د هغه بت ته سجده کوی یا د هغه د نوم نڅښه آخلی، هغوی به نه خو د شپې او نه د ورځې آرام بیا مومی " (مکاشفه ۱۴ : ۱۰ ، ۱۱). د خدای پاک د راتلونکي وخت د غضب محسوسولو نه بغیر مونږ هغه مزه نه شو پیژندلې کومه چې اولنو جماعتونو ته ملاؤ شوې وه. هغوی په دې خبره باندې مطمئن وو چې د مالک عیسی خلاصون به هغوی د راتلونکي غضب نه محفوظ ساتی : " او د هغه د زوی د آسمان نه د راتلو په انتظار اوسئ چې هغه یې له مړو نه ژوند کړی دے، یعنې عیسی چې مونږ به د راتلونکي غضب نه بچ کړی " (اول تسالونیکیان ۱ : ۱۰). صرف مالک عیسی مسیح هغه هستی ده کوم چې مونږ د راتلونکي غضب نه بچ کولای شی. د هغه نه بغیر به مونږ د تل د پاره د خدای پاک په غضب کښې ژوند تیروو.

خو که په آخر کښې هغه مونږ بچ کړي يا مونږ له خلاصون راکړي نو د دې بنياد به هم د مالک عيسی مسيح وینه وي. " . . . مسيح يو ځل د ډيرو خلقو د گناه وړلو د پاره قربان شوی دے. نو دويم ځل چې به هغه ښکاره شي نو د گناه د قرباني د پاره نه، بلکه د هغوی د خلاصون د پاره چې د هغه انتظار کوي " (عبرانيان ۹ : ۲۸). گناه باندې د تل د پاره يو ځل فتح موندلې شوې ده. اوس د نوې قرباني هيڅ حاجت نشته دے. د راتلونکي غضب نه زموږ د بچ کيدو خبره دومره يقيني ده لکه خومره چې زموږ په ځای مالک عيسی مسيح تکليفونه وزغمل. سولې ستاسو راتلونکې وخت د خوشحالي نه ډک کړے دے.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو ۴۸

خپله او زمونږ خوشحالی حاصلولو د پاره

"او د ایمان بانی او کاملوونکی عیسیٰ ته وگورو چې د هغې خوشحالی په خای چې د هغه د نظر د وړاندې وه، د شرمندگۍ پرواه یې ونه کړه خو د سولې تکلیف یې وزغملو او د خدای د تخت په بڼې لاس کښیناستو" (عبرانیان ۱۲: ۲).

هغه لاره ډیره مشکله ده په کومه چې خوشحالی او سکون دے. دا لاره زمونږ د پاره هم مشکله ده او هم د مالک عیسیٰ مسیح د پاره مشکله وه. په دې لاره باندې د تلو د پاره مالک عیسیٰ مسیح خپل ځان قربان کړو. او کیدے شی چې مونږ هم په دې لار باندې خپل ځان قربان کړو. مالک عیسیٰ مسیح د دې "شرمندگۍ پرواه یې ونه کړه خو د سولې تکلیف یې وزغملو". اول د سولې غم او تکلیف او د هغې نه پس د آسمان خوشحالی. د خوشحالی حاصلولو د پاره د دې نه سوا بله یوه لاره هم نه وه.

کومه خوشحالی چې د هغه په وړاندې وه د هغې ډیرې درجې وې. دا د خپل پلار سره دوباره ملاویدو خوشحالی وه: "... ستا په حضور کښې کامل اطمینان دے. ستا په بڼې لاس کښې ابدی خوشحالی ده" (زبور ۱۲: ۱۱). دا په گناه باندې د فتح موندلو خوشحالی وه: "... هغه گناهونه پاک کړل او په آسمان کښې د قادر مطلق خدای په بڼې لاس کښیناستو" (عبرانیان ۱: ۳). دا د آسمان د حقونو د بحال کیدو خوشحالی وه: "او (عیسیٰ مسیح) د خدای د تخت په بڼې لاس کښیناستو" (عبرانیان ۱۲: ۲). دا خوشحالی د هغه ټولو خلقو د تعریف او د تمجید خوشحالی ده د چا د پاره چې هغه مړ شو: "... په آسمان کښې دا رنگ د یو گناه کار په توبه کار کیدو بې حسابو خوشحالی کیږي" (لوقا ۱۵: ۷).

او زموږ د پاره څه دی؟ آیا مالک عیسیٰ مسیح خپله په خوشحالی کښې ژوند تیروی او موږ یې په غمونو کښې پریښودی یو؟ نه، داسې نه ده. د خپل مرگ نه وړاندې هغه خپله او زموږ خوشحالی یو ځای کړه. هغه داسې وفرمائیل چې، "دا ما تاسو ته وئیلی دی د دې د پاره چې زما خوشحالی دې په تاسو کښې وی او ستاسو خوشحالی دې پوره شی." (یوحنا ۱۵: ۱۱).

هغه ته معلومه وه چې د هغه خوشحالی په څه کښې ده، ځکه هغه داسې وفرمائیل "زما خوشحالی دې په تاسو کښې وی." موږ څوک چې په مالک عیسیٰ مسیح باندې ایمان لرو، د هغه د خوشحالی نه به تر دومره حده پورې مزه اخلو څومره پورې چې د هغه مخلوق دې نه مزه اخستله شی.

خو دا لازمه به ډیره مشکله وی. مالک عیسیٰ مسیح موږ ته دې خبرداری راکولو سره وفرمائیل چې: "او په دنیا کښې به په تاسو سختې وی." (یوحنا ۱۲: ۳۳). "شاگرد د خپل استاد نه لوی نه وی. . . . که چېرې د کور مالک ته בעلزلبول وئیلې شوی د نو د هغه د کور خلقو ته به ولې نه وائی" (متی ۱۰: ۲۴، ۲۵). "په تاسو کښې به ځنې مړه کړې شی، او زما د نوم په سبب به ټول تاسو سره کینه لری" (لوقا ۲۱: ۱۶، ۱۷). دا هغه لازمه په کومه باندې چې مالک عیسیٰ مسیح تلې وو. . . د هغه خوشحالی په موږ کښې ده او زموږ خوشحالی د هغه سره پوره کیږی.

څنگه چې د خوشحالی دې امید مالک عیسیٰ مسیح د سولې د تکلیف زغملو د پاره تیار کړو، نو دغه شان موږ له هم د خوشحالی د امید سره د تکلیف زغملو طاقت راکوی. مالک عیسیٰ مسیح د دې تکلیفونو زغملو د پاره موږ تیار کړی یو، کله چې هغه دا ووئیل چې، "تاسو بختور یئ چې زما د پاره په ځان ملامتې، سختې زحمتې تیروی او د خلقو قسم قسم دروغژنې بدې خبرې زغمئ. دا هر څه تاسو په خوشحالی او روڼ تندی وزغمئ ځکه چې په آسمان کښې ستاسو د پاره لوی اجر دے." (متی ۵: ۱۱، ۱۲). زموږ اجر به دا وی چې موږ به هم د خدای پاک سره تعلق لرلو نه داسې مزه او خوشحالی حاصلوو لکه څنگه چې مالک عیسیٰ مسیح د خپل خدای پلار مینه کښې خوشحاله دے.

که چرې مالک عیسیٰ مسیح په خپله مرضی سره نه وو مړ شو نو به هغه او نه به مونږ د ابدی خوشحالی تجربه کړې وه. هغه به نافرمانه ګرځیدلې وو. او مونږ به په خپله د خپلو ګناهونو سزا تیروله. د هغه خوشحالی او زمونږ خوشحالی د سولې سره تړلې شوې وه او مالک عیسیٰ مسیح دا زمونږ د پاره حاصله کړه. او اوس مونږ د مینې په لاره باندې تګ سره د هغه پیروی کوو. زمونږ "په خیال کښې د دې وخت دا تکلیفونه چې مونږ یې زغمو د هغه جلال سره هیڅ مطابقت نه لری کوم چې په مونږ باندې ظاهریدونکې دے" (روميان ۸ : ۱۸). اوس مونږ د هغه سره یوځای سختې زحمتې زغمو. خو پس له دې نه به مونږ په ډیرې خوشحالی کښې خپل ژوندون تیروو. د مینې په دې لار باندې د تلو د پاره مونږ د هر قسمه خطرو مقابلو کولو د پاره تیار یو. د بهادرانو د طاقت سره نه، بلکه د اُمید په طاقت سره، ځکه چې "کیدے شی چې په شپه کښې مونږ وژاړو، خو هر سحر کښې د خوشحالی موقع هم راځی" (زبور ۳۰ : ۵).

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو ۴۹

د جلال او د عزت تاج حاصلولو د پاره

"البته عیسیٰ گورو چې د مرګ تکلیف د زغملو په سبب ورته د جلال او عزت تاج په سر کې شو" (عبرانیان ۲ : ۹) .

"بلکه (مالک عیسیٰ مسیح) خپل ځان یې د هغه ټولو اختیارونو نه خالی کړو او د غلام شکل یې اختیار کړو، او د انسان په شان شو. او په انساني جسد کېنې ښکاره شو، خپل ځان یې عاجز کړو او دومره تابعدار شو چې مرګ، بلکه د سولې مرګ یې وزغملو. په دغه وجه خو خدای هم هغه ډیر سربلند کړو او هغه ته یې هغه نوم وبخښلو کوم چې د ټولو نومونو نه اعلیٰ دے" (فیلیپیان ۲ : ۷-۹) .

"هغه ګلورۍ چې حلال کېږي شو، د دې لایق دے چه ټول قدرت، دولت، حکمت، لوی، عزت، شان او تعریف ومومی" (مکاشفه ۵ : ۱۲) .

د سولې کیدو نه یو شپه وړاندې مالک عیسیٰ مسیح ته معلومه وه چې څه کیدو والا دی، نو هغه دا دعا وکړه "اوا اے پلاره! اوس ته ما ته په خپل حضور کېنې جلال راکړه، هغه جلال کوم چې ما تا سره د دنیا د پیدایښت نه اول لرلو" (یوحنا ۱۷ : ۵) . او دا دعا قبوله شوه. (عیسیٰ مسیح) چې د مرګ تکلیف د زغملو په سبب ورته د جلال او عزت تاج په سر کې شو " (عبرانیان ۲ : ۹) . د هغه جلال د هغه د تکلیف زغملو اجر وو. هغه "دومره تابعدار شو چې مرګ، بلکه د سولې مرګ یې وزغملو. په دغه وجه خو خدای هم هغه

ډیر سربلند کړو او هغه ته یې هغه نوم وېڅېښلو کوم چې د ټولو نومونو نه اعلیٰ دے " (فیلیپیان ۲ : ۸، ۹). هغه حلال کړے شود پاره د دې چې گټور ۛ، " د دې لایق دے چه ټول قُدرت، دولت، حکمت، لوی، عزت، شان او تعریف ومومی " (مکاشفه ۵ : ۱۲). مالک عیسیٰ مسیح د خپل ځان په بدل کښې تاج د انعام په طور باندې حاصل کړو.

دا خبره ډیرو خلقو د پاره د تیندک سبب گرځی. هغوی وائی چې " دا څنگه د مینې عمل کیدے شی؟ که چرې مالک عیسیٰ مسیح د خپل جلال خواهش مند دے نو بیا هغه مونږ له څنگه خوشحالی راکولے شی؟ او چې کله د نیکی نمائش کیږی نو بیا؟" دا ښه سوال دے په کتاب مقدس کښې د دې ډیر ښکلی جوابونه موجود دی.

جواب په دې زده کولو کښې موجود دے چې مینه په حقیقت کښې څه ده. په مونږ کښې ځنې خلق د دې سوچ سره لوی شوی دی چې که چرې مونږ سره څوک مینه لری نو د دې مطلب دا دے چې هغه زمونږ د عزت او د جلال د پاره تر آخره حده پورې کوشش کوی. زمونږ ټوله دنیا هم په دې خیال باندې جوړه ده. که چرې زه تا سره مینه ولرم نو زه به ستا د خوشحالولو د پاره هر یو ممکن کوشش کوم. زه به غواړم چې ته د خپل ځان باره کښې ښه والے محسوس کړې.

خو مونږ ته د دې نه نور زیات ښه معلومات شته دے. عن تر دې پورې چې د بابل مقدس لوستلو نه وړاندې مونږ ته معلومه وه چې داسې نه ده. زمونږ د ډیرې زیاتې خوشحالۍ وخت هم مونږ په پوره طور سره د خوشحالۍ نه معمورولے نه شی، بلکه هغه وختونه وی کومو نه چې مونږ ته فائده ملاویرې. زمونږ په ژوند کښې داسې وختونه هم راځی کله چې مونږ محسوسو چې زمونږ په ژوند کښې د خوشحالۍ چینې بهیرې. او د داسې خوشحالۍ د پاره مونږ جوړ شوی یو. جنت به د شیشو نه ډک یو هال نه وی. جنت به د شان و شوکت او د جلال نمائش گاه وی. او دا جلال او شان و شوکت به زمونږ نه وی.

که چرې دا رښتیا وی، او که چرې مالک عیسیٰ مسیح د دې دنیا د پاره عظیم حقیقت وی نو بیا زمونږ د پاره د هغه سره څنگه مینه لرل پکار دی؟ یقیناً چې هغه شان مینه نه لکه د څنگه مینې چې مونږ پورته ذکر کړے دے. داسې مینه زمونږ روحونه نه شی

مطمئنولې. مونږ يې د دې نه د زياتې مينې د پاره پيدا کړې يو. که چرې مونږ ډيره زياته خوشحالي حاصلول غواړو نو بيا مونږ له پکار دی چې مونږ د ټولو نه زيات جلالی سړی ته، يعنی مالک عیسیٰ مسیح ته وگورو او په هغه کښې خوشحاله اوسو. مطلب دا دے چې مونږ سره د مينې کولو په خاطر مالک عیسیٰ مسیح له پکار وو چې د خپل جلال کمال ته ورسې. او بيا هغه دا زمونږ د خوشحاليو او د دې نه د مزې اخستلو د پاره مونږ ته پيش کړی. نو هم په دې وجه باندې هغه د مرگ نه يوه شپه وړاندې دا دعا وکړه. "اے پلاره! دا خلق چې تا ما له راکړی دی زه غواړم چې دوی دې زما سره وی چرته چې زه یم، چې دوی زما جلال ووينی کوم چې تا ما له راکړی دے" (يوحنا ۱۷ : ۲۴).

مينه دا نه ده چې "زه به هغوی ته خپل جلال ور وښایم". کله چې عیسیٰ مسیح د خپل کامل جلال دوباره حاصلولو د پاره مړ شو نو هغه زمونږ د خوشحالي د پاره هم مړ شو. مينه د يو محنت نوم دے او د دې د پاره هر قسم قيمت ورکول پکار دی. په داسې مينه کښې مونږ د خلقو مرسته او مدد کوو د پاره د دې چې هغوی خپل ځانونه هغه هستی له ورکړی څوک چې د ټولو نه زيات اطمینان ورکونکے دے، او هغه هستی ده مالک عیسیٰ مسیح. مالک عیسیٰ مونږ سره هم داسې مينه لری.

مالک عیسیٰ مسیح ولې دې دنیا ته د سولې کیدو د پاره راغلو ۵۰

د دې خبرې څرگندولو د پاره چې خدای پاک د انسان د بدو کارونه
نه ښه پیدا کولای شي

"هیرودیس او پونطوس پیلاطوس د غیرو قومونو او اسرائیلیانو سره
په دې ښار کښې ستا د پاک خادم عیسیٰ چې تا مسح کړې د مې په
خلاف یو ځای شول، چې هغه هر څه وکړي کوم چې ستا د لاس لاندې او
ستا په حکم د مخکښې نه مقرر شوی وو" (اعمال ۴: ۲۷، ۲۸).

مونږ د غم او د بدې په باره کښې مهمه او ضروري خبره دا کولای شو چې د مالک
عیسیٰ مسیح په صورت کښې خدای پاک په خپله په دې کښې داخل شو او دا یې په ښه
والی کښې بدل کړو. د بدو سرچینه په یو راز کښې پټه ده. کتاب مقدس مونږ تر هغه حده
پورې لرې نه بوځي تر کومه حده پورې چې مونږ لرې تلل غواړو. خو د دې برعکس هغه
مونږ ته دا ښودنه کوی چې "د غیبو مالک خو صرف خدای پاک د مې"
(استثنا ۲۹: ۲۹).

د کتاب مقدس په خلاصه کښې د دې وضاحت نشته د مې چې بدې د کوم ځای نه
راغله، خو دا خبره څرگنده ده چې څنگه خدای پاک په بدې کښې داخل شو او هغه یې بلکل
بدله کړه او یو فرق خیز یې ترې نه جوړ کړو، یعنی ابدی صداقت او خوشحالی. په ټولې زړه
لوږ نامه کښې داسې مثالونه موجود دي چې د دې طرف ته اشاره کوی چې لوږ کړې
شوی مسیح سره به هم داسې کیږي. د حضرت یعقوب علیه السلام زوی حضرت یوسف
علیه السلام هم د یو غلام په توګه باندې خرڅ کړې شو. تر اوولسو کالو هغه یواځې
ښکاریدو. خو مالک خدای پاک د هغه سره وو او هغه حضرت یوسف علیه السلام د مصر
حاکم جوړ کړو د پاره د دې چې چا هغه خرڅ کړې وو هغوی بچ کړي. د ټولې قيصې خلاصه

په دې ټکو کېنې ده کوم چې هغه خپلو وروڼو ته وویل ، " تاسو خو ما سره د بد کولو اراده کړې وه ، خو خدای پاک هغه زما د پاره په ښو کېنې بدله کړه . . . " (پیدایښت ۵۰ : ۲۰) . د نورو خلقو د بچ کولو د پاره حضرت یوسف علیه السلام ، د مالک عیسیٰ مسیح یو تصویر وو .

یا د مالک عیسیٰ مسیح په نسب نامه باندې غور وکړئ . په یو وخت کېنې خدای پاک صرف د بنی اسرائیلیانو بادشاه وو . خو خلقو بغاوت کول شروع کړل او یو انسان یې په خپل ځان باندې بادشاه مقررول غوښتل : " نه مونږ بادشاه غواړو کوم چې به زموږ د پاسه وی " (اول سموئیل ۸ : ۱۹) . د دې نه پس هغوی د دې خبرې اقرار وکړو چې ، " . . . د نورو ټولو گناهونو نه علاوه مونږ دا گناه هم کړې ده چې یو بادشاه مو غوښته دے " (اول سموئیل ۱۲ : ۱۹) . خو خدای پاک په دې ټولو حالاتو کېنې موجود وو . هم د دې بادشاهانو د نړۍ نه مالک عیسیٰ مسیح دې دنیا ته راغلو . د بې گناه خلاصوونکي دې دنیا ته د راتلو مقصد گناه گارانو له خلاصون ورکول وو یا د هغوی گناهونه په خپل ځان اخستل وو چې هغوی خلاصون ومومی .

خو د ټولو نه زیاته د حیرانتیا خبره دا ده چې په بدۍ او په غم باندې د فتح موندلو د پاره مالک عیسیٰ د بدۍ او غم مقرر شوې لاره باندې تیر شو . د مالک عیسیٰ مسیح خلاف بغاوت ، د هوکې او ظلم زیاتې هر عمل د گناه نه لرلې شوې بدې وه . خو مالک خدای په دې کېنې وو . په کلام پاک کېنې لیکلې شوی دی چې " خدای د خپلې منشا او د علم په مطابق هغه ستاسو په لاس کېنې درکړو . . . " (اعمال ۲ : ۲۳) . هغه په ملا باندې په کوږو سره ووهلې شو ، او په سړيې د ازغو تاج کېښودلې شو ، په مخ یې لارې وتوکلې شوې او په سوکونو باندې ووهلې شو ، په لاسو باندې یې میخونه ټک وهلې شول ، هغه په نیزه باندې سور مې کړې شو ، د اختیار خاوندانو په هغه پورې ټوټې وکړې ، د هغه دوست د هغه خلاف ورزی وکړه ، مریدان یې بې وفا شول . . . دا ټول هر څه د گناه نتیجه وه . او د گناه دې طاقت ختمولو د پاره خدای پاک دا مقرر کړی وو چې " هیرودیس او پونطوس پیللاطوس د غیرو قومونو او اسرائیلیانو سره په دې ښار کېنې ستا د پاک خادم عیسیٰ چې تا مسح

کړې د مې په خلاف یو ځای شول، چې هغه هر څه وکړي کوم چې ستا د لاس لاندې او ستا په حکم د مخکښې نه مقرر شوی وو " (اعمال ۴ : ۲۷، ۲۸) .

د خدای پاک زوی مړ کول او د هغه نه نفرت کولو نه زیاته بله گناه نشته د مې د مالک عیسیٰ مسیح د غم نه زیات غم او د بې گناه کیدو نه زیات څوک بې گناه نشته د مې بیا هم خدای پاک په دې ټول هر څه کښې موجود وو. "خدای پاک دا غوره کړل چې هغه زخمی کړي شي" (یشعیا ۵۳ : ۱۰) . د هغه مقصد دا وو چې غم او بدی هم د غم او د بدی په وجه تباه کړي. د هغه په زخمونو مونږ ته شفا ملاؤ شوه (یشعیا ۵۳ : ۵) . او هم په دې وجه مالک عیسیٰ مسیح د مړ کیدو د پاره راغلو. د خدای پاک مقصد په دې کښې دا وو چې دنیا ته وښایي چې یوه گناه یا بد کار دومره لوی نه د مې چې خدای پاک په هغې بدی کښې صداقت او خوشحالی پیدا نه کړي شي. د کومو غمونو سبب چې مونږ وو، هغه زمونږ د خلاصون امید شو. "پلاره! دوی معاف کړه! ځکه چې هغوی نه پوهیږي چې څه کوی" (لوقا ۲۳ : ۳۴) .

دعا

آسمانی پلاره ! د مالک عیسیٰ مسیح په نوم کښې زه د هر یو لوستونکي د پاره تا ته خواست کوم چې په دې کتاب څه صحیح او رښتیا دی د هغې نه دوی فائده اوچته کړي او څه چې ورته صحیح نه ښکار او دروغ ورته ښکاری نو هغه دې رد کړي. زه دا دعا غواړم چې هیڅوک دې هم د مالک عیسیٰ مسیح په هکله تیندک ونه خوري. او هیڅ څوک دې هم د هغه د الوهیت یا د هغه د بې مثاله تکلیفونو په لار کښې تیندک ونه خوري. یو کس دې هم د هغه د هغه وجوهاتو نه مخ وانه روی د څه د پاره چې مالک عیسیٰ مسیح دې دنیا ته راغلی وو. ډیرو لوستونکو د پاره دا خبرې نوې دي. نو زما خواست دا دے چې هغوی دې ډیر په صبر او غور و فکر سره د دې مطالعه وکړي او خدایه ته هغوی ته پوهه ورکړه.

خواست مې دے چې د ابدی څیزونو بې پرواهي دې ختمه شي او د جنت او د دوزخ حقیقت دې په تاسو څرگند کړي. دعا مې ده چې په تاریخ کښې د مالک عیسیٰ مسیح هستی ټولو ته څرگنده شي او د مالک عیسیٰ مسیح مرگ دې د یو مهمې واقعې په توگه باندې وښودل شي. مونږ دې د ابدی گټه سره د تلو قابل جوړ کړي، چرته چې د حقیقت پاکه هوا چلیږي.

او زه تا نه سوال او منت کوم چې د مالک عیسیٰ مسیح په مرگ کښې چې ستا کوم مقصدونه وو زمونږ توجو د هغې نه مه اړوه. چې دا واره سوالونه مونږ په یو دوو کښې حیران نه کړي چې ستا زوی کومو خلقو وژلې دے. د هغه په مرگ کښې خو مونږ ټول شریک وو. خو دا معامله دومره مهمه نه ده. ستا دا منصوبه او ستا عمل اهم وو. اے مالکه خدایه زمونږ سترگې کولای کړه چې مونږ په خپلو سترگو وویښو چې د مالک عیسیٰ مسیح د مرگ منصوبه یو انسان نه وه جوړه کړې بلکه تا په خپله جوړه کړې وه. او په داسې سخت وخت کښې ستا پیدا کیدونکې رحم او د امید نه معموره مقصدونه کوم چې ډیر لوی دي د هغې دیدن وکړم شو.

مالکه خدایه ! تا څومره حیرانوونکې حقیقت څرگند کړم دے چې " . . . مسیح عیسیٰ گناه گارانو ته د خلاصون ورکولو د پاره دنیا ته راغی . . . "

(اول تیموتیوس ۱ : ۱۵). هغه دا کار صرف مونږ ته د تعلیم ورکولو سره ونه کړو بلکه خپل ځان قربانولو سره یې وکړو. " . . . مسیح د کتاب مقدس په مطابق زموږ د گناهونو د پاره مړ شو " (اول کورنتیان ۱۵ : ۳). آیا زموږ په شان خلقو د پاره د دې نه زیات ښکلی پیغام بل څه کیدای شي چا ته چې پته ده چې مونږ خو صرف د خپل ضمیر تقاضې نه شو پوره کولې نو ستا د پاک والی تقاضې پوره کول خو ډیره لرې خبره ده ؟

اے رحیمه پلاره ! رحم وکړه چې د دې کتاب هر یو لوستونکې د خپل ضرورت احساس وکړی او هغه ووينی چې د مالک عیسی مسیح په مرگ کښې تا د هغه ټول ضرورتونه په کامل طور باندې پوره کړي دی او ایمان راوړی. زه دا درخواست ستا د زوی د لوظ په سبب تا ته کوم : " خدای د دې دنیا سره داسې مینه وکړله چې خپل یک یو زوی یې هم ورکړو چې هر هغه څوک چې په زوی یې ایمان راوړی هغه هلاک نه شي خو د تل عمری ژوندون بیا مومی " (یوحنا ۳ : ۱۶). زه دا دعا د مالک عیسی مسیح په رحیم نوم کښې غواړم . آمین.

